ஸஞ்சிகை க

ஸ்ரீ:

கைவல்யநவநீதம்

தாத்பர்யதீபிகா வியாக்கியானஸஹிதம்.

இஃது

தாண்டவர்

அருளிய

மூலமும்

இதற்கு ஸமானார்த்தமாக

சங்குகவி

இயற்றிய ஸம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பும்

கோவிந்தர்

இயற்றிய உரையும் பதிப்பும்.

கும்பகோணம்

சாரதாவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆங்கீரஸஹு தைமீ

பிப்ரவரி 1933.

விலை ரூபா 1.] [தபாற்கூலி வேறு.

ஸ்ரீ:

கைவல்ய நவநீதம்

தாத்பர்யதீபிகா வியாக்கியானஸஹிதம்.

இஃது

தாண்டவர்

அருளிய

மூலமும்

இதற்கு ஸமானார்த்தமாக

சங்குகவி

இயற்றிய ஸம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பும்

கோவிந்தர்

இயற்றிய உரையும் பதிப்பும்.

கும்பகோணம்

சாரதாவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆங்கீரஸ ௵ தை ௴

பிப்ரவரி 1933.

விலை ரூபா 1.] [தபாற்கூலி வேறு.

அறிவிப்பு.

கைவல்யநவநீதம்,

தாத்பர்யதீபிகா வியாக்கியான ஸஹிதம்.

அத்வைத வித்யாபிமானிகளுக்கு விஜ்ஞாபனம்.

பிரம்மஸ்ரீ பரமசிவேந்த்ராளுக்கு சிஷ்யரும் ஸதாசிவபிரம்மேந்த்ராளுக்கு ஸதீர்த்தருமான கோபாலசாஸ்திரிகள் அவர்களிடத்து வித்யாப்பியாஸம் செய்தும், பிரம்மஸ்ரீ நாராயண குருவிடத்து பிரம்மவித்யா உபதேசம் பெற்றும் விளங்கின.

பிரம்மஸ்ரீ தாண்டவர் என்ற மஹான், அத்வைதவேதாந்தஸித்தாந்தத்தை அங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளக்கும் கைவல்யநவநீதம் என்ற அறிய தத்துவ நூலை தமிழில் உசஙரு பாக்களுள்ளதாக தமிழ் மக்களுய்யுமாறு இயற்றியிருப்பது யாவருமறிந்ததே.

அவ்விருநூற்று தொண்ணூற்று மூன்றுபாக்களின் கருத்தை உள்ளது உள்ளபடி முறையே விளக்கும் சுலோகங்களா சங்குகவி என்ற மஹான், ஸம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு இயற்றியிருக்கின்றனர்.

இவ்விரு நூல்களுள் தமிழிலுள்ள முதனூலானது அச்சியற்றி வெளி வந்திருக்கின்றதாயினும், வடமொழி நூலானது இதுகாறும் எவராலும் அச்சிடப்படாதிருப்பதுபற்றி, இவ்விரண்டையும் சேர்த்து சித்தாந்தத்தை யொட்டின உரையில்லாமலுமிருக்கிறது.

ஆகவே, அக்குறையைப்போக்க, இவ்விரண்டையும் சேர்த்து ஸித்தாந்தாநுஸாரியான தமிழுரையொன்று எழுதி, ஆங்

காங்கு உபநிடதம் பகவற்கீதை, வாஸிஷ்டம், பஞ்ச தசப்பிரகரணம், விவேக சூடாமணி, பிரஸ்தானத்திரய பாஷ்யம், பிரமசூத்திரம், உத்தரகீதை, பாகவதம், ராமாயணம், ஆத்மபோதம், வேதாந்தடிண்டிமம், முதலிய கிரந்தங்களிலிருந்து பிரமாணங்களையும், அப்பிரமாண வாக்கியங்களுக்கு ஆங்காங்கு, தமிழில் அர்த்தங்கள் காட்டியும்.

இன்னம், தத்துவராயர், தாயுமானவர், முதலியோரால் செய்யப்பட்டுள்ள தமிழ் நூல்களிலிருந்தும், பிரமாணங்கள் எடுத்துக்காட்டியும்.

தாத்பர்யதீபிகா என, அவ்வுரைக்குப் பெயர் கொடுத்து வெளியிட ஆரம்பித்திருக்கின்றனம்.

இவ்வுரைசகித இந்நூல், டிம்மி கிரௌன் உ௦-பவுண்டு பேபரில் சுமார் ௧௦௦-பாரங்களில் வெளியாகலாமென எண்ணப்படுவதால், முன்பணம் போட்டு இப்பெரிய காரியத்தை முடிக்கப்போதிய சௌகரியமில்லாதிருப்பதை யொட்டி, மூன்றுமாதத்துக்கு ஒரு ஸஞ்சிகைவீதம், வருஷம் ஒன்றுக்கு நாலு சஞ்சிகையாக மூன்றுவருஷத்தில் வெளியிட எண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஸஞ்சிகை ஒவ்வொரு தடவையிலும், டிம்மி உ௦-பவுண்டு கிரௌன் பேபரில் ௧௦-பாரம் அதாவது அ௦-பக்கங்கள் கொண்டதாக, வெளிவரும்.

இதன் வருஷ சந்தா ௪—௦—௦ ரூபாயாகும்.

மேலும், வடமொழியிலுள்ள உ௯௫-மூலசுலோகங்களும் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் எடுத்துக் காட்டியுள்ள ௧அ௦௦-பிரமாணங்களும், அவதாரிகை, பதவுரை, முதலியவைகளில் எடுத்துக்காட்டியுள்ள, ஸம்ஸ்கிருத பதங்கள், வாக்கியங்கள், இதுகளும் கிரந்தம், தேவநாகரம், இந்த இரண்டு அக்ஷரங்களில் அச்சிடப்படும்.

மேலும் வியாக்கியானபங்திகளில் சிற்சில இடங்களில் ஸம்ஸ்கிருத பரிபாஷைகள் பொருந்தியுமிருக்கும்.

இவ்வுரையைப்பற்றி, திருநெல்வேலி வீரராகவபுரம் அட்வொகேட் ஸ்ரீமான் R. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர் அவர்களும், தேவகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரம்மஸ்ரீ ராமானந்தஸரஸ்வதி சுவாமிகளவர்களும், சிருகமணி பிரம்மஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளவர்களும், கும்பகோணம் அத்வைதஸபாபண்டிதர் பிரம்மஸ்ரீ யக்ஞஸாமி சாஸ்திரிகளவர்களும், மஹாமஹோபாத்தியாயரும், மதராஸ் மைலாப்பூர் ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ் பிருன்ஸிபாலுமான கருங்குளம் பிரும்மஸ்ரீ கிருஷ்ணசாஸ்திரிகளவர்களும், மதராஸ் திருவல்லிக்கேணி ஆர்யமதஸம்வர்த்தனீ பத்திராதிபர் கடலங்குடி பிரம்மஸ்ரீ நடேச சாஸ்திரிகளவர்களும், கொடுத்த அபிப்பிராயத்தை இத்துடன் வெளியிட்டிருக்கிறேன்.

இப்போது, முதல் ஸஞ்சிகை பிருண்டாகி தயாராய் இருக்கிறது. வேண்டியவர்கள் அடியில் கையொப்பமிட்டவரிடத்தில் நேரிலாவது தபால் மூலமாயாவது பெற்றுக்கொள்ளலாம். தபாற் கூலி வேறு.

ஆகவே, அத்வைத வித்யாபிமானிகள் யாவரும் இதில் ஸந்தாதார்களாகச் சேர்ந்து, இவ்வுரை ஸஹித இந்நூலானது சீக்கிரம் வெளிவர உதவவேணுமாய்ப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

பிரும்மஸ்ரீ அனந்தநாராயண குரு சீடரும்,
உரையாசிரியரும் பதிப்பாசிரியருமான,
கோவிந்தர்,
34, மேலமேட்டுத் தெருவு,
கும்பகோணம்.

கைவல்யநவநீதம்

முகவுரை.

யாவர் ‡ விதித विदित வென்றூலர்த்த தாத்பர்யநிஷ்டர், அவரே யந்நூற்குரை சொலப்புகவேண்டும். அங்ஙனமே, வவ்வுரை நூலாசிரியரது தாத்பர்யத்துக்கு தீபம் போன்றதா, மாதலின்.

§ 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌬𑍋𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ तात्पर्यविषये शब्दः प्रमाणमिति निश्चितः । श्रोता तदनुसारेण शाब्दबोधे प्रवर्तयेत् ॥ என வசனத்தினின்றும்.

கேவலத்தின் தன்மை கைவல்யம். தன்மை என்றால் ஸ்திதி. அதாவது பா (ஹா) வம்.

கேவலம் = ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தம் பிரம. அதன்பாவம் கைவல்யம், அதாவது ஸ்வப்பிரகாசாத்மரூபகம் பிரத்யகாத்மா. நவநீதம் எனவே, கைவல்யபதத்தை முன்னிட்டுக்கொண்ட அத்தகைய வெண்ணெய். என்பது பெற்றாம்.

கேவலம் = ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தம் நெய். அதன் பாவம் கைவல்யம். எனவே, ஸ்வப்பிரகாசாத்மரூபகம் வெண்ணெய் அதாவது, கைவல்யபதத்தை முன்னிட்டுக்கொண்ட அத்தகைய இருகின நெய் என்பது பெற்றாம். திருஷ்டாந்தவிஷயத்தில போன்று.

ஆகவே, கைவல்ய அமிருத வெண்ணெய் தின்றவர், தின்னார் விடயவிஷமன்னென. எனவே, பிரத்யகானந்தமனுபவித்து

---

‡ அறியப்பட்டிருக்கிற. § சப்தமானது, தாத்பர்யத்துக்கு விஷயம் யாது, அதில் பிராமணம் என நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பூர்வீகர்களால், மகான்களால். கேட்டல் செய்கிறவனோ? அங்ஙனம் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறதை, அனுஸரிக்கிற வழித்தா, சப்தஞானத்தில் பிரவர்த்திக்க வேணும்.

நித்யதிருப்தியடைந்தவர், விஷயசுகமனுபவித்து பவரோகத்தை யடையார் என்பது.

மேலும், இந்நூலோ, ரஸாயனம் போல் இலகுநடை கொண்டது என்பதும், ஸூத்ரம்போல் பா (ஹா) வ புஷ்களமுள்ளது என்பதும், ஆரியர் எவரு மேற்பர். அதிகாரத்துக்கியை ரஸவத்தான வாக்குகள் அமைந்திருத்தலின்.

ஆகவே, மானுஷவுலகில் முமுக்ஷுக்கள் எவரும் அடைதற்குரியது என.

எங்ஙனம் எனில்.

உத்தமாதிகாரியை நிமித்தீகரித்து, அருமை தோன்ற 'அடைந்தவர் = † ப்ராஜ்ஞாநாமஸ்ருதாம் प्राज्ञानामश्रुतां' எனப் பாயிரம் கூ-லும். மத்திம கனிஷ்டாதிகாரிகளை நிமித்தீகரித்து, பாரந்தநூல் பார்க்கமாட்டாமைந்தருமுணருமாறு' என ரு-லும். பக்வத் பக்திநிஷ்டையை முன்னிட்டுக் கொண்ட, ஸ்வதர்ம நிஷ்டையுடைய புமான்களையும் ஸ்திரீகளையும் நிமித்தீகரித்து பொதுப்பட 'மானிடர்க்கீசன் நன்று செய்யவே காட்டிய நூல்வழி நடந்து' எனப் பிந்தினபடலம் கூஉ-லும் கூறப்பட்டிருப்பதி னின்று மிந்நூலாசிரியரால்.

எனினும் முமுக்ஷுக்கள், ஸம்ஸ்காரமுகவழித்தா ஆன்றோரை முன்னிட்டு இடையறுது ஓடாது ஆதரித்து, நிஷ்பிரதிபந்தக ஞான மடையவேண்டியவர். எனமேல்.

மேலும், நூலாசிரியாது பூர்வவிருத்தாந்தம், இதுகாறும் வெளிப்படையாக் காணப்படவில்லை. எனினும், அது விஷயமாச் சோதிக்குங்கால், அந்தணர்குலத்து உதித்தவர் எனவும், இல்லறம் கொண்டவர் எனவும், நன்கு விளங்குகின்றது.

எங்ஙனம் எனில்.

தன்னிய ஞானே நானுத் தரீயத்தை வீசுகின்றேன், எனக் கூறியிருத்தலின், பிந்தினபடலம் களரு-ல்.

---

† பிராஜ்ஞர் 'அறியப்பட்டிருக்கிற அறியத்தக்கினதை யுடையவர்'.

எனவே, உத்தரியசப்தம் கூறியுள்ளபடி அந்தணர்குலத்தி உதித்து இல்லறங் கொண்டவரையே குறிப்பியாகிற்கிறது. ஆதலின்

மேலும், வடநூல் வல்லவர் சொல்லும் வாசகப்பொருள் சேராமல் இடராகிற் பொருளாம் வண்ண மிலக்கண முரையாற் கொள்வர். எனவும்.

இடமாக வதுவு மூன்றுச் செய்யுவார் விட்டதென்றும் விட விலாதென்றும் விட்டும் விடாததென் றும்பே ராமே. எனவும், மூந்தினபடலம் ௭௧-லும்.

கங்கையிற் கோஷமென்றுங் கருப்புச்சேப் போடுதென்றுந் தங்கிய சோயங்தேவ தத்தனென் றுஞ்சொல் வார்கள் எனவும்.

இங்குதா ரணங்களாக்கி யிந்தமூன் றுரைகளாலே துங்க நூல் விரோதமான சொல்லெலாம் பொருளாந்தானே. எனவும் ௭௨-லும்.

மனையறங்கள் செய் மகங்கள் செய். என்ப பிந்தினபடலம் ௭௩-லும்.

கன்னுமூனு நீ விரும்பினுன் மகங்கள் செய். என ௭௫-லும்.

மதுவிறைச்சிக ளுண்ணென்ற சுருதி பின்மணந்துபா ரெனல் பாராய். எனவும்.

இதையும் விட்டொழி யதி நைட்டிகவன்னிக் கிழ்ச்சியற்றதும் பாராய் எனவும் ௭௬-லும் கூறியிருத்தலையும் சற்று கவனிப்போம்.

வடநூலும் அதன் வல்லமையும் அந்தணர்க்கே உரியது. ஆகமப்பிரமாணத்திலும் பிரத்யக்ஷப் பிரமாணத்திலும் காணப்படுகையால். மேலும், அனாதியான வேதம் ஈசுவரவாக்ரூபம். ஆகவே, வர்க்குக்கும் பிராமணர்க்கும் ஸ்தானம், ஈசுவர முகம் ஆதலினாலும். ‡ ப்ராஹ்மணோஸ்ய முகமாஸீத் ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् என சுருதியின்றும்.

---

‡ இவருடைய முகத்தில் நின்றும் பிராமணன் உண்டானான்.

எனவே, வேதத்துக்கும் அந்தணர்க்கும் ஸ்தானம் பேதியா திருத்தலினாலு மென்க.

ஆகவே, கூறியுள்ளபடி, பொருளாம் வண்ணம் இலக்கணே யுரையாற் கொள்வதும், அவ்விலக்கணையைப் பொருத்தமுள்ள ஈாமாவுடன் மூன்முச் செப்புவதும், அம்மூன்றுக்கும் கங்கையிற் கோஷமென்றும், கருப்புச்சேப்போடுதென்றும், தங்கிய சோயங் தேவதத்தனென்றும், முறையே உதாஹரணங்கள் சொல்வதும், அந்தணர்க்கே உரியது. என்பது பெற்ரும்.

எனவே, இத்தகைய நியாயங்களினின்றும், மேற்கண்டபடி ஏக, ஏஉ-ல் கூறியுள்ள இந்த விஷயம், வடநூலுக்கும் அதன் வல்லவராகிய அந்தணர்க்குமே பொருத்தம் எனவும், அத் தகைய நூலையும் அதன் வல்லவரையும் வேறுபடுத்திக் காட்ட வும் நின்றது.

எனினும், கூறியவற்றுள், விட்டதென்றும் விடலிலதென் றும் விட்டும் விடாததென்றும் போமே. என்றதும், இங்கு தாரணங்களாக்கி யிந்த மூன்றுரைகளாலே துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம் பொருளாந்தானே, என்றதும். இந்நூ லாசிரியரையே குறிப்பிடுதலின், ஏனையவற்றின் விஷயத்தில் வடநூல் வல்லவர் எனக்கூறியுள்ளது தாம் உள்பட எனவும், வடநூல்வல்லவர் என பிறவினைபோல் தாம் கூறினது வியங்கி யம் (சிலேடை) எனவும், பொருள்படுமாறு காண்க.

மேலும், இதோடு, தென்னூலும் அதன் வல்லமையுங் கூட அந்தணர்க்கு உரியது, எனற்கு இந்நூலே அத்தாக்ஷி என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தவிர மேலே கண்டபடி, மனையறங்கள் செய். மகங்கள் செய். கள்ளுமூனு நீ விரும்பினன் மகங்கள் செய். மதுவிறைச் சிகளுண்ணென்ற சுருதி பின்மணந்துபாரெனல் பாராய். இதை யும் விட்டொழி யதி நைட்டிகவன்னிக் கிகழ்ச்சியற்றதும் பாராய். எனக் கூறியுள்ளவை. கன்மகாண்ட வாக்கியங்கள். எனவே, வேதியரால் கூறற்கும் அனுஷ்டித்தற்கும் உரியவை. இவற்றுள்,

கள்ளூழுனு நீ விரும்பினுன் மகங்கள் செய். மதுவிறைச்சிகளுண் ணென்ற சுருதி பின் மணந்து பாரெனல் பாராய். எனக்கூறியுள் ளவை. விரும்பத்தகாத பிராமணர்களேயே நிமித்திகரித்தது ஆதலின்.

மேலும், அந்தணர் நூல் என கன்மகாண்டத்தை பிந் தினபடலம் கருகூல். எனவே, அந்தணர் நூல் என்றது. அந் தணரை வேறுபடுத்த நின்றது. ஆதலினுலும்.

தவிர, இந்நூலில் ஸம்ஸ்கிருதசப்தங்கள் அனேகங்கள் ஆங் காங்கு மணிப்பிரவாளம்போல் காணப்படுவதை நிமித்திகரித்தும் இந்நூலாசிரியர் ஆதிவர்ணத்தினர், என விளங்குகின்றது.

இன்னம், பிராமணர் இருவர் ஸம்ஸ்கிருதவித்வான் கள் வெவ்வேறு காலத்தும் இடத்தும், இந்நூல் ஒவ்வொரு கவிக்கும் ஸமானார்த்த ஒவ்வொரு சுலோகமாக ஒருவரும், மற் றொருவர் இந்நூல் உகூஙு-கவியையும் உ௦௪-சுலோகமாகவும், ஸம்ஸ்கிருதபாஷையில் மொழிபெயர்த்து கவனம் செய்திருப்பதி லிருந்தும், இவ்விரு மஹான்களும், இந்நூலாசிரியரை ஸஜாதீயாக அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் நன்கு விளங்குகி றது. இவ்விருவரில் முந்தினவர் செய்திருக்கிற ஸமானார்த்த சுலோகங்களே மூலமாகக்கொண்டும், பிந்தினவர் செய்திருக்கிற பிரபோதாமிருதம் என நாமம் ஏற்கப்பெற்ற உ௦௪-சுலோகங் களைப் பிரமாணமாகக் குடுத்தும் தாத்பர்யதீபிகா என்ற இந்த வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இதுமுதற் காரணங்களாலும், நாராயணர் என நாமங்கொண்ட இவருடைய குரு பிராமணராதலாலும், சீடரா கிய இந்நூலாசிரியர் அந்தணர்குலத்து உதித்தவர் என்ப தும், இல்லறத்தினர் என்பதும் நியாயமுகத்தால் ஸ்பஷ்டமாக்கப் பட்டது.

அப்படியானுல் வடநூல் வல்லவராகிய இக்கவி ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் இயற்றுதது யாது காரணம் என வாசங்கித்து தமிழ் மக்களுய்யுமாறு குரு ஆஜ்ஞை என சமாதானம் சொல்லப் பட்டது.

ஆரணப் பொருளாம் வித்தை யானந்தம் விளங்கவேனுங்
காரணங் குறைவில் லாமற் கைவல்ய நவநீதத்தைப்
பூரண மாக்க வேண்டி பூர்வமா நன்னி லத்தில்
நாரண குரு நமக்கு நவின்றனர் கனவில் வந்தே.
எனப்பிந்தினபடலம் ளஎகூடல் ஆதலின்.

அன்றியும், பிந்தினபடலம் ளஎடு-ல். தன்னியனின்னு நானே தாண்டவமாடுகின்றேன். எனவும், ளஎகூ-ல் சத்தியமத நூலன்றோ தாண்டவா வென்றழைத்தார். எனவும், கூறியிருத்தலினின்றும், தம்மைத் தமது மகிமாவிலேயே பிரதிஷ்டை பண்ணிக்கொண்டவரான நூலாசிரியருக்கு உடன்பாடின்றிய ராய சப்தத்துக்கும் சுவாமி சப்தத்துக்கும் அவசரம் கண்டிலன். ஆகவே தான் பொருத்தமின்றியது என அப்பதங்கள் எடுக்கப் பட்டன. நியாயமுகத்தால் நிரூபிக்கின் அங்கீகரிப்பதில்ஆக்ஷேப மில்லை

மேலும், இந்நூலாசிரியரைப்பற்றி, பின்னர் கர்னபரம்பரையாக, தெரிந்த விபரம் பின்வருமாறு.

பிரம்மஸ்ரீ பரமசிவேந்திராளுக்கு சீடரும் ஸதாசிவபிரம்மேந்திராளுக்கு ஸதீர்த்தருமான கோபால சாஸ்திரிகள் என்பவர், கிரகஸ்ததர்ம்ம் வழுவாது திருவானைக்காவலில் வஸித்துவருங்கால், ஸதாசிவபிரம்மேந்திராள் ஒருசமயம் புதுக்கோட்டை வர, தனக்கு உபதேசம் செய்யவேணுமென்று அவரை ராஜா வருந்திக்கேட்க, இந்த அவதூதசரி உபதேசம் செய்யப் பொருத்தமில்லாதது, ஆதலின், எனது ஸதீர்த்தர் கோபாலசாஸ்திரிகள் திருவானைக்காவலில் கிரகஸ்ததர்மியாய் வஸித்துவருகிறார். அவரிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிப் போய்விட்டார்.

பின்னர், புதுக்கோட்டை மகாராஜா கோபாலசாஸ்திரிகளை சரண்புகுந்து, புதுக்கோட்டைக்கு வரவேணுமாய் பலதடவை வருந்த, அவ்வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, அவருக்குத் தக்க விடுதி முதலிய வேண்டிய சௌகரியங்களால் ராஜா அவரை உபசரித்து வந்தார்.

இங்ஙனம் கொஞ்சகாலம் உபசரித்து, பின்னர் ராஜா தன் அபிப்பிராயத்தை சாஸ்திரிகளிடம் விஜ்ஞாபிக்க, விஜாதீயரும், அதிகாரப் பொருத்தமில்லாதவரும், என்ற எண்ணத்தால் அநேகதடவை மறுத்துப் பின்னர், தமது வாஸஸ்தானமாகிய திருவானைக்காவலுக்குப் புறப்படுவது தெரிந்த ராஜா சாஸ்திரியள் ஊருக்குப் போகாவண்ணம் தனது ஆதிக்கத்தால் செய்தும், உபதேசிக்க வருந்தியும் வேண்ட, தமக்கு இஷ்டமில்லா விஷயத்தில் ராஜாவின் நிர்பந்தத்தால் ஈசுவர இச்சைப்படி நடக்கட்டும் என்று பஞ்சாக்ஷராதி மஹாமந்த்ரங்களை ராஜாவுக்கு உபதேசித்ததின் பலனாக சாஸ்திரிகள் இரண்டு கண்களின் பார்வையிழந்து அந்தகரானார்.

அதையறிந்த ராஜா மனவருத்தமுற்று, சாஸ்திரிகளுக்கு ஒருவாறு திருப்தியுண்டாக அனேக கிராமங்களை இனாமாகக் கொடுக்கப் பெற்ற கோபால சாஸ்திரிகள், தனக்குக்கிடைத்த தீர்த்தவஸதி இல்லாத கிராமங்களில் தடாகங்களையும், ஆலயமில்லாத கிராமங்களில் தேவாலயங்களையும் புதுப்பித்து, ஈசுவர ஆராதனைக்குரிய சௌகரியங்களையும் ஏற்படுத்தி, தனக்கு கிடைத்த கிராமங்களில் கோஷ்பாதபூமி கூட வைத்துக்கொள்ளாமல் மீதியுள்ள எல்லாவற்றையும் ஸத்பிராமணர்களுக்கு இனாமாகக் கொடுத்துவிட்டதின் பலனாக கோபாலசாஸ்திரிகள் முன்போல் இரண்டுகண்களின் பார்வையை ஈசுவரானுக்கிரகத்தினால் அடைந்து விளங்கினார்.

கோபாலசாஸ்திரியள் செய்துள்ள இத்தகைய தர்மங்களும், அவர் புதுக்கோட்டை மகாராஜாவுக்கு குரு என்பதும், இப்போதும் புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தானத்தில் விளங்குகின்றது.

பின்னர், கோபாலசாஸ்திரிகள் மகாராஜாவிடம் அனுமதி பெற்றி தமது வாஸஸ்தானமாகிய திருவானைக்காவலுக்கு வந்து, முன்போல் கிரகஸ்ததர்மம் வழுவாது வஸித்துவந்தார்.

இங்ஙனமிருக்க, மதுவனமெனப் பெயரியைந்த நன்னிலமென்னும் பதியில் பூசுர மரபில் தோன்றிய ஒரு தாண்டவர் என்ற மஹான் ஷை கோபாலசாஸ்திரிகளை அடைந்து, அவ

ரிடத்தில் வித்யாப்பியாஸம் செய்தும், ஸ்வஸ்தலமாகிய நன்னி லத்து, பிரம்மவித் சிரேஷ்டராய் விளங்கிக்கொண்டிருந்த பிரம்மஸ்ரீ நாராயண குருவிடத்து பிரம்மவித்யா உபதேசம் பெற்றும் பிரம்மவித்தாய் விளங்கினர்.

இம்மஹான் தமது குருவின் ஆஜ்ஞையை கடைபிடித்து தமிழ்மக்களுய்யுமாறு கைவல்ய நவநீதம் என்ற இவ்வறிய தத்துவ நூலை தென்மொழியில் இயற்றினர் என.

மேலும்,

திருவளர் தெய்வச் செழுமுறை முடியின்
பொருளதைச் சூத்திரம் புகன்றனன் மேனாட்
டயாவுடை வல்லபத் தனி முனி வரனும்
வியாதனுங் கதற்கு விரித்தனர் பாடியம்
பற்பல ரவையெலாம் பக்க பாதச்
சோற்பயில் வனவே தூயவவ் வியாதன்
பொங்கர வணிந்த புராந்தகன் கலையே
சங்கர நாமந் தயங்கவோர் பாற்கர
னென்னத் தோன்றி யெனது சூத்திரத்துக்
குன்னத மெய்ப்பொரு ளுரைத்து மற்றும்பல
அற்புத நடத்தி யவிர்தரு மெனவே
பொற்புறு மற்புத புராண மதனில்
முந்துரைத் திடுமெருண் மொழிப்படி கலியுள்
வந்தவ தரித்து வதரிநன் னகு
மூர்த்தியைத் தேவ முழங்குநீர் நதியினின்
றூர்த்தெடுத் தத்தலத் தமர்தரத் தாபனஞ்
செய்துபுன் சமண்முதற் செறிபல மதத்தையு
மைதுவென் றோங்கு மரியசீர்ச் சங்கர
பகவற் பாதர்செய் பாடிய மதுவே
தகவிற் பொதுமையாத் தழைத்துமன் னியதால்
அன்னபா டியவழி யறிஞர்பற் பலரும்
சொன்னநூல் தமக்கோ தொகையிலை யவையெலாம்
தெள்ளிதி னுய்ந்துணர் சிந்தையன் றெய்வதக்
கள்ளிவர் தருமதுக் காடெனப் பெயரிய

திருநன் னிலத்தொளி திகழ்தகு மரபி   ல்
வருமொரு தாண்டவ ராயநா மத்தோ   ன்
நாராய ணப்பெயர் நயந்ததன் னாசா   ன்
சாராத் தனதுயர் சமாதியோகத்தி   டை
அன்பநீ யொருவே தாந்தநூ லறைகு   தி
யென்பதா வருளிய வின்னுரை கடைபிடி   த்
தாய்ந்தபன் னூற்பொரு ளனைத்தையுந் திரட்டி நீ   ர்
வாய்ந்த கை வல்லிய மாநவ நீதமா   ம்
பெயரிற் புகன்றனன் பேசுமந் நூற்   கோ
அயர்வுறு முரைபல ரறைந்துள   ர்

என்றார் சிவசிதம்பரர். பொன்னம்பலர் இயற்றிய தத்துவார்த்ததீப உரையில்.

இங்ஙனம் கூறியுள்ளவற்றுள், 'திருவளர் தெய்வச் செழுமறை முடியின்' என்றதுமுதல் 'அன்னபா டியவழி யறிஞர்பற்பலரும். சொன்னநூல் தமக்கோ தொகையிலை' என்றதுவரை கூறியுள்ளவைகளும், நாராய ணப்பெயர் நயந்ததன் னாசான் எனக் கூறியுள்ளதும், அந்தணர்குல மஹான்களையே குறிப்பிடுகின்றன. பிரவஸித்தர்களாதலின்.

ஆனால் தாண்டவ நாமம் பூண்ட இந்நூலாசிரியரைப் பற்றியோ வெனில்; 'அவையெலாம். தெள்ளிதி னாய்ந்துணர் சிந்தையன். எனவும், ஒளி திகழ்தகு மரபில். வருமொரு, எனவும் விசேஷணம் கொடுத்துக் கூறியிருத்தலினின்றும் சற்று கவனிப்போம்.

அறிஞர் என்றது கூறியபடி அந்தணரையே குறிப்பிடுதலின் அன்னபா டியவழி என்றதும், சொன்ன நூல் தமக்கோ தொகையிலை என்றதும், வடமொழிரசனையையே காண்பிக்கின்றன.

ஆகவே. அவையெலாம் = அத்தகைய வடமொழி நூலனைத்தையும். தெள்ளி தின் ஆய்ந்து = தெளியுமாறு சோதித்து. உணர் சிந்தையன் = யாது ஸாரபூதம் அதனைக்கண்டு அறிகிற சிந்தனம் உள்ளவன். என்ற விசேஷணமனைத்தும், அந்தணர் செய்கையையே காண்பிக்கின்றன.

† [illegible] **श्रद्धयान्विता-गमार्थेषु ब्राह्मं कर्म** என பாஷ்யகார ஸம்மதிவசனத்தினுல்.

மதுக் காடெனப் பெயரிய. திருநன்னிலத்து என்றது. மதுவனம் என நாமம் இயைந்த மங்களகர நன்னிலம் என்னும் தலத்தைக் குறிக்கிறது. அத்தலத்து, ஒளிதிகழ்=பிரகாசம் விளங்காநின்ற. தகு=ஸம்மதமான. மரபில்=வம்சத்தில். வரும்=ஆவிர்பவ. ஒரு=ஒப்பற்ற. என்ற விசேஷணங்களனைத்தும், அந்தணரையே குறிப்பிடுகின்றன.

அனைத்தும் விசேஷணம் மனதுக்கு சம்பந்தமின்றி தேக சம்பந்தமாயிருத்தலின். மரபில் எனக் கூறியிருத்தலினின்றும்.

மேலும் **அன்ப நீ** என இந்நூலாசிரியரை நிமித்தீகரித்து ஆசானுகிய நாராயணரின் விளிவெற்றுமையினின்றும் இருவரும் ஸஜாதீயினர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நாராயணர் அந்தணர் என்பதை அருணசலர் உரைகொண்ட இந்நூலின் உரை சிறப்புப்பாயிரத்தில் காணலாம்.

அன்றியும், நூலர்த்த தாத்பர்யநிஷ்டரால் செய்யப்பட்டிருக்கிற உரையே, நூலாசிரியரது தாத்பர்யத்துக்கு தீபம் போன்றது. என இம்முகவுரையின் ஆதியில் கூறப்பட்டிருப்பதினின்றும், நூலாசிரியரது பூர்வவிருத்தாந்தமும் அறிவிக்கவேண்டுமாதலின், பெரியோர்களால் நியமனம் செய்யப்பட்டதிலிருந்து கூறியுள்ள நியாயங்களினின்றும் இந்நூலாசிரியர் அந்தணர்குலத்தினர் என்பதும் இல்லறங் கொண்டவர் என்பதும், இங்கு ஸ்பஷ்டமாக்கப்பட்டது. இதுகாறும் வெளிப்படையாகாததினின்றும்.

மேலும் ஈசுவர அனுக்கிரகத்தினுல், பூர்வஜனிஸஞ்சித ஸம்ஸ்காரபலத்தினுல், தன் மனது எந்த மூர்த்தத்தில் ரமித்துக்கொண்டிருந்ததோ, அத்தகைய தாரகநாமனை, ஸம்ஸாரபய த்ராதாவை, தர்மாத்மாவை, ஸர்வலோகசரண்யனை, ஸீதாபிராமனை, உபாஸனு பரிபக்குவதிசையில் பரமேசுவர அவதாரரூபகுருமூர்த்தமாக் காட்சி தந்து ஆட்கொண்டவனை வணங்கி, அவரனுமதிபெற்ற, திராவிடபாஷையிலும் ஸம்ஸ்கிருதபாஷையிலும் கொஞ்

---

† வேத அர்த்தங்களில் சிரத்தையானது பிராமணருக்கு உரிய கர்மம்.

சமேனும் பாண்டித்யமில்லாத இவ்வியாக்கியர்தர் (இவ்வு ரையாசிரியர்)

பிரம்மஸ்ரீ தாண்டவர் இயற்றியதும், இத்தமிழ்நாடெங் கும் விசேஷ பிரஸித்திபெற்றிருப்பதுமான, **கைவல்ய நவநீ தம்.** என்னும் இவ்வறிய தத்துவநூலை, தெளியுமாறு ஆய்ந்ததி னின்றும், சோதித ஒவ்வொரு பிரக்கிரியைப் பொருளும், முடிவு பொருளும், ஏற்கனவே அப்பியாஸ வைராக்கியத்தினின்றும் உதய அனுபவத்துக்கு ஒத்திருப்பதையறிந்து, மனஸ்ஸமாதான மும், ஆறுதலும், அடைந்தான்.

இங்ஙனமிருக்க. உ௯-(வது) த்தின்போது, பிராரத்தவசத்தி னல் இல்லறம் ஒழிந்துவிடவே, ௭-வயதுக்குட்பட்ட மூன்று குழந்தைகளை, ஸாதனமில்லாதகாரணத்தால் ரக்ஷணை நிமித்தம், அவர்களுடைய மாதுலர்வசம் விட்டு, தான் தேசிகரிடம் அனும திபெற்று, குருமார்க்கத்தினின்று நழுவாமல், வைராக்கியசீல னய், ஈசுவரனிடத்தில் ஏகாந்தபக்தியுள்ளவனய், கிராமேகராத் ரமா, தேசாடனம் செய்யலுற்றான்.

வருஷக்கணக்கா மாதக்கணக்கா நாள்கணக்கா இரவு போ ஜனமில்லாமலும், சிற்சில நாள் பகல் போஜனமில்லாமலும் சஞ் சரித்தான்.

இத்தகைய் காலத்தில், இவனுக்கு ஏதோ கார்ணத்தால் திடீரென்று ஒரு எண்ணம் உண்டாயிற்று. பற்பல நூற்பொரு ளினைத்தையும் திரட்டி, **கைவல்ய நவநீதம்** என பெயரில் ஏற் பட்டுள்ள இஞ்ஞானசாஸ்திரத்துக்கு, ஸம்ஸ்கிருதபாஷையில் சுலோகரூபமாக ஏதாவது கிரந்தம் கிடைக்குமா, என்பதுதான். இத்தகைய எண்ணத்தை பரமேசுவரனிடத்தில் அடிக்கடி அர்ப் பணம் செய்தும், அவரனுக்கிரகத்தை எதிர்பார்த்தும் சஞ்சரித் தான். ஈசுவரானுக்கிரகத்தினல் மதுரை ஜில்லா வத்தல்குண்டு அக்கிரகாரத்தில் ஒரு ஸத்பிராம்மணரிடத்தில் ஏட்டுப்பிரதியில் இந்நூல் உ௯௩-கவிக்கும் ஸமானர்த்தமாக ஸம்ஸ்கிருதபாஷை யில் முறையே உ௯௩-சுலோகம் இருக்க, அதற்கு வேறு பிரதி எழுதிக்கொண்டான்.

பின்னர் நூலாசிரியர்களுடைய பூர்வவிருத்தாந்தம் தெரி யாத காரணத்தால் இவ்விருநூலையும் சோதித்தும், மூலம் இது

எனவும், மொழிபெயர்ப்பு இது எனவும் தெரியாது. அதே எண்ணத்தோடு சஞ்சரித்தான். சீர்காழி தாலூகாவில் ஏதோவொரு கிராமத்தில் ஒரு பிராமணரிடத்தில் ஏட்டுப்பிரதியில் இந்நூல் உகூரு-கவிக்கும் முறையே ஸமானார்த்தமாக பிரபோதாமிருதம் என நாமம் ஏற்கப்பெற்ற உ0ச-சுலோகம் கொண்ட ஸம்ஸ்கிருத நூல் இருக்க, அதற்கும் வேறு பிரதி எழுதிக்கொண்டான்.

இம்மூன்று நூலையும் சோதிக்குங்கால், தமிழ்நூல் தான் மூலம் எனவும், ஏனைய ஸம்ஸ்கிருத நூல் இரண்டும் மொழிபெயர்ப்பு எனவும் தெரிந்து, தன் புத்திக்கு எட்டினவரை தமிழ்நூலுக்கு ஒரு உரை எழுதவேணுமென்று தீர்மானித்து, குரு அனுக்கிரகத்தையும் அனுமதியையும் பெற்று, சென்ற பரீதாபிவருஷம் சித்திரைமாதத்தில் ஆரம்பித்து, அதற்கு வேண்டிய எல்லா சாதனங்களையும் சிரோபூஷணமாகக் கொண்டு. முன்போல் சஞ்சாரயுக்தனாய் உ0-வருஷம் எழுதி, அவ்வுரைக்கு தாத்பர்யதீபிகா எனப் பெயர் கொடுத்து, சென்ற பிரஜோத்பத்தி வருஷம் தைமாதத்தில் முடித்தான். சஞ்சாரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அனேகவித கஷ்டங்களும், அசௌகரியங்களும், இவனுடைய திருஷ்டிக்கு ஸுககர்மாகவே காணப்பட்டன. அனுபவிக்கவும் பட்டன.

முன்னர், அன்னத்தை சிருஷ்டித்து, பின்னர், தோற்றங்களை சிருஷ்டித்த ஈசுவரன், முன்னர் கூறியுள்ளபடி யாதொருபாஷையிலும் பாண்டித்யமில்லாத தன்னை, ஒரே உறுதியுடன் இருந்து எழுதிமுடிக்கும்படி செய்வித்ததினின்றும், இவ்வுரையை ஸப்பிரயோஜனமாக செய்தற்கு, அதிகாரிகளையும் ஏற்படுத்தியே இருக்கிறார் என்பது இவனுடைய முடிவான தீர்மானம். ஈசுவர அனுக்கிரகத்தினாலும், குருவனுக்கிரகத்தினாலும், எங்தெந்த விடத்தில் எப்படி எப்படி ஸ்புரிக்கிறதோ, அந்தந்தவிடத்தில் அப்படி அப்படி எழுதியிருக்கிறான். பின்னையோ, பாண்டித்தியத்தினால் எழுதினதன்று.

இவ்வுரையில் ஏற்பட்டுள்ள தமிழ் நடையும், ஸம்ஸ்கிருத பரிபாஷாநடையும், அததற்குறிய முறைப்படி இராது எனவும், மாறுபட்டிருக்கிறது எனவும், அப்படியிருப்பது உப்பில்லாக்கூழ் போல் பசையின்றியது எனவும், இவன் மனப்பூர்வமாய் ஒத்துக் கொள்கிறான்.

அப்படியிருந்தபோதினும் க்ஷுதாதுராணாம் நருசிர் நபக்வம் क्षुधातुराणां न रुचि र्न पक्वं அதாவது, அதிக பசியுள்ளவர்கள் இந்திரியதிருப்தியை அறியாது உணவின் (ரஸாரஸத்தையும், பக்வாபக்வத்தையும் அறியாது) க்ஷுன்னிவிருத்தியைமாத்திரம் அறிவதுபோல, கலைவல்லோர் அனைவரும் இவ்வுரையின்கண் உள்ள குற்றம் குறைகளை அறியாது குணத்தை அறியவேண்டுமென்று இவன் பிரார்த்திக்கிறான்.

மேலும், இவனுடைய இஷ்டமித்திரர்களும் மற்றும் சிலரும், இவ்வுரைஸகிதமாய் இந்நூலை வெளிப்படையாக்கவேணுமென்று நியமித்ததினின்றும், அவர்கள் இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்ய தற்காலம் வெளிப்படையாக்கற்குறிய பிரயத்னவானுயிருக்கிறான் என, வியங்கியப்பொருளாவைத்து, இவ்வுரையாசிரியனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறான்.

ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யரவர்கள் அபிப்பிராயம்.

கைவல்ய நவநீதம்.

ஆத்மானுஸந்தானத்திற்கு மிகவும் அனுகூலமாகவும், ஆத்மானுபூதியை நன்கு வெளியிடக்கூடியதாகவும், இருக்கும் கிரந்தங்களில் **கைவல்யநவநீதம்** என்ற கிரந்தம் மிக்க சிறந்ததென்பது யாவரும் அறிவர்.

அந்நூலுக்கு, ஓர் மஹானால் தேவபாஷையில் தர்ஜமாசெய்திருக்கிற விஷயம் சிலர்களுக்கு தெரியாமலிருக்கலாம்.

இவ்விரண்டு நூல்களுமே அப்பியாஸிகளுக்கு மிகவும் பிரயோஜனமாயிருக்கக் கூடியதுபற்றி, அவைகளுக்கு தாத்பர்யப்பிரகாசமாய் வாஸிஷ்டாதி பலவித புராணவசனங்களையும், சுருதி ஸ்மிருதி வாக்கியங்களையும், எடுத்துச் சொல்லி ஓர் வியாக்கியானம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வியாக்கியானம் உள்பட ஷ்டி கிரந்தங்களையும் அச்சிட்டுவெளியிட்டால், லோகோபகாரமாயாகுமென்ற ஓரே நோக்கத்துடன் அவ்வித பிரயத்னம் செய்யப்படுகிறது.

இவ்விஷயத்தில் கொஞ்சம் உதவினாலும் ஞானதானமென்ற மேலான தான புலன் கிடைக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை.

இப்புஸ்தகம் கூடிய சீக்கிரம் அச்சாகி வெளியாகும்படி ஈசுவரன் அனுக்கிரஹம் செய்வாராக.

R. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்,
அட்வோகேட்,
வீரராகவபுரம், திருநெல்வேலி.

20–3–32.]

பிரம்மஸ்ரீ ராமானந்த ஸரஸ்வதீ சுவாமிகளவர்கள் அபிப்பிராயம்.

பிரம்மஸ்ரீ தாண்டவர் இயற்றியதும் இத்திராவிட (தமிழ்) நாடெங்கும் விசேஷ பிரஸித்தியைப் பெற்றிருப்பதுமான "கைவல்யநவநீதம்" என்ற அரிய தத்துவநூலுக்கு கரூருக்கடுத்த திருமாநிலையூர் அக்கிரஹாரவாஸியான பிரம்மஸ்ரீ கோவிந்தய்யர் வெகுகாலம் ஈடுபட்டிருந்து, விசேஷ உழைப்புடன் அதன் அந்தரங்க தாத்பர்யங்களை நன்கு பரிசோதித்துத் தெரிந்துகொண்டு, இதர முமுக்ஷுக்களின் ஹிதத்தை யுத்தேசித்து ஷெ நூலுக்கு ஸப்பிரமாணமாக "தாத்பர்யதீபிகை" என்ற பெயருடன் ஒரு தமிழ் வியாக்யானத்தை எழுதிவைத்திருப்பதில், அதன் அனேக பாகங்களை நான் பலகாலங்களில் அவர்முகமாகவே வாசிக்கக்கேட்க நேர்ந்தது. சாஸ்திரமார்க்கத்தை விட்டு விலகாமலும் ஸ்வல்ப ஸம்ஸ்கிருதபாஷா பரிசயமுள்ள ஸாமான்ய முமுக்ஷுக்கள் கூட லகுவாய் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய விதத்திலும் ஷெ வியாக்கியானம் எளிய நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஸம்ஸ்கிருதத்தைக் கொஞ்சங்கூடத் தெரிந்துகொள்ளாதவர்களுக்கு இவ்வியாக்கியானத்தை மனதில் நன்றாக வாங்கிக் கொள்வது சிரமப்படுமென்று சொல்லப்படக்கூடியதானாலும், இவர்களும் ஸாதாரண ஸம்ஸ்கிருத வியுத்பத்தியுள்ளவர்களின் ஸஹாயத்தின்பேரில் இதை செம்மையாய்ப் படித்துத்தெரிந்துகொண்டுவிடலாம். வியாக்கியாதாவின் முகவுரையிலிருந்து மூல கிரந்தகர்த்தா பிராம்மணரென்று வியக்தமாய்த் தெரியவருவதினால், ஷெ வியாக்கியானத்தை அவர் எழுதியதும் உசிதமென்றே துலங்கும். இந்நாட்டில் சிலர்கள் "தாண்டவராயசுவாமிகள்" என்ற பெயரால் பிரஸித்தி பெற்றிருந்த கிரந்தகர்த்தா சூத்திரராகவே யிருந்திருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி வந்திருக்கின்றார்கள். இது தவறென்பதை ஷெ முகவுரை நன்கு துலக்குகின்றது. மூலகிரந்தத்தில் "தாண்டவர்" என்ற பெயர் மாத்திரம் காணப்படுவதால், வியாக்யாதா அப்பெயரை மாத்திரம் கண்டெழுதியிருக்கின்றார். "தாண்டவராய சுவாமிகள்" என்ற பெயரே உண்மையாயிருக்குமானாலும், அது அவருடைய பிராம்மணத் தன்மைக்கு விரோதமாகமாட்டாது. "தாண்டவர்" என்பதுதான் அவருக்குப் பெற்றோரால் வைக்கப்பட்டபெயரென்று அவராலேயே கிரந்தத்தில் குறிப்பி

டப்பட்டிருக்கின்றது. அவர் ஸன்யாஸியாயிருந்தால், பெற்றோர் வைத்த பெயர் நீங்கிப்போய் வேறு யோகப்பட்டப் பெயரே ஏற்பட்டிருக்குமாகையால் அவர் ஸன்யாஸியல்லவென்றே வியக்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் "ஸ்வாமி" என்ற பெயர் அவருடைய பிராம்மணத்தன்மையை, அல்லது விசேஷயோக்கியதையை, அல்லது இரண்டையும் முன்னிட்டுண்டான மரியாதைப்பெயராக இருந்திருக்கவேண்டுமென்பதாகவே சொல்லவேண்டும். "ராய" பட்டம் ஏற்பட்டதற்குப் பல காரணங்களிருந்திருக்கலாம். இத்தென்தேசத்திய ஸ்மார்த்த பிராம்மணர்களுக்குள்ளாகச் சிலர்களுக்கு ஸுப்பராய சாஸ்திரி அல்லது அய்யர். வெங்கட்ராய அய்யர் அல்லது சாஸ்திரி முதலான பெயர்கள் இருப்பதுபோல், "**தாண்டவராய சாஸ்திரி** அல்லது **அய்யர்**" என்று பெயர் கிரந்தகர்த்தாவுக்கு இருந்திருக்கக்கூடும். தவிரவும் கிரந்தகர்த்தாவின் காலத்தில் தஞ்சாவூர் ஸமஸ்தானத்தில் மஹாராஷ்டிர ராஜாங்க ஆளுகை பலப்பட்டிருந்ததாலும், அக்காலத்தில் ஷை ஸமஸ்தானத்திலுள்ள பிரமுகர்களுக்கும் மற்றும் அனேகர்களுக்கும் "ராயர்" பட்டமே பெரும்பாலும் வழங்கிவந்தபடியாலும், ஷை ஸமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த நன்னிலத்திலிருந்த கிரந்தகர்த்தாவுக்கும் "**தாண்டவராயர்**" என்றே பெயர் பிரஸித்தப்பட்டிருக்கலாம். அன்றியும், "நடராஜா" என்ற பெயரைப்போல் "**தாண்டவராஜா**" என்றே கிரந்தகர்த்தாவுக்குப்பெயர் வாய்ந்திருந்து, ராஜ பட்டம் நாளடைவில் ராய பட்டமாகத் திரிந்திருக்கவும் கூடும். ஆகையால் "**தாண்டவராயஸ்வாமிகள்**" என்ற பெயரும் அவருடைய பிராம்மண்யத்திற்கு அனுகூலமே தவிர வேறல்ல. மேலும், கிரந்தகர்த்தாவின் குடும்பத்திற்கு ஸம்பந்தப்பட்ட சில பிராம்மணர்கள் இப்பவும் நன்னிலத்தில் இருந்துவருவதாகவும் தெரியவருகிறது. வியாக்கியாதா சுருக்கமாய் விவரித்திருக்கிற பிரகாரம் கிரந்தகர்த்தா செய்திருக்கின்ற **விசேஷ பதப்பிரயோகங்கள்**, அவர் சொல்லியிருக்கின்ற **உதாஹரணங்கள்**, அவர் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற **தர்மாசரணை, வழிபாடுகள்**, அவர் வெளியிட்டிருக்கின்ற வேதசாஸ்திர, ஜ்ஞான, ஆராய்ச்சிகள், முதலானவை எல்லாம் அவர் **பிராம்மணர்தான்** என்பதையே தெரிவிக்கின்றன. பிராம்மணராகவேயிருந்தும் தமிழில் பிரகிருத நூலை எழுதியதற்குக் காரணம், அவருடைய குருவின் ஆஜ்ஞைதானென்று அவராலேயே வெளிப்ப

டுத்தப்பட்டுமிருக்கின்றது. அந்நூலியற்றிய பிராம்மணருக்கு தமிழ் பாஷையிலும் தேர்ச்சியிருந்திருக்கக் கூடுமோவென்று சங்கைப்படவேண்டாம். பிராம்மணர்கள் எக்காலத்திலும் தமிழிலும் பெரும் வித்வான்களாகவே யிருந்ததாகவும் வெளியாகின்றது. இக்காலத்திலும் உயர்ந்த தமிழ் வித்வானாக இருந்துவருகின்ற மஹாமஹோபாத்தியாயர் பிரம்மஸ்ரீ ஸ்வாமிநாதய்யர் பிராம்மணரல்லவா. தவிரவும், கிரந்தகர்த்தா பிராம்மணாராகவே இருந்தாலொழிய அவருடைய கிரந்தத்தைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு இரண்டு **பிராம்மணஸம்ஸ்கிருத வித்வான்கள்** தனித்தனியே வெவ்வேறு இடங்களிலும் காலங்களிலும் அதை ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கவனம் செய்து எழுதியிருக்கவும் மாட்டார்கள். எவ்விதம் **விதுரர்** எவ்வளவு உண்மையான ஜ்ஞானியாகவே யிருந்தபோதிலும், தான் பிறவியில் சூத்திரராகையால் சாஸ்திரப்படி தன்னுடைய வாக்கியத்திற்குப் பிராமாண்யம் கிடையாதென்பதைத் தெரிந்துகொண்டவராதலால், பிரம்மவித்யாவிஷயமாகத் தான் ஒன்றும் சொல்லக்கூடாதென்று சொல்லி, பிரம்மவித்தையின் உபதேசத்தைச் செய்யும்பொருட்டு **ஸ்ரீஸ்னத்ஸுஜாதமஹரிஷியை** தியானத்தினால் தருவித்து அவர்மூலமாக **திருதராஷ்டிரருக்கு** உபதேசத்தைச் செய்துவைத்தாரோ, அவ்விதம் பிரகிருத கிரந்தகர்த்தாவும் சூத்திரராகவும் உண்மையான ஜ்ஞானியாகவும் இருந்திருப்பாரேயானால், அவர், தான் உச்சரிக்கக் கூடாத வேத மஹாவாக்கியங்களைக் கண்டு ஜனங்களின் உபதேசத்தைக் கருதி, அதாவது லோகோபகாரத்தின் பொருட்டென்று சொல்லிக்கொண்டு பிரகிருத கிரந்தத்தை எழுதியிருக்கவேமாட்டார். ஆகையால் கிரந்தகர்த்தாவை சாஸ்திரஜ்ஞரென்றும் ஜ்ஞானி என்றும் ஒப்புக்கொள்பவர்கள், அவரை **பிராம்மண**ரென்றும் ஒப்புக்கொண்டே தீரவேண்டும். இந்தப்படி பல காரணங்களினால் கிரந்தகர்த்தா பிராம்மணரென்றே ஏற்படுவதால், அவருடைய கிரந்தத்திற்கு பிரம்மஸ்ரீ **கோவிந்தய்யர்** வியாக்கியானம் செய்திருப்பதும் கிரமமும் லோகோபகாரார்த்தமுமேயாகும்.

இவ்வியாக்கியானத்துடன் கூடிய **ஷை** அரிய நூல் சீக்கிரத்தில் அச்சாகி வெளியாவதற்குள்ள ஆனுகூல்யங்களைச் செய்துவைக்க ஒவ்வொரு ஆர்ய-ஆஸ்திகரும் கட்டுப்பட்டிருக்கிறரென்பது வியக்தமாகையால், இவ்விஷயத்தில் பிரம்மஸ்ரீ **கோவிந்தய்யர்**

திருந்த முயற்சிகளைச் செய்தால் அவை நன்கு பலவத்தாகுமென் பது உறுதியே.

ஆங்கீரஸஹூ ஆனிமீ 2வ. தேவகிரி. } ராமானந்தஸரஸ்வதி.

பிரம்மஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளவர்கள் அபிப்பிராயம்.

ஆஸ்திகர்காள் !

இக்கலியுகத்தின்கண் யர்வரும் ஒவ்வொரு விதமான துக்கத்தையடைந்து வைதிக தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க முடியாமல் சார்வாக மதம்போல் தேகத்தையே ஆத்மாவாக எண்ணி சகல மான பிருவிருத்தியிலும் அகங்கார மமகாரங்களையே செலுத்தி ஏற்கனவே இருக்கும் துக்கத்தை கோடிமடங்காக விருத்திசெய் துகொண்டு துக்கத்தினின்றும் விடுபட வேறுவழி தெரியாது இருக்குமளவில், அனேகம் பெரியோர்கள் அன்பினால் துக்கிகள் கடைத்தேறுமாறு ஸதுபதேசங்களைச் செய்யக்கூடிய உத்தம கிரந்தங்களை வெளியிட்டிருப்பதில், (அந்தந்த அதிகாரிக்குத் தக்கவாறு).

தாண்டவர் என்ற நாமம் பூண்ட ஒரு பெரியார், **கைவல்ய நவநீதம்** என்ற கிரந்தத்தை தமிழ் பாஷையில் பாடலாக எழுதி யிருப்பதை யாவரும் அறிந்த விஷயம். தற்காலத்தில் அந்நூ லின் ஸாராம்சத்தை அறிந்து கொள்வதும் சிற்சில அதிகாரிகளு க்கு முடியாமலிருப்பதை உத்தேசித்து, அவர்களின் அனுக்கிர கத்தையும் கருதி பிரம்மஸ்ரீ திருமாநிலையூர் **கோவிந்தய்யர்** அவர் கள், மேற்கூறிய நூலிற்கு **தாத்பர்யதீபிகை** என்னும் ஒரு வியாக் கியானத்தை எளிய தமிழ் நடையில் கம்பீரமாயுள்ள **உபநிஷத்து** க்களின் தாத்பர்யங்களையும் ஸஹாயமாக வைத்துக்கொண்டு விவ ரித்துள்ளார். ஆஸ்திகசிகாமணிகள் யாவரும் இந்நூலின் அபிப் பிராயத்தை இவ்வியாக்கியானமூலமாக அறிந்து கூடியவறை பர மாத்ம தத்வத்தை அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு துக்கத்தி

னின்றும் அடியோடு விடுபட்டு பரமானந்தபரிதர்களாய் ஆகவே ணுமாய் ஸர்வாந்தர்யாமியான் பரமாத்மாவைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஆங்கீரஸ ௵ }
ஆனி ௴ 8-உ }

இப்படிக்கு,
S. V. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள்,
சிருகமணி.

பிரம்மஸ்ரீ யஜ்ஞஸ்வாமி சாஸ்திரிகளவர்கள் அபிப்பிராயம்.

ஸ்ரீ ஶிவஶரணம் ॥

தாத்பர்யதீபிகாஸஹித: கைவல்யநவநீதக்ரந்த: ॥

கைவல்யநவநீதம் என்கிற கிரந்தமானது திராவிட பாஷையில் பூர்ணபாண்டித்யமுள்ளவரும் வேதாந்த ஸித்தாந்தம் நன்கறிந்தவரும் ஆத்மகுணம் பொருந்திய மஹானுபாவன் தாண்டவராய கவியால் இயற்றப்பட்டதென்பது யாவருமறிந்தவிஷயம். ௸ கிரந்தத்திற்கு ஸமானார்த்தமாக சங்கு என்ற பெயருள்ள ஓர் ஸம்ஸ்கிருத மஹாகவி ௨௲௩ பத்தியங்கள் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் இயற்றியிருக்கிறார். இந்த இரண்டு கிரந்தங்களுக்கும் வியாக்கியானங்களில்லாமலிருக்கின்றன. தமிழிலும் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் நல்ல பயிர்ச்சியில்லாமலிருப்பவர்களுக்கு உபயோகப்படும்படிக்கு ஸரஸமான ஓர் பதவுரையானது **தாத்பர்யதீபிகை** என்கிற பெயருடன் கர்ப்பபுரி வாஸியான மகா-௱-௱ஸ்ரீ **கோவிந்தய்யரால்** எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ௸ உரையானது சிற்சில இடங்களில் என்னால் பார்க்கப்பட்டது. ௸ இரண்டு மூலங்களோடு கூடின இந்த உரையானது வேதாந்தஸித்தாந்தத்தை ஸரஸமாக அறிந்துகொள்ள விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு குதூஹலத்தை உண்டுபண்ணுமென்று நினைக்கிறேன்.

யஜ்ஞஸ்வாமி சாஸ்திரி,
டபீர் புதுத்தெரு,
கும்பகோணம்.

23—8—32.

பிரம்மஸ்ரீ க. ச. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகளவர்கள் அபிப்பிராயம்.

ஸ்ரீ மஹாஹவாஸ்ரீ கேஷத்ருவாஸி கோவிந்த அய்யாவவர்கள் திராவிடத்திலும் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் ஏர்பட்டிருக்கிற **கைவல்ய நவநீத** மென்ற நூலுக்குப் பொருத்தமாக உபநிஷத்து முதலான வாக்கியப் பிரமாணத்துடன் **தாத்பர்யதீபிகை** என்ற ஒரு தமிழ் வியாக்கியானம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அதை சிலசிலவிடங்களில் வாசித்துக்கேட்டதில் கூடியவரை சாஸ்திரத்திற்கு ஒத்து இருக்கிறது. இந்த வியாக்கியானம் அந்த இரண்டு மூலத்தினர்த்தத்தை தெரிந்துகொள்ள விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு சரியான சாதனமாகுமென்று நினைக்கிறேன்.

க. ச. கிருஷ்ணசாஸ்திரி,
5—9—1932. மஹாமஹோபாத்தியாயர்,
பிரின்ஸ்பால், ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ்,
மைலாப்பூர், சென்னை.

பிரம்மஸ்ரீ கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகளவர்கள் அபிப்பிராயம்.

72, பெரியதெரு, திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை. 5—9—1932.

பிரம்மவித்வரிஷ்டர்களான **தாண்டவராயசுவாமிகளவர்கள்** தமது ஆத்மானந்தானுபவத்தை தமிழ் பாக்கள் வாயிலாகத் தமிழ் மக்களுய்யுமாறு **கைவல்யநவநீத** மென்ற பெயருடன் வெளியிட்டிருப்பது யாவருமறிந்ததே.

புனிதமான அந்தக் **கைவல்யநவநீதத்தி** லமைந்துள்ள ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் யாவையும் வடமொழி தென்மொழி இரண்டிலும் வல்லுணர்வினரான **சங்குகவி** என்ற மஹான் வடமொழியில்

சுலோக ரூபமாக அதே பெயருடன் வெளியிட்டிருப்பதாகமட்டும் வெகு நாட்களாக நாம் கேட்டு வந்தோமேயல்லாது அவ்வுத்தம கிரந்தத்தை இப்பொழுதுதான் நேரில் பார்க்கும் பாக்கியம் பெற்றோம்.

இவ்விரு நூல்களிலும் பதிந்து கிடக்கும் அருமை பெருமை தங்கிய கருத்துக்கள் யாவையும் நன்கு விளக்கி கருவூருக்கடுத்த திருமாங்கிலையூர் வாஸிகளான ஸ்ரீமான் **கோவிந்தய்யரவர்கள்** தென்மொழியில் **தாத்பர்யதீபிகை** என்ற பெயருடன் எழுதிய உரையை அனேகமாகப் படிக்கக்கேட்டதில் இவ்வுரை அவ்விரு நூல்களின் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கக்கூடியதாகவே இருக்கின்றதென எண்ணினோம்.

சுருங்கச் சொல்லின் அத்வைதவேதாந்த ஸித்தாந்தத்தை எளிதிலறிந்துகொள்ள ஆவலுள்ளவர்க்கு இவ்வுரை பேருபகாரமாகவேயிருக்குமென்பதில் யாதுமையமில்லையென்பது எமதபிப்பிராயமாகும்.

ஆகவே "முனிவருமன்னனு முன்னுவ பொன்னுன் முடியும்" என்றபடி இப்பெருந்தொண்டுக்குத் தக்க பொருளுதவி வேண்டுமாகலின் அத்வைத வித்யாபிமானித் தமிழுலகம் ஸ்ரீமான் **கோவிந்தய்யரவர்களுக்குத்** தக்க பொருளுதவிசெய்து ஆதரிக்குமென நம்பி அவ்விதமே ஆதரிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறோம்.

இங்ஙனம்,
ஆர்யமதஸம்வர்த்தனீ பத்திராதிபர்,
கடலங்குடி, நடேச சாஸ்திரிகள்.

௨

கைவல்ய நவநீதம்.

௧. 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍁𑌰𑍁𑌚𑌰𑌣𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌮𑌥𑌿𑌤𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑍍 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌮𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌸𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥

श्रीगुरुचरणद्वन्द्वं वन्देऽहं मथितदुस्सहद्वन्द्वम् ।
भ्रान्तिग्रहोपशान्ति पांसुमयं यस्य भसितमातनुते ॥

௧. கடைதல் செய்யப்பட்டிருக்கிற (நிவிருத்திக்கப்பட்டிருக்கிற) ஸகிக்க முடியாத தொந்தத்தையுடைய ஸ்ரீ குருவின் உபயபாதங்களை, (இணையடிகளை) நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன். எந்த சரணதொந்தத்தின் தூள்மய நீறானது பிராந்திரூபபேயின் 'துவித' உபசமனத்தைச்செய்கிறதோ, அத்தகைய.

௨. 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌮𑌤𑌯𑍋 𑌬𑌤 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ।
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑌶𑍇𑌷𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂
𑌘𑍂𑌕𑌾 𑌨 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌮𑍁𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥

२. एकान्तसन्निहितमीदृशमात्मतत्त्वं
लोका विमूढमतयो बत नाद्रियन्ते ।
आकाशगोचर मशेषजगत्प्रकाशं
घूका न भास्करमुदीक्षितुमुत्सहन्ते ॥

௨. ஏகாந்தத்திலிருக்கிற 'வைக்கப்பட்டு' இத்தகைய ஆத்மதத்வத்தை விசேட மூடபுத்தியுள்ள ஜனங்கள் ஆதரிக்கிறார்

களில்லை. ஆ! கஷ்டம். ஆகாயத்தில் காணப்படுகிற உலகமனைத்தும் பிரகாசிப்பிக்கிற சூரியனை நிமிர்ந்து பார்க்க கோட்டான்கள் சகிக்கிறதில்லை போன்று.

ங. 𑌯𑌦𑍀𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌰𑍁𑌚𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌿𑌤𑍋
𑌹𑍃𑌦𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌮𑌤𑌾𑌮𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌦𑌾 𑌰𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥

३. यदीयवाक्सूर्यरुचिप्रणाशितो हृदन्धकारो नमतामशेषतः ।
महात्मनश्शिष्यहिते सदा रतान् नमामि तान् शङ्करपूज्यदेशिकान् ॥

௩. நமஸ்காரம் பண்ணுகிறவர்களுடைய ஹ்ருதயத்துள்ளிருட்டானது எவருடைய வாக்காகிற சூரிய கிரணங்களால் சேடிக்காமல் நன்கு நாசம் பண்ணப்பட்டதாவாகிறதோ, எப்போதும் சீடர்களுடைய ஹிதத்திலேயே ரதியுடைய மகாத்மாவாகிய அத்தகைய சங்கரபூஜ்ய தேசிகாளை நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

ச. 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑌤𑍁𑌲𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌸𑌕𑌲𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 ।
𑌮𑍃𑌦𑌿𑌤𑌸𑌕𑌲𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌮𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌰𑌮𑌹𑌮𑍀𑌡𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥

४. अमृतमतुलनित्यानन्दसान्द्रस्वरूपं
विदितसकलवेदान्तार्थतात्पर्यनिष्ठम् ।
मृदितसकलदोषं मोक्षकामैस्सुसेव्यं
गुरुवरमहमीडे कृष्णसंज्ञं यतीन्द्रम् ॥

ச. நாசரகித, ஸமானரகித, நித்யானந்தகனஸ்வரூப, அறியப்பட்டிருக்கிற ஸமஸ்த வேதாந்தார்த்தங்களுக்கும் எதில் தாத்பர்யமோ அதில் ஸ்திதியுடைய, மர்த்தனம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற சகல தோஷத்தையுடைய, (உபாதித்ரயத்தையுடைய) முமுக்ஷுக்களால் நன்கு ஸேவிக்கப்படுகிற, யதிகளுக்கெல்லாம் இந்திரன் போன்ற, கிருஷ்ணநாமமுடைய குரு சிரேஷ்டரை நான் வணங்குகின்றேன்.

பாயிரம்.

மூலம் க.

பொன்னிலமாதராசைபொருந்தினர் பொருந்தாருள்ளந், தன்னிலந்தரத்திற் சீவசாக்ஷிமாத்திரமாய் நிற்கும், என்னிலங்களினு மிக்க வெழுநில மவற்றின் மேலா, நன்னிலமருவு மேகநாயகன் பதங்கள் போற்றி.

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌧𑍂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑌿𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌹𑌸𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑌿𑌰𑍋 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾
𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌮𑌮𑌲𑌂 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥

स्वर्णक्षेत्रवधूस्पृहासहितहृत्तन्मुक्तचित्तात्मना-
मन्तर्व्योमविकासिनित्यमहसे तस्मै परस्मै नमः ।
यद्वेदान्तगिरोवदन्त्यनुदिनं सप्तक्ष्माणां परा
या भूमिश्च ततो विदूरममलं तुर्यं सदेकं शिवम् ॥

அவதாரிகை.

இங்கொரு கவி அறியப்பட்டிருக்கிற பிரம்மாத்மதத்வர் தாம் கிருதார்த்தர் எனினும் சுவானுபவம்போன்றன்னியர்களும் (முமுக்ஷுக்களும்) மோக்ஷஸாதன ஆத்மதத்வமறிதற்பொருட்டு வேதாந்தஸார ஸ்பஷ்ட † 𑌕𑌥𑌨 **कथन** ரூபம் கிஞ்சித் பிரகரணமாரமபிக்கிறவராய் அதற்கு ‡ 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹 **निष्प्रत्यूह** பரிபூரணத்தி ஸித்திநிமித்தமும் § 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 **प्रेक्षावत्प्रवृत्यङ्गभूतविषयादि सम्यक्** தர்சனத்தின் பொருட்டும், அதன் அந்தர்கத 'பிரஜ்ஞானம் பிரம்ம' என்னும் இலக்கண மகாவாக்யார்த்த அத்துவிதசொரூபமாம் * 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 । **स्वकृतं मङ्गलं ग्रन्थतो निबध्नाति ।**

---

† சொல்லுதல். ‡ நிர்விக்ன. § அதிகாரியின் பிரவிருத்திக்கு அங்கபூதமாகிய விஷயாதி நன்கு.

* தாம் செய் மங்கலத்தை கிரந்தரூபமா வெழுதுகிறார்.

வாச்சிய லிலக்கியமாவிளங்குவ்து யாது? அப்பதத்து விதநிஷ்டமா? அது அங்ஙனம் அங்ஙனம் தோன்றி நிற்கும் என சுவானுபவமுகத்தில் பொன்னென.

பொழிப்புரை.

பொன் மண் பெண் ஆசையுள்ள அஜ்ஞானிகள், ஆசையில்லாத ஞானிகள் ஆகிய இவ்விருதிரத்தினருடைய ஹ்ருதாகாசத்தில் தாக்கற்ற ஆகாசம் போன்று புத்திக்கு சாக்ஷிமயமாய் நான் என விளங்குகிறதாய்க் கொண்டு நிலைபெற்றிருக்கும், எத்தகை ஸ்தானங்களிலும் மேலாய ஞானபூமி ஏழினுள் முடிவாகிய துரிய நிலத்தைப் பொருந்தும், ஏக ஈசனது இணையடிகளை வணங்குவாம்.

பதப்பொருள்.

பொன் மண் பெண் எனவே ஏடணாத்திரயம் புத்ரேடணை மாதரில் அவரவுக்கு இயைதலின் மண்ணையும்.

சாஸ்திரங்களில் க்ஷேத்திரத்தை வித்தத்திலும், இந்நூலாசிரியர் புத்திரனை மாதரிலும் அந்தர்பாவப்படுத்தி கூறியிருத்தலின் விரோதம் ஒன்றும் இன்றென.

பொன்னை மாதரைப் பூமியை நாடிடேன் என்றார் தாயுமானவரும்.

முன்னயவிரண்டும் மாதர்கொண்டு இல்லறத்துக்கியைய சாதனங்களாதலின் ஸ்ரீசக்தி பூசக்தி கொண்டன்றோ திருமால் பாலனக்கிரியை புரிகிறார். கோபாலன் என்ன ஆதலின்.

எனவே பந்தத்துக்கு முதற்காரணமென மாதர் அத்தகையரியல்பு சற்று விவரிக்கப்பட்டது.

ஆகவே எந்த சைதன்யம் சுரோத்ராதி இந்திரியவழித்தா சப்தாதிவிஷயங்களை அறிகிறதோ என இதனால்.

ஆசை = அவா மூலமிதற்குராகம், இதற்கோ ரஸம். எனவே ரஞ்ஜனரூபம் சூக்ஷ்மம். இதன் ஸ்திதி ஹ்ருதயக்கிரந்தியில். எனவே கிரந்திபேதனமின்றி ஆத்யந்திக நிவிருத்தியுறாவென ராகாதி. கிரந்திபேதனமோ பராவரதர்சனத்தினால்.

§ '𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌃 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇' ॥ **'भिद्यते हृदयग्रन्थिः छिद्यन्ते सर्वसंशयाः । क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे '** ॥ என சுருதி நின்றும்.

* '𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 । 𑌰𑌸𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇' ॥ **'विषया विनिवर्तन्ते निराहारस्य देहिनः । रसवर्जं रसोऽप्यस्य परं दृष्ट्वा निवर्तते '** ॥ என ஸ்மிருதியும்.

பொருந்தினர் = பொருத்தமுள்ள மானதம் எந்த சீவர்க்கு. அஞ்ஞானியர் என்வவர், எனவே, அது தானே வாகாதிகர்மேந்திரியங்களின் வியாபாரங்களைச் செய்துகொண்டு இருக்கிறது. அந்த சைதன்யந்தானே கூறியுள்ள மகாவாக்கிய சீவபதவாச்சியார்த்த சீவர். என முன்னயதோடு சம்பந்தம்.

பொருந்தார் = அவ்வாசை நின்றும் விடுபட்ட கிரந்தி பேதமுற்ற சித்த பரமஹம்சர் சீவன்முத்தர். (ஞானிகள்) எனவே இலக்கியார்த்தசீவர் என.

இவ்விருதிரத்தினருடைய

உள்ளம் தன்னில் = ஹ்ருதயாம்பரத்தில் (புத்திகுகையில்) அந்தரத்தில் = தாக்கற்ற (நிருபாதிக) ஆகாசம் போன்று.

---

§ ஸர்வோத்கிருஷ்டமான பிரம்மமானது சாக்ஷாத்கரிக்கப்படுமானல் ஹ்ருதயக்கிரந்தியானது பேதத்தையடைகிறது. சர்வ சம்சயங்களும் சேதத்தையடைகிறதுகள். இவனுடைய கர்மங்களும் நாசத்தையடைகிறதுகள்.

* விஷயோபலக்ஷிதங்கள் (விஷயங்களுக்கு உபலக்ஷிதங்கள்) விஷயசப்த வாச்சியங்கள் (விஷயசப்தங்களுக்கு வாச்சியங்கள்) இந்திரியங்கள் என இந்தவிடத்தில். இழுக்கப்படாத விஷயமுடைய காஷ்டதபவியாயுள்ள மூர்க்கனுக்கும் நிவிருத்திக்கப்படுகிறதுகள் தேகவானுக்கு. யாதுராகம் விஷயங்களில் அதை வர்ஜிப்பித்து. அந்த ரஸமும் ரஞ்ஜனரூபம் சூக்ஷ்மம். இந்த யதிக்கு (யத்னவானுக்கு) பரமார்த்ததத்வம் பிரமம் அறியப்பட்டு 'நானே அது அதுவே நான்' என. நிர்பீஜம் விஷயவிஜ்ஞானமடைபடுகிறது.

* '𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌧𑍀𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃' '**अत्रैव सत्वात्मनि धीगुहाया मव्याकृताकाश इव प्रकाशः**' என பகவத்பாதர் ஆதலின் சூடாமணியில்.

சீவசாக்ஷிமாத்திரமாய் = புத்திசாக்ஷிமயமாய் (அகந்தாஸாக்ஷிமயமாய்) எனவே சின்மயதனுவாய் இருக்குகையாலே. நிற்கும் = யாவன் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறவன் நித்யம் ஜ்யோதி.

† '𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑌿' '**हृज्जीवसाक्षित्वतो यो जागर्ति**' என பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

§ '𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑌵𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍' '**आकाश उच्चैरविवत्प्रकाशते स्वतेजसा सर्वमिदं प्रकाशयन्**' எனவும் முன்னயதோடு சம்பந்தம்.

ஆகவே இலக்கியார்த்தம் என.

இதினின்றும் தேகேந்திரியவிலக்ஷணமாய் அவஸ்தாத்திரயஸாக்ஷியாய் பஞ்சகோசாதீதமாய் ஸச்சிதானந்தசொரூபமாய் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறவன் என தடஸ்த சொரூப இலக்கணைகளால்.

சாக்ஷிமாத்திரமாய் நின்றாயோ எனச்சீடனை பிந்தின படலம் ௩-ல் ஆதலினானும்.

எந்நிலங்கள் = கூறியுள்ள ருக்வேத மகாவாக்கிய ஈசுவரபதவாச்சியார்த்தஸ்தானங்கள், எனவே பிரம்மாதிஸ்தம்பபரியந்தம் உத்தம தேவ, மத்திம மானிட, அசுவ பசுவீர்தி அதம, திர்யகாதி ஜந்துக்கள், அசேதன பூதப்பிரபஞ்சங்கள் என. ஆகவே சேதனு சேதனுத்மக தேகங்கள் என்ன எந்நிலங்கள் என.

---

* இந்தவிடத்தில்தானே. ஸத்வாத்மாவாகிய புத்திகுகையிலே விகாரரகித ஆகாசம் போன்று விளங்காநிற்கிறது.

† இதயத்தில் சீவசாக்ஷித் தன்மையாயிருக்குகையாலே யாவன் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறவன்.

§ ஆகாசத்தில் சூரியன் போன்று ஸர்வோத்கிருஷ்டமாக விளங்காநிற்கிறது. தனது தேஜஸ்ஸினுலே இவை அதாவது கூறியுள்ளவை அனைத்தும் பிரகாசிப்பிக்கிறதாய்க் கொண்டு.

உம் = இவ்வெத்தகைஸ்தானங்களுக்கும். மிக்க = சிகரமாகிய. எழுநிலம் = சொல்லப்போவ ஞானபூமிகாஸப்தகம். எனவே இலக்கியார்த்தஸ்தானங்கள் என.

அவற்றின் = அவ்வேழினுள். மேல்ஆம் = முடிவாகிய. நன்னிலம் = துரியபூமி. (நல் நன்மை) அதாவது சுகம். நிலம் ஸ்தானம். எனவே சுகாச்ரயம் என்ன நன்னிலம். ஆகவே சிதாகாசம் என.

தன்னில் = அச்சிதாகாசத்தில். ஈசசாக்ஷிமாத்திரமாய் = ஸ்வசாக்ஷிமயமாய்.

எனவே ஆனந்தமயதனுவாய் இருக்குகையாலே. மருவும் = யாவன் தழுவியணைகிறவன் (வியாபிக்கிறவன்) ஸத்யம் ஆனந்தம்.

‡ மாயாதிஷ்டாநசைதந்யஸ்ய ஸாக்ஷித்வேந ப்ரத்யகாத்மா இதி நாம। मायाधिष्ठानचैतन्यस्य साक्षित्वेन प्रत्यगात्माइति नाम। என வசனத்தினின்றும்.

சீவசாக்ஷி நின்றர்த்தாபத்தியால் ஈசசாக்ஷிமுதலனைத்தும். எனவே இலக்கியார்த்தம் என.

ஆகவே சின்மய ஆனந்தமய தனுவிரண்டும். இஃது ஐக்கியமென சீவ பிரமங்களின்.

'தழுவியனுபவித்த சுகந்தனை விடாதே' என பிந்தின படல்ம் உ௨-ல் ஆதலின்.

அவனும் நானும் மெய்கலந்து அனுபவிக்குமளவிலே அவனுமில்லை நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே. என்றார் சான்றோர்.

எனவே பிரபஞ்சாதீதமாய் பிரபஞ்சவிலக்ஷணமாய் மாயாகாரியரகிதமாய் மருவுமென அதத்வாவிருத்தியிலக்கணைகொண்டு. நாயகநாயகிபாவமாதலினித்ததி. ஏகநாயகனெனக்கூறியிருத்தலின்

அத்தகை

ஏகநாயகன் = ஏக ஈசனது. பதங்கள் = திருவடிகள் அதாவது அவித்யாபாதம் ஸுவித்யாபாதம் எனமுறையே கூடஸ்தப்பிரமம்.

---

‡. மாயாதிஷ்டான சைதன்யத்துக்கு (பிரமசைதன்யத்துக்கு) சாக்ஷியாயிருக்குகை நின்றும் பிரத்யகாத்மா என நாமம்.

போற்றி = வணங்குவாம் ஐக்கியமாகுவாம் என அவைகளின்.

கருத்து.

ஏகநாயகன் அத்தகை பரமாத்மாபொருட்டு போற்றி வழிபாடு மனமொழிமெய்களால்.

தத் குறிக்க அத்தகை என. தத் என்பது ஸர்வநாமா. ஸர்வம்தத் (பிரமம்) என தத்சப்தத்தினலே பிரமம் தானே சொல்லப்படுகிறது. ஓம் தத் என சிரவணத்தினின்றும்.

இப்போது இலக்கண பிரமாணங்களால் வஸ்து ஸித்திக்கிறது என நியாயத்தினலே அப்பிரமம் யாது இலக்கணம் யாது பிரமாணகம் என ஆசங்கித்து இங்கே கூறுகின்றார்.

ஏகநாயகன் சர்வவிலக்ஷணன் நிரதிசயானந்தஸ்வரூபன் என. பக்தியினல் அவனும் இருக்கிறன் என.

இஃதே பக்தியெனவத்தகை.

‡ '𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑍀 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 'मोक्षकारणसामग्र्यां भक्तिरेव गरीयसी । स्वस्वरूपानुसन्धानं भक्तिरित्यभिधीयते' என பகவத்பாதர் ஆதலின் சூடாமணியில்.

* '𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥' 'भक्त्या मामभिजानाति यावान् यश्चास्मि तत्वतः । ततो मां तत्वतो ज्ञात्वा विशते तदनन्तरम् ॥' என பகவானும்.

---

‡ மோக்ஷத்துக்குக் காரணமாவுள்ள சாமக்கிரியைகளுள் பக்திதானே முதன்மையானது. தனது ஸ்வரூபானுசந்தானம் யாது அஃதே பக்தியென சொல்லப்படுகிறது.

* என்னைத் தானுக அறிகிறன் பக்தியினல் 'உபாதிகிருத விஸ்தாரபேதங்கள்ால் நான் எவ்வளவோ அத்தகைய.' யாவனே அவன் நானுகிறேன் எனவும் 'விசேஷமாய் துவம்ஸம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற ஸர்வோபாதிபேதன் உத்தமபுருஷன்.' அத்தகைய சைதன்யமாத்ரைகாஸன் அத்துவிதன் என்னை உள்ளபடியே யறிகிறனே பின்னர் பலாந்தர அபாவத்தினல் ஞானமாத்திரந்தானே.

'அடக்கிப் புலனைப்பிரித்தேன், அவனாகியமேனியி லன்பை விரித்தேன், மடக்கிக்கொண்டானென்னைத்தன்னுள், சற்றும் வாய் பேசாவண்ணம் மரபுஞ் செய்தாண்டி' என்றார் தாயுமானவரும்,

அங்ஙனம் எனினும் * உபநிஷத்யிதமத்யத்வம் **उपनिषदधिगम्यत्वं** கூறுகின்றார். யாது இது முதலியவைகளால்.

எந்தப்பிரமத்தை 'ஸத்யாதி இலக்கணம்' உபநிடதப்பிர மாணவாக்கியங்கள் உபக்கிரமாதிலிங்கங்களால் பிரதிபாதிக்கின் றன (போதிப்பிக்கின்றன) யாதெனை, நன்னிலம் = துரியம் என. நான்காவது விசுவாதியபேக்ஷையால். யாதோரிஃது இலக் கத்தால் அன்றென வாஸ்தவங் கூறுகின்றார்.

ஏகம் = ஒன்றென; காலத்திரயங்களினும் விஜாதீயாதி பேதாகிதத்தினால்.

§ 'ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்' '**सदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयम्**' என சுருதிவசனத்தினின் றும்.

† 'ஸ்வதோऽவிஷயம்' '**स्वतोऽविषयम्**' எனினும் ‡ 'ஸ்வாநுபூதிகம்யம்' '**स्वानुभूतिगम्यम्**' தத் எனக்காண்பிக்கிறார்.

எந்நிலங்களென! எந்நிலங்கள் = எத்தகை சரீரங்கள் 'பிரம்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தம் யாவை உத்தம மத்திம அதம அசே தன இஷ்டாநிஷ்டமிசிர கர்மபலவுலகங்கள், அவைகளை விசாரத் தினால் பரீக்ஷித்து, கர்மாவினால் ஞானம் இன்றென ஓழிவ யடையவேண்டும்.

|| பரீக்ஷ்ய லோகாந் கர்மசிதாந் ப்ராஹ்மணோ நிர்வேதமாயாந்நாஸ்த்யக்ருதః க்ருதேந । **परीक्ष्य लोकान् कर्मचितान् ब्राह्मणो निर्वेदमायान्नास्त्यकृतः कृतेन ।** என சுருதி நின்றும்.

---

* உபநிடதத்தினால் அறியத்தகுகை.

§ குழந்தாய் காணப்படுகிற இச்சகமனைத்தும் சிருஷ்டிக்கு முன் னர் ஸத்தாகவே இருந்தது. அது ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகதபேதாகிதம்.

† அவிஷயஸ்வபாவம். ‡ தன்னனுபவத்தினால் அறியத்தகுந்தது.

|| கன்மத்தினால் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற வுலகங்களை (தேகங்க

பின்னர், உம் = அத்தகை உலகங்களினும் (நிலங்களினும்-தேகங்களினும்) மிக்க. எழுநிலம் = சித்பூஸப்தகம். அவற்றின். மேல்ஆம் = முறையே சிரேஷ்டம் யாது. நன்னிலம் = துரியமென் சொல் கொண்டது. நான்கு வர்ணங்களுள் பிராமணன் வரீயான் எனல் போன்று. மருவும் = அதனினும் விசேடதுரமென. ஏகநாயகன் = துரீயாதீத பதச்சொல்லுளன் என. முன்னையவோடு சம்பந்தம்.

இப்போது, அத்தகை வஸ்துவின் அனுபவஸித்தத்வமெப்படி என ஆசங்கித்துக் கூறுகின்றார்.

பொன்னிது முதல். பொன் நிலம் மாதர் ஆசை பொருந்தினர் பொருந்தார் உள்ளம் தன்னில் அந்தரத்தில் = ஹார்தாகாசத்தில். நிற்கும் = பிரகாசமானம் (பிரகாசிக்கிறது-விளங்குகிறது) யாது நித்யம் ஜோதி ஜீவசாக்ஷி.

† ஹ்ருத்யந்தர்ஜ்யோதி: हृद्यन्तर्ज्योतिः என ‡ ச்ருதிப்ரகாசிதம் श्रुतिप्रकाशितं ஆகாசமிரா நிற்கிறது § வம்சபர்வாத்யந்தர்வர்த்யம்பரத்யோதமானம் वंशपर्वाद्यन्तर्वर्त्यम्बरद्योतमानम्।

இதனால், லக்ஷியிக்கப்படுகிறதென தொம் பதார்த்தம்.

பின்னிரண்டடிகளால் தத் பதார்த்தம். * அஸீத்யர்த்தே சதுர்த்தீஸ்யாத் असीत्यर्थे चतुर्थीस्यात् ஏகநாயகன் என்ற பதத்தினால், அவைகளின் தாதாத்ம்யவிலக்கணமகண்டைகரஸந்தானே வாக்கியார்த்தமெனக் காண்பிக்கப்பட்டது.

|| ததாசோக்தம் तथाचोक्तं

ஊ) விசாரத்தினால் சோதித்து ஞானத்துக்கு அதிகாரியான பிராமணன் கன்மாவினாலே மோக்ஷசாதன ஞானம் இன்றென ஒழிவையடையக் கடவன்.

† ஹ்ருதயத்துள் ஜோதி. ‡ சுருதியினால் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டது.

§ மூங்கில் கணுவாதிகளுள்ளிருக்கிற ஆகாயம்போன்று விளங்காநிற்கிறது.

* அவஸி என்ற பத அர்த்தத்தில், நன்னிலம்= துரிய (நான்காவது) அவஸ்தை யுண்டாகிறது.

|| அப்படியே சொல்லப்பட்டுமிருக்கிறது.

† ஞூத்ருமொயயகுஸாதி प्रत्यग्बोधोयआभाति இது மு தலியவைகளால். அப்படியும் பிரத்யக்பிரமைக்கியந்தானே இங்கு விஷயம். அதிலும், அவ்வைக்கியத்துக்கு ஆத்தியாஸிகபேதப்பி ரம நிவிருத்திரூபசாத்தியத்வத்தினால், அப்பிரமநிவிருத்திதானே பிரயோசனம். அதன் சித்தியிலும் அதன் நிவிருத்திகாமன் அ திகாரியென. § ஜெதெ गम्यते. அத்தகைய பிரமைக்கு அவிசார ஜன்யத்வத்தினால்; விசாரஜன்யஞான ‡ நிவத்ரு தயா निवर्त्य तया அதிகாரியால் பிரகரண விசாரத்துக்குச் செய்யத்தக்கதென் றரூபம் சம்பந்தம். பலத்துக்கு மடையத்தக்கதென்ற இலக்க ணம் ஸித்தம்.

அல்லது

சாஸ்திரங்களில், வ்யுத்பாத்ய, வ்யுத்பாதகபாவம்.

* யதொ வாவொ நிவத்ரெ यतोवाचो निवर्तन्ते

†† யநுநஸாநமநு தெ यन्मनसानमनु ते

இதுமுதல் சுருதிகளினாலே, அவிஷயத்வ பிரதிபாத னத்தினால், பிரமத்துக்கும் அதன் ஞானத்துக்கும், சாஸ்திரவிஷ யத்வம் சம்பவிக்கிறதன்று, எனச்சொல்வது உசிதமன்று. அத்த கைய விதத்துக்கும் கற்பிதவழித்தா அதன் சம்பவத்துக்கு பூர் வாசிரியர்களால் §§ அஸ்யுவகதக்ஷாத் अभ्युपगतत्वात् + அவாஜு நாநஸமஸ்ரு अवाङ्मानसगम्यं என்னும் அதை சுருதிபோதிப்பிக்க பலத்தினால ‡‡ ஜீவமீஶ் जीवमीशं என வசனத்தினாலும்.

அத்யாஸ அஸித்தியால் விஷயாதி அசித்தியெனவுஞ் சொல்வது உசிதமன்று. பிரமத்துக்கு அசங்கத்வத்தினால் எனி னும், அத்யாஸத்துக்கு அஹம் புத்தி ஸித்தமாயிருக்குகையால்.

---

† யாதொன்று பிரத்யக்போதமானது விளங்குகிறது.

§ அறியப்படுகிறது. ‡ நிவிருத்தி செய்யத்தகுந்ததாயிருக்குகை யாலே. * எந்த பிரமத்தினின்றும் வாக்குகள் திரும்பிவிடுகிறதுகளோ.

†† எந்த பிரமமானது மனதினால் எண்ணப்படுவதன்றோ. §§ அங் கீகரிக்கப்பட்டிருக்குகையால். + வாக்கென்ன? மனமென்ன? இது களாலறியத்தக்கதன்று. ‡‡ சீவனை ஈசனை.

§ அதாதோ ப்ரஹ்ம ஜிஜ்ஞாஸா अथातोब्रह्मजिज्ञासा என அதிகாரிக்கு ‡ யுஷ்மதஸ்மத் युष्मदस्मत् என இதுமுதல் அத்யாஸ ஹேதுவை உபவர்ணித்து † ததாபி तथापि என இது முதல் பாஷ்யகிரந்த சந்தர்ப்பங்களில் இலக்கணப் பிரமாணுனுபவங்களால் அத்யாஸத்துக்கு பாதிக்கப்படுந் தன்மையால் இந்தவிடத்திலும் விஷயாதிசித்தியென.

* ததாச ப்ராரிப்ஸிதம் ப்ரகரணமாரம்பணீயம் விஷய ப்ரயோஜநவத்வாத் तथाच प्रारिप्सितं प्रकरणमारम्भणीयं विषय प्रयोजनवत्वात् போஜனுதிபோன்று பிரகாணம் ○ ப்ரயோஜநவத் प्रयोजनवत् பந்தநிவர்த்தகஞான ஹேதுத்வத்தினுல். பழுதையிது. இது முதல்வாக்கியம் போன்று.

●. பந்தோஜ்ஞாநநிவர்த்ய: बन्धोज्ञाननिवर्त्यः அத்யஸ்தத்வத்தினுல். ரச்சுசர்ப்பம் போன்று. இதுமுதல் || ஸர்வமநவத்யம் सर्वमनवद्यम् ।

எனவே பின்னிரண்டடிகள் விசாரரூபமும் (ஸாங்கிய ரூபமும்) முன்னிரண்டடிகள் யோகரூபமும் என. வஸ்துவின் அறியத்தகுகையும். அதன் சித்தியும் என முறையே.

× ஜீவேஶ்வரௌ மாயிகாவிதி விஜ்ஞாய ஸர்வவிஶேஷம் நேதி நேதீதி விஹாய யதவஶிஷ்யதே தத்வயம் ப்ரஹ்ம ।

---

§ சாதன சதுஷ்டய சம்பத்திக்குப்பின்னர் சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தி ஹேதுனின்றும் பிரமத்தின் அறிய இச்சிச. ‡ நீ நான். † அப்படியிருந்தபோதினும்.

* அப்படியே நன்கு இச்சிக்கப்பட்டிருக்கிற பிரகாணம் ஆரம்பிக்கத்தக்கது. விஷயமென்ன? பிரயோசனமென்ன? இதுகளோடு கூடிக்கொண்டிருக்குகையால்.

○ பிரயோசனத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிறது.

● பந்தமானது ஞானத்தினுல் நிவிருத்திக்கத்தக்கினது.

|| அனைத்தும் நிர்தோஷம்.

× ஜீவேசுவரர் மாயிகர். (மாயாமயர்) எனவறிந்து, சர்வவிசேஷம் (விசேடமனைத்தும்) அன்றிது வன்றிதுவெனத்தள்ளி,—'விட்டு' யாது சேடிக்கிறதோ அது அத்துவிதம் பிரம. அதன் சித்தி பொருட்டு லக்ஷ்யத்திரயானுசந்தானம் செய்யத்தக்கது.

தத்ஸித்த்யை லக்ஷ்யத்ரயாநுஸந்தாநம் கர்தவ்யம்॥ जीवेश्वरौ मायिकाविति विज्ञाय सर्वविशेषं नेति नेतीति विहाय यदवशिष्यते तदद्वयं ब्रह्म । तत्सिद्ध्यै लक्ष्यत्रयानुसन्धानं कर्तव्यम् ॥ என சுருதிவசனத்தினின்றும்.

எனவே விசாரசகித யோகஞானம் என.

தாத்பர்யம்.

ஆகாசத்துவிதத்தில் சாக்ஷித்துவிதமாய் விளங்கும் அத்[illegible]கைய யேகநாயகனது திருவடிகளுக்கு உண்டாகுக எ[illegible]து வணக்கம் என்பது.

சிவேசசாக்ஷிமுறையே. 'பிரஞ்ஞானம் பி[illegible]

எனவே வடநூலாராய்ச்சி வல்லரெனவிக்[illegible].

மூலம் உ.

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேது[illegible]ஞய் மாலா, யான்றவீ சனுமாய்த் தானே யனந்தமூர்த்தியுமாய் நிற்கும், பூன்றமுத் தனுமா யின்பப் புணரியா தவஞய் நாளுந், தோன்றிய விமல போத சொரூபத்தைப் பணிகின் றேனே.

ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தஹேதோரபி கமலபவாதோக்ஷஜேஶாநமூர்தீ ராஸாத்யைவாகிலேஶத்வமபி பரிகதம் நிஷ்கலம் யத்ஸ்வரூபம்। பூர்ணம் வ்யோம்நோ விஶுத்தம் விமலதரமஜம் நித்யமுக்தம் நிரீஹம் சித்தாகாஶே ஸதா(அ)ஹம் விலஸிதமபயம் பாவயே ஜ்யோதிராத்யம்॥

सृष्टिस्थित्यन्तहेतोरपि कमलभवाधोक्षजेशानमूर्ती, रासाद्यैवाखिलेशत्वमपि परिगतं निष्कळं यत्स्वरूपम् । पूर्णं व्योम्नो विशुद्धं विमलतरमजं नित्यमुक्तं निरीहं, चित्ताकाशे सदाऽहं विलसितमभयं भावयेज्ज्योतिराद्यम् ॥

அவதாரிகை.

இன்னவாறு, பிரகரண ஆரம்பத்துக்கு ஏதுவாயிருக்கிற விஷயாதிகளை அர்த்தத்தினுல் உபவர்ணித்து முகத்திஞல் (வி-

யக்தமாக்) காண்பிக்கிறவனாய்க் கொண்டு நிறுத்த முறையானே, ‡ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 निर्विशेषतया महीकृतं அதைத் தானே, பிரத்யக்பரவிபாக அஸஹமெனினும் பரமசிவனே.

† 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃।
𑌯𑍇𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑍈𑌃 ॥
निर्विशेषं परं ब्रह्म साक्षात्कर्तुमनीश्वराः । येमन्दास्तेऽनुकम्प्यन्ते सविशेष निरूपणैः ॥

என நியாயத்தையும் § 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 क्वचित् பரிணாமப்ரக்கிரியையையும் ஆசிரயிக்கிறார். * 𑌸𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍂𑌪𑌾𑌸𑌨𑍇𑌷𑍂𑌪𑌯𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 सगुणेषूपासनेषूपयोक्ष्यते எனக்கூறிய பாஷ்யகார சம்மதியையும் அனுசரித்தும், ஸஹஜஸமாதியில் || 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌯𑌾 सविशेषतया விளங்கிய சொப்பிரகாச சைதன்யத்தை வணங்குகின்றார். சொரூப, தடஸ்த, இலக்கணைகளால். என்றென.

பொழிப்புரை.

சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரம் என்னும் முத்தொழிற்கு ஹேதுவாகிய பிரமனாகி விஷ்ணுவாகி மாக்ஷிமாருத்திரனும் ஆகி, யாது நிஷ்களம் ஸ்வரூபம் அதுதானே, முடிவின்றிய அந்தரியாமிதையடைந்த ஈசனுமாகி, விளங்கிக்கொண்டு நிலைபெற்றிருக்கும், பூர்ணித்த ஸர்வோபாதி விநிர்முக்தனாய், ஆனந்தத்தினால் வியாபிக்கப்பெற்ற சித்ரூபனாய், ஸதோதய நிர்மல தேஜோரூபத்தை பாவிக்கிறேன்.

பதப்பொருள்.

ஈன்று அளித்து அழிக்கும் செய்கைக்கு ஹேது ஆம் = பூதபௌதிக ● 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿 सर्गादि கிரியாநிமித்தம். அயன் ஆய்

‡ நிருபாதிகமா (நிர்க்குணமா-விசேஷரகிதமா) துதி செய்யப்பட்டிருக்கிற. † விசேஷரகிதமாயிருக்கிற பரப்பிரமத்தை சாக்ஷாத்கரிக்க எவர்கள் அஸமர்த்தர்களோ, மந்தபுத்தியுடைய அவர்கள் ஸகுணோபாஸன (விசேஷ ஸகித) நிருபணங்களாலே தயை செய்யப்படுகிறார்கள்.

§ சில விடத்தில். * ஸகுணோபாஸனைகளில் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுவீர்களாக. || ஸவிசேஷத். (ஸகுணத்) தன்மையா.

● சிருஷ்டியாதி.

மால் ஆய் = பிரமனாகி விஷ்ணுவாகி அதோடு நில்லாமல், ஆன்ற ஈசனும் ஆய் = மாக்ஷிமாருத்திரனுமாகி. தான் = † ஸ்வதோ स्वतो நிர்விகாரமெனினும் பிரமம். ஏகாரமன்யதிரஸ்காரம். அனந்த = இத்திரிமூர்த்திகளில் முடிவின்றிய அந்தர்யாமிதையுமடைந்த. மூர்த்தியும் ஆய் = நிமித்தோபாதானகாரண ஈசனும் ஆகி. நிற்கும் = அகங்காராதி தேகாந்தம் சொப்பிரகாச நித்யாபரோக்ஷமா விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். இத்தகை விளக்கத்தினின்றும். பூன்ற = பூர்ணித்த 'எனவே பிரமமாய்' இங்ஙனம் பூரித்ததினின்றும். முத்தன் உம் ஆய் = கூறியுள்ள அகங்காராதி பந்தங்களினின்றும் விடுபட்டவனும் ஆகி. இன்பப்புணரி ஆதபன் ஆய் = ஆனந்தம் மருவப்பெற்ற அதாவது இந்துவால் வியாபிக்கப்பெற்ற சொப்பிரகாசாத்மரூபகமாகி. நாளும் தோன்றிய = ஸதோதய. விமல = அவித்யாதுவிதய தத்காரிய, எனவே காமகர்மமலபந்தரகித. போதசொரூபத்தை = தேஜோரூபத்தை. பணிகின்றேன் = வணங்குகின்றேன். ‡ தஹெவாஹம் तदेवाहं பிரத்யகாத்மாவென அனுசந்தானம் செய்கின்றேன்.

எங்ஙனம் பிராரத்தம் அனுபவிப்பவன் எனினும், வருவ (எதிர்கால) பந்த அபாவத்தினால் முக்தத்வமும்

இந்தவிடத்திலோ * ஸ்வமஹிம்நா स्वमहिम्ना நீலப்ருஷ்டத்ரிகோணாதியிலக்கண சுத்திகாவிசேஷசொரூபத்துக்கு, காலத்திரயத்தினும் ஆரோபிதாசதஸம்ஸர்க்க அபாவத்தினால் இன்னவாறு கூறப்பட்டது. அது பிரமம் என நன்கு தர்சனத்தின்பொருட்டு பூன்ற முத்தன் என விசேஷணம்.

மூலம் ௩.

எவருடை யருளால் யானே யெங்குமாம் பிரமமென்பாற், கவருடைப் புவன மெல்லாங் கற்பிதமென்ற றிந்து, சுவரிடை வெளிபோல் யானே சொரூப சுபாவ மானேன், அவருடைப் பதும பாத மனுதினம் பணிகின் றேனே.

---

† சொரூபத்தினாலே. ‡ அதுவே நான். * தனது மகிமையினாலே.

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌮𑍍 ॥

यस्य प्रसादान्मयि भातमेतन्मिथ्येति विज्ञाय जगत्समग्रम् ।
अस्त्येव नित्यं परिपूर्णवस्तु व्योमेव वन्दे वरदेशिकं तम् ॥

அவதாரிகை.

இந்தப் பிரகாரம் வஸ்துவை ஸவிசேஷமாவர்ணித்து, நிறுத்தமுறையானே, நிர்விசேஷஸ்வரூபமே வடிவமான ஸ்வகுருவை, அதீதமாகவும், சாக்ஷாத்காரமாகவும் வணங்குகின்றார். முறையே இரண்டுகளால். ‡ 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃। 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑍋𑌧𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 ॥ **सकारणगुरुर्ज्ञेयः द्विधा भूत्वा व्यवस्थितः । बहिर्बोधरूपेण स्वान्ते ज्ञप्तिस्वरूपतः ॥** என வசனமனுசரித்து முன் பின்னு எவரென.

பொழிப்புரை.

எத்தகையருடைய கருணையினால் நானே எத்ததியினும் விளங்கிய பிரமம், இத்தகைய என்னிடத்தில் அபகரித்தல் கொண்ட உலகமுழுவதும் பொய்யென வறிந்து சுவரினுள்ள ஆகாயமானது மாகாகாசமாயவாறு, நானே பிரமசுபாவம் ஆயினேனோ, அத்தகையரது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை எப்போதும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

பதப்பொருள்.

எவர் உடை அருளால் = எத்தகையரது கருணாதிருஷ்டிபாதத்தினால் (காருண்யவிலாஸத்தினால்) யானே. எங்கும் = எவ்விடத்தும். எனவே அங்கு இங்கு எனாதபடி முறையே சமஷ்டி வியஷ்டிகொளளாவிதமா, எத்ததியினுமிருக்கிற சத்து என்ன

---

‡ காரணத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற குரு அறியத்தக்கினவர். பிரசித்தரான காரண குரு இரண்டு பிரகாரமாகி நிலைபெற்றிருக்கிறவராக. வெளியில் போதிக்கிற ரூபத்தினாலே தன்னுள் ஞானஸ்வரூபமாயிருக்குகையாக.

எங்கும் என. ஆம் = ஆகிய 'பிரகாசம்' ஆகவே, சித்து (பரிபூரணம்) என்ன, ஆம் என. பிரமம் = ஆனந்தம். "இரண்டின் ஒருமையில் உதய' எனவே, மோதப்பிரமோதம். திலங்களில் தைலம்போன்று ஸர்வவியாபகம். தேசகாலவஸ்து பரிச்சேத சூன்யம். அன்யாதீதம். வித்தைக்கு அதிகாரியாயிருக்கிற மனுஷ்யதேகத்தில் புத்திக்கு சாக்ஷியாய் எப்போதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறதாய்க் கொண்டு, நான் என விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது எந்த சைதன்யம், அந்த சைதன்யம் என்ன பிரமம் என: என்பால் = இத்தகைய பிரத்யகபின்ன பிரமத்தில், என்னில். கவர் உடை = எனது ஸத்தாஸ்புரண அபகரித்தல் கொண்ட. புவனம் = சதுர்தசம். எனவே,

அகக்கரணம் ச, புறக்கரணம் க0, ஆக கச, என புவனம். எல்லாம் = அவற்றின் விஷயம் பூதபௌதிகங்கள். † வ்யாக்ருதாவ்யாக்ருதரூபம் व्याकृताव्याकृतरूपं அனைத்தும். கற்பிதம் = வாஸனாகற்பிதம் ஆதலின் மித்தை. ரச்சுசர்ப்ப, தாணுசோர, சுத்திரசத, கானல் ஜல, கந்தர்வநகர, ஆகாசநீலிமா, எங்ஙனம் அங்ஙனம் என. அறிந்து = உணர்ந்து. சுவர் இடை = குட்யாகாசமானது. வெளிபோல் = மகாகாசசுபாவம் ஆமாறு. ஆகைவே தானாகிய பூர்ணத்வத்தினால் என்ன வெளிபோல் என. யானே = கூறியுள்ள நித்யம் பரிபூரணவஸ்துவே நானே. சொரூபசுவாபம் = பிரத்யகபின்னபிரம சுபாவம். 'ஸ்வதப்பூர்ணத்வத்தினால்' எனவே. அதற்கு முன்னர் யாது மின்று. அதற்குப் பின்னரும் யாது மின்று. அதுபோன்று யாதுமின்று. அதைத்தவிர யாதுமின்று. என எந்த பிரமம் அந்தப்பிரமம். ஆனேன் = ஆகினன் நான். 'முன்னர் கூறிய பரிபூரண பிரத்யகாத்மாதானே ஸ்வதப்பூர்ணபரமாத்மா, தத்பூர்ணபரமாத்மாதானே பரிபூரணப்ரத்யகாத்மா, ஆகிறேன். = § (பவாமி) भवामि என 'பராபர்சஜ்ஞானத்தினால்' அவர் உடை = அத்தகையாது. பதுமபாதம் = கமலமலர்ப்பாதம். அனுதினம் பணிகின்றேன். = ‡ ப்ரஹ்வீபாவம் प्रह्वी-

† பஞ்சீகரிக்கப்பட்ட, படாத ரூபம். § ஆகிறேன். ‡ வணக்கம்.

भावं செய்கின்றேன் திரிவிதகாரணங்களால் எப்போதும் என்ன வகாரம்.

அருமை தோன்ற எவருடை என, அங்கும் இங்கும் என இறந்தது தழுவி நின்றது என்ன, எங்கும் என.

அங்கிங்கெனுதபடி யெங்கும் பிரகாசமாயானந்த பூர்த்தி யாகி, என்றூர் தாயுமானவரும்.

நானே † ஐஜு ஸவ-ு வ்யாப்தம் **इदं सर्वं व्याप्तं** பிரமமா யிருக்குகையாலே, இத்தகைய என்னிடத்தில் § ப்ரத்யகபின்னே ப்ரஹ்மணி **प्रत्यगभिन्ने ब्रह्मणि** பிரதீதிமாத்திரமா தோன்றி விரிந் திருக்கிற உலகமுழுவதும் பொய் (வாஸனுகற்பிதம்) என வறிந் து, பிரமசுபாவமும் ஆனேன். காரண குருவனுக்கிரகத்தினல். சுபாவம் இருந்தபடி இருக்குகை.

* ஆசார்யவான் புருஷோ வேத **आचार्यवान् पुरुषो वेद** இது முதற் சுருதிகளினின்றும்.

தாத்பர்யம்.

சர்வம் ஆம் இலதாம் தன்னை விளக்கிய, குருதுரிய வணக் கம் எனத் தன்னிடம் தானுயிருந்து.

மூலம் ச.

என்னுடை மனது புந்தி யிந்திய சரீர மெல் லாம், என்னுடை யறிவி னுலே யிரவிமுன் னிமமே யாக்கி, என்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைக்கியஞ் செய்ய, என்னுடைக் குருவாத் தோன்று மீசனை யிறைஞ்சி னேனே.

ஜீவம் ஶரீரேந்த்ரியாத்யம் ஸ்தூலம்
ஜீவஸ்வரூபேண தத்வே விலய்ய ।
ஹிமம் ஸூர்ய்யவந்நாஶயேத் ஐக்யதா
ஸ்ருஷ்டம் ஸ்வேந ரூபேண ஸேவே குரும் தம் ॥

---

† இவ்வனைத்தும் சூழப்பட்டிருக்கிற. § பிரத்யகபின்னபிரமத்தில்.
* ஆசிரியரை யடைந்துள்ள புருஷன் அறிகிறுன் பிரமத்தை.

मदीयं शरीरेन्द्रियाद्यं समस्तं मदीयप्रबोधेन दूरे विधूय ।
हिमं सूर्यवन्मामथैकञ्च कृत्वा स्थितं स्वेनरूपेण सेवे गुरुं तम् ॥

அவதாரிகை.

இப்போது, குருப்பிரஸாதத்துக்கு பிரமஞானப்பிராப்திஹேதுத்வத்தினால் போதும். ‡ ஆத்மாவாஅரே த்ரஷ்டவ்ய: ஶ்ரோதவ்ய: **आत्मावा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यः** எனக்கூறிய * ஶ்ருத்யுக்த **श्रुत्युक्त** விசாராதியாலென், என வாசங்கித்து.

§ யஸ்ய தேவே பராபக்தி: **यस्य देवे पराभक्तिः** என, இதுமுதல் சுருதிதாத்பர்யம் தர்சிப்பிக்கிறவருய்கொண்டு, நிறுத்தமுறையானே, அருளிறையை சாக்ஷாத்காரமாத் துதிக்கின்றார். என்னுடை என.

பொழிப்புரை.

எனதாகக் கொண்டிருந்த மனம் புத்திகளாகிய அகக்கரணம், ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரிய புறக்காணம், தூலசரீரம் இவையனைத்தும், எனது பிரபோதத்தினாலே சூரியன் முன்னிலைப்பனிபோன்றே யொழித்து, எனது சொரூப நீயும் உனது சொரூப நானும் ஒன்றே என அத்துவிதமாக்க, எனது ஆசிரிய மூர்த்தமா வெளிவந்த அருள் இறையை ஸேவிக்கிறேன்.

பதப்பொருள்.

என்னுடை = ஆத்ம அவித்யா அத்தியஸ்தத்தையால் எனதாகக்கொண்டிருந்த. மனது புந்தி = முறையே காணரூப, கர்த்ருரூப, அகக்காணம். இந்திய = ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய புறக்காணம். சரீரம் = வெளிப்படை. எல்லாம் = காரியகாண ஸங்காதரூபதுவிதஜாதமனைத்தும். என்னுடை அறிவினாலே = ஆத்மதத்வ விசாரஜன்யாவகதிபரியந்த எனது விவேக ஞானத்தினாலே. இரவிமுன் இமமே ஆக்கி = சூரியகிரணம் ஆகாயத்திலெங்குமாவியாபிக்கப்பனிபோன்று, கிரமேண லயிப்பிக்கச் செய்.

---

‡ அடே ஆத்மாதான் பார்க்கத்தக்கினது. கேழ்க்கத்தக்கினது.
* சுருதியால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற. § எவனுக்கு ஈசுவானிடத்தில் உத்கிருஷ்டபக்தியோ.

து. எனவே, நாமரூபவிவர்ஜிதம் அதீதம் வஸ்து வாக்கி. ஆகவே, 'சிருஷ்டிக்கு முன்னரும், சிருஷ்டிக்குப் பின்னரும், சிருஷ்டிகாலத்திலும் கூட. ஏகம் = ஸஜாதீயபேதசூன்யத்வம். ஏவ (தானே) விஜாதீயபேத சூன்யத்வம். அத்துவிதீயம் = ஸ்வகதபேத சூன்யத்வம்' ஒரே சுத்தசைதன்யந்தானே, அபின்ன நிமித்தோபாதான காரணபூதமாயிருக்குகையாலே. ஏகாரமன்னியதிரஸ்காரம்.

பின்னர், என் உடை நீயும் = இத்தகை தத்பதவிலக்கிய எனது ஸ்வரூபமே, தொம்பதவிலக்கிய † ஸ்ரோதாரம் (ஸ்ரோதா) **श्रोतारं (श्रोता)** நீ, இத்தகைய நீயும். நானும் 'கூறியுள்ள' ஏகம் = ஒன்று என. ஐக்கியம் செய்ய = அஸிபதத்தினாலே அத்துவிதம் கிரகிக்க. (ஞாபிக்க) § 'தத்வமஸி **तत्वमसि** மகாவாக்யோபதேசாதியால் கரதலாமலகம் என்ன' என்னுடை குருவா = சித்ஸதானந்த அத்துவிதிய பிரமாத்மாரூப எனதாசிரியமூர்த்தமா. தோன்றும் = உதிக்கும். (வெளிவரும்) ஈசனே = பரமசிவனே. இறைஞ்சினேன் = சேவித்தேன். தஞ்சமன்னியமின்றெனக்காட்டவேகாரம்.

இதனால், ஆசிரியருக்கு பிரம விவர்த்தத்தை காண்பிக்கப்பட்டது.

‡ ஈஶ்வரோ குருராத்மேதி மூர்திபேதாத்³விபாகி³னே । **ईश्वरो गुरुरात्मेति मूर्तिभेदाद्विभागिने** என நியாயத்தினாலும்.

யாது உபாதித்திரய தாதாத்ம்ய சைதன்யம், அஃதே தன்னிவிருத்திக் கேதுவெனவும், நீ நானென்னும் பேதத்திற்குமபேதத்திற்கும் எனவும் முறையே. ஞானகதப் பிரத்யக்ஷத்தன்றி ஐக்கியம் பயன்படா, பாவனாதியால் என்ன, இரவி முன் னிமமேயாக்கி என.

அறிவுக் கறிவாமவசரமூர்த்தமும், மானிடச்சட்டை கொண்டதும், முறையே அருளிறையும், குருமூர்த்தமும் என.

---

† கேட்டல் செய்கிற. § அது நீயாகிறாய்.

‡ ஈசுவரன் குரு ஆத்மா என மூர்த்தி பேதத்தினாலே பிரிவையுடைத்தானவரான.

தாத்பர்யம்.

மனாதிதத்துவங்களைத்தும் எனது விவேகஞானத்தினாலே லயிப்பிக்கச் செய்து அதனிலுதய ஆனந்தமே நானே, கேட்டல் செய்கிற நீ எனவும், இத்தகைய நீயே, கேட்டல் செய்யப்படுகிற நான் எனவும், அத்துவிதம் தர்சிப்பிக்கப் பூரணமே வடிவா வெழுந்தருளிய ஆசிரியரை வணங்கின்தென்பது.

மூலம் ரு.

அந்தமு நடுவு மின்றி யாதியு மின்றி வான்
போற், சந்தத மொளிரு ஞான சற்குரு பாதம் போற்றி,
பந்தமும் வீடுங் காட்டப் பரந்தநூல் பார்க்க மாட்
டா, மைந்தரு முணரு மாறு வஸ்துதத் துவஞ்சொல்
வேனே.

𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌹𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂
　　𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 ।
𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌤𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰
　　𑌮𑍂𑌢𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌚𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥

आद्यन्तहीनाम्बरवत्सुपूर्णं श्रीकृष्णयोगीन्द्रपदं प्रणम्य ।
अनात्मबन्धेतरदर्शिशास्त्र मूढात्मनां वच्म्यपरोक्षतत्वम् ॥

அவதாரிகை.

என்னிமித்தம் குருவாதி வந்தனமாசரிக்கப்பட்டது, அதனை நன்கு தர்சிப்பிக்க இச்சைகொண்டவராய், ஆரம்பாபேக்ஷிதம் விஷயாதிகம், (அனுபந்த சதுஷ்டயம்) ஸங்கிரகித்துக் காண்பிக்கிறாரிரண்டுகளால். அந்தமுமென.

பொழிப்புரை.

ஆதிமத்தியாந்தரகிதமாய் ஆகாயத்தைப் போல் இடையின்றி ஸதோதயமா விளங்குகின்ற ஞானாசிரியரது திருவடி வணங்கி, பெத்தநிலை முத்திநிலை சுபாவம் தர்சிப்பிக்க, விரிவாவுள்ள வேதாந்தசாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்து அறிய சக்தியில்லாத சீடரும் எளிதிலுணரும் விதமாக பரவஸ்துவின் யாதார்த்யம் கூறுகின்றேன்.

பதப்பொருள்.

அந்தம் நடு ஆதியும் இன்றி = உற்பத்தியும் ஸ்திதி லயமுமில்லாமல். வான்போல் = எங்ஙனம் ஆகாயம் அங்ஙனம் இடையின்றி சச்சிதானந்தபூரணமாய். சந்ததம் ஒளிரும் = ஸதோதயமா (சொப்பிரகாசமா) விளங்கும். ஞானசற்குரு = ஞப்திசொரூபசற்குருநாதன், எனவே, சந்ததமொளிர் அடைஞானத்திற்கே. அதுவா விளங்குபவரென ஞானகுரு. இங்ஙனம் விளங்குதல் சாத்தியம். எனவே, சாதனம் பிரமநிஷ்டை. இதனைச்சாத்தியமாக் காணச் சுரோத்திரியத்வமெனச் சாதனம். (பிரமாணவாக்கியார்த்தசோதனை நின்றும் ஸ்திதியென) ஆகவே, ஸத்ரூபம் என்ன சுரோத்திரியத்வமொக்கும். எனவே சற்குரு.

† 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
शास्त्रस्य गुरुवाक्यस्य सत्यबुद्ध्यवधारणम् । सा श्रद्धा कथिता सद्भिर्यया वस्तूपलभ्यते ॥ என்றார் பகவத்பாதர்.

ஆதலின் ஞானசற்குரு என.

எனவே, சுரோத்திரியத்வமும், பிரமநிஷ்டத்வமும், பொருந்தினவர் என.

* 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 । **तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत् समित्पाणिश्श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम् ।** என்ற சுருதி சம்மதரென. இதனால்.

அத்தகையரது, பாதம் போற்றி = திருவடி வணங்கி. தத் பிரஸாதத்தினாலே தானே. பந்தம் = அவித்யா அகங்காராதி பெத்தம். வீடு = தத்பேதன முககைவல்யம். (மோக்ஷக்கிரகம்)

---

† குருவாக்கியரூப சாஸ்திரத்துக்கு, ஸத்ரூபபுத்தியின் தாரணை என்பது யாது. 'விசாரத்தால் வாக்கியத்தை விருத்தியாக்க' அது சிரத்தையென சத்துக்களால் சொல்லப்படுகிறது. எதனால் வஸ்து அடையப்படுகிறதோ அத்தகைய. * அத்தகைய விஞ்ஞானத்தின்பொருட்டு, அவ்வதிகாரி ஸமித்பாரஹஸ்தனாய் சுரோத்திரியத்வமும், பிரமநிஷ்டத்வமுமுடைய குருவைத்தானே அடையவேணும்.

உம் = இவ்விரண்டையும். ஆட்ட = தெளிவா (ஸ்பஷ்டமா)க்காண்பிக்கவேண்டி, பரந்த நூல் = விரிந்த (விரிவாக்கூறப்பட்டுள்ள) சாஸ்திரங்கள், § அப்யுதயநிஶ்ரேயஸப்ரதிபாதகாநி வேதவாக்யாநி தாநி अभ्युदयनिश्रेयसप्रतिपादकानि वेदवाक्यानि तानि பார்க்கமாட்டாமைந்தரும் = அத்யயனிக்க (அப்பியஸிக்க) அதனர்த்தத்தையும் ஆராய்ந்து நன்குணர, யோக்கியதாஹீனர் யாதொரு மூடாள் அவிவேகிகள், பாலாள், அவர்களும். * பந்தமோக்ஷப்ரகாரப்ரதர்ஶக, बन्धमोक्षप्रकारप्रदर्शक, வேதசாஸ்திரார்த்த விசாராதிகளில் அசக்தரும், சீடரும். உணருமாறு = எளிதிலுணரும் விதமாக. வஸ்துதத்துவம் = பரவஸ்துயாதார்த்யம் யாது காரணத்தினல் உண்டாகிறதோ. தத்துவம் வஸ்து = யதார்த்தஞானம் அபரோக்ஷம், முறையே எப்படியுண்டாகிறதோ சொல்வேன் = அத்தகை ரூபம் பிரகரணம் கூறுவன். என தாத்பர்யம்.

பார்க்கமாட்டுபவர்க்கோ ? வினையாதிக்கு இறந்தது தழுவிய உம்மையிருக்க. எனினும் இணங்கார்மைந்தரா, வித்யாகர்வத்தால். இணங்கின் அடங்கின விருத்தியர். எனவே, எளிதினுணரத்தடை இன்றென.

போதன || (வ்யுத்பாதக व्युत्पादक) சக்தி விளங்கவும் மைந்தருமென்ற வும்மை.

அசக்தரும் உணருமாறும் உணர்த்தப் புகுந்தனரென சிவகாருண்யத்தால். அன்றெனச்செருக்கு.

மேலும், கல்வி அல்லலெனக்கண்ட, விரைவினுணரவெண்ணங்கொண்ட, அடங்கின விருத்தி பூண்ட, சீடருமுணருமாறு, எளிதினுணர்த்துதல் குறிக்க வஃதின்சாரபூததன்னை, பரந்த நூல் பார்க்கமாட்டா மைந்தருமுணருமாறு வஸ்துதத்துவம் சொல்வேன் என. திண்ணமென்ன வேகாரம்.

‡ அநந்தஶாஸ்த்ரம் பஹுவேதிதவ்யம் அல்பஶ்ச காலோ

§ சுவர்க்கமோக்ஷங்களைப் பிரதிபாதிக்கிறதுகளான வேதவாக்கியங்களான, அதுகளை. * பந்தமோக்ஷப்பிரகாரங்களை நன்கு தர்சிப்பிக்கிற.
|| உண்டுபண்ணுவ. ‡ நூல்களுக்கு முடிவில்லை, அறியத்தக்கினது

பஹவஶ்ச விக்⁴நா: । யத்ஸாரபூ⁴தம் தது³பாஸிதவ்யம் ஹம்ஸோ யதா² க்ஷீரமிவாம்பு³மிஶ்ரம் ॥ अनन्तशास्त्रं बहुवेदितव्यं अल्पश्च कालो बहवश्च विघ्नाः । यत्सारभूतं तदुपासितव्यं हंसो यथा क्षीरमिवाम्बुमिश्रम् ॥ என்ருர் உத்தரகீதையில் பகவான்.

† ஶப்³த³ஜாலம் மஹாரண்யம் சித்தப்⁴ரமணகாரணம் । அத: ப்ரயத்நாஜ்ஜ்ஞாதவ்யம் தத்த்வஜ்ஞாத் தத்த்வமாத்மந: ॥ शब्दजालं महारण्यं चित्तभ्रमणकारणम् । अतः प्रयत्नात् ज्ञातव्यं तत्वज्ञात् तत्वमात्मनः ॥ என்ருர் சூடாமணியில் பகவத்பாதரும்.

மைந்தர் அதிகாரியும், வஸ்துதத்துவம் விஷயமும் என்பது. தேசகால வஸ்துபரிச்சேதராகித்யமும் காட்ட, அந்தமுநடுவுமின்றி யாதியுமின்றி வான்போற் சந்ததமோனிரும். என அடை.

மூலம் கூ.

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும் பாற்கடன்
மொன்டு முன்னூற், குடங்களி னிறைத்து வைத்தார்
குரவர்க ளெல்லாங் காய்ச்சிக் கடைந்தெடுத் தளித்தே
னிந்தக் கைவல்ய நவநீ தத்தை, யடைந்தவர் விடய
மண்டின் றலைவரோ பசியி லாரே.

ஶ்ரீமச்சா²ரீரபா⁴ஷ்யாதி³ஸகலமஹாஶாஸ்த்ரது³க்³தா⁴ப்³தி⁴மத்⁴யாதா³தா³யாத்யந்தஸாரம் பய இவ ஸுவச: கும்ப⁴லக்ஷைர்ப்⁴ருதம் யத் । வந்தே³ வைராக்³யதீ³ப்த்யா ப்ரகரணமியா வஹ்நிநைகைவல்யஸர்பி: ப்ராஜ்ஞாநாஸ்வாதா³ம் ஹ்ருதவிஷயரஸோநந்த³நந்தா³ய (ஶ்ரீநவநீதக்³ரந்த²) ॥

श्रीमच्छारीरभाष्यादिकसकलमहाशास्त्रदुग्धाब्धिमध्या-
दादायात्यन्तसारं पयइव सुवचः कुम्भलक्षैर्भृतं यत् ।

களோ பகுக்கள், காலமோ அற்பம், விக்னங்களும் பகுக்கள், ஆகையிஞலே, யாது ஸாரபூதம் அது உபாஸிக்கத்தக்கினது. எப்படி ஹம்ஸமானது ஜலம் கலந்த பாலை உபாஸிக்கிறதோ அப்படி.

† சப்தஸமூகமானது மகாவனம். சித்தப்பிரமைக்கு ஹேது. ஆதலின், முயற்சியிஞலே தத்துவமறிந்தவனிடத்தினின்றும், ஆத்மதத்துவமானது அறியத்தக்கினது.

पूर्वाचार्यैस्तदृच्य प्रकरणविधया वच्मि कैवल्यसर्पिः
प्राज्ञानामश्नतां यद्भवविषयरसो नस्वदेन्मानसाय (मानसेनस्वदेत) ॥

அவதாரிகை.

இப்போது, பூர்வாசிரியர்களால், வியாஸபகவத்பாத † ப்ரப்ருதிபி: **प्रभृतिभिः** செய்யப்பட்டிருப்பவைகளில், பகுநூற்களில், ‡ ந்யாயோபேதேஷு ச **न्यायोपेतेषु च** அவைகளிருக்க, § இதாநீந்தநைர்துர்விஜ்ஞாதார்த்தேஷு ச **इदानींतनैर्दुर्विज्ञातार्थेषु च** உமது இந்த சிரமம் நிஷ்பிரயோசனமென் வாசங்கித்து, அங்ஙனம் அவர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கிற அர்த்தமானது, மன்னுதிமாத்திர உபயோகமாயிருக்குகையாலே, || ஏகத்ர ஸங்க்ருஹ்ய **एकत्र संगृह्य** அதனர்த்தத்தை நன்கு காண்பிக்கிற நிமித்தமாயிருக்குகை நின்றும், இந்நூலுக்கு ஸப்பிரயோசனத்வம் இருக்கிறதெனக் கூறுகிறவருய் * ப்ரதிஜாநீதே **प्रतिजानीते** விருத்தமுறையானே எணயவிரண்டுடன். படர்ந்தவென.

பொழிப்புரை.

விரிந்த சாரீரபாஷ்யாதிகளென்னும் க்ஷீரஸமுத்திரத்தில் முகந்து தம்மாற் செய்யப்பட்டுள்ள பிரகரணரூபகும்பங்களில் பூரித்துவைத்தார் பூர்வாசிரியர்கள். அவையனைத்தையும் ஒருங்கு சேர்த்துக் காய்ச்சிக் கடைதல் செய்து எடுத்துக்கொடுத்தேன் கைவல்யநவநீதம் என்னும் இவ்வெண்ணெயை. இதனை ஏற்று உண்டவர் விஷயானந்தமென்னும் மண்ணைப்புசித்து பவத்தில் சுழல்வரோ சுழலார் என. நித்தியதிருப்தியடைந்தவராதலின்.

பதப்பொருள்.

படர்ந்த = விரிவாவுள்ள எனவே, விஸ்தாரமா செய்யப்பட்டுள்ள என. வேதாந்தம் = சாரீரகபாஷ்யாதி, ஸம்க்ஷேபசாரீரகாதி, ஸம்பூர்ணவாசஸ்பத்யாதிகள், அஸம்பூர்ணங்களும், பஞ்சபாதிகாதிகள், அதுகளும். உபநிஷத்பாஷ்யம், அதன் வார்த்தி

† முதலியவர்களால். ‡ நியாயங்களோடு கூடினதுகளாயும்.
§ இப்போதுள்ளவர்களால் அறிய முடியாத அர்த்தங்களையுடையவைகளாயுமிருக்கிற. || ஒரே இடத்தில் திரட்டி. * பிரதிஞ்ஞை செய்கிருர்.

காதிகள், மஹாசாஸ்திரங்களிவை. ஹிதசாசனத்தினுல்.

† யத்விஸ்தரார்த்தம் ஶாஸ்த்ரம் யஸ்மாத் புருஷவிஶேஷாத் ஸம்பவதி । यद्विस्तरार्थं शास्त्रं यस्मात् पुरुषविशेषात् संभवति । என பாஷ்யகாரவசனத்தினின்றும்.

அவைகளுக்குத்தானே * ஜல்பாதிந்யாயோபேதத்வேந जल्पादिन्यायोपेतत्वेन மகத்வம். என்னும் = என்று சொல்லப்படுகிற அவைகள்தானே. பாற்கடல் = க்ஷீரஸமுத்திரம் .மொண்டு = தன் மத்தியினின்றும் அத்யந்தம் ஸாரம் பால் என்ன ரகசியம் அர்த்தம் முகந்து. (எடுத்து) சோபனங்கள், பிரஸன்னகாம்பீர்யார்த்தங்கள் கொண்ட அவ்வாக்குகளைத்தானே. முன்னூற்குடங்களில் = பஞ்சதச, சீவன்முக்தியாதி பிரகரணவாக்கியங்களைத்தானே, கத்யபத்ய ‹கத்யபத்ய› ‘गद्यपद्य’ ங்களா செய்யப்பட்டதுகள், கடரூபங்கள், பகுக்கள், அவைகளில். நிறைத்துவைத்தார் = யாது பூரித்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறதுகளோ. குரவர்கள் = வித்யாரண்யாதி பூர்வாசிரியர்களால்.

எங்ஙனம் க்ஷீர. ‡ விந்யாஸஹேது विन्यासहेतु கடம். அங்ஙனமே, உபநிடத அர்த்த ரஹஸ்ய அமிருத § விந்யாஸாஶ்ரயாணி विन्यसाश्रयाणि பிரகரணங்கள்என தர்சிப்பிக்கப்பட்டது.

| ஸாராம்ஶஸ்பஷ்டகதநம் सारांशस्पष्टकथनं யாது, அது பிரகரணம் என. || விது: विदुः என வசனத்தினுல்.

எல்லாம் = அவையனைத்தையுமே. பகுப்பிரகாணகும்பயரிதம் யாது, உபநிடதரகசியம்பாலோ, அதனம்சத்தைத்தானே யானும், காய்ச்சி = விசாராக்கினியா லொருங்கு சேர்த்து, பூர்வபக்ஷ நீர்சுண்ட, சித்தாந்த மதுரமிகக்காய்ச்சி. கடைந்து = சிரவ

---

† எதெது விஸ்தாரமான அர்த்தமுள்ள சாஸ்திரம், அதது. எதோவொரு புருஷனுடைய அதைக்காட்டினும் அதிகதரவிஜ்ஞானத்தினின்றும் உண்டாகிறது.

* சொன்னதையே வற்புறுத்திச் சொல்கிறது என்கிற நியாயத்தோடு கூடிக்கொண்டிருப்பதினின்றும்.

‡ வைக்க ஹேது. § வைக்க ஆசிரியங்கள். | ஸாராம்சத்தை தெளிவா சொல்லுகிறது. || அறிகிருர்கள்.

ணமனன நிதித்யாசனவழித்தா சமாதியில் அனுபவ ஆராய்ச்சி செய்து. 'யுக்தியாகிற புறைகுத்தி உபதேசமத்திட்டு' எடுத்து அளித்தேன் = எடுத்துக் கொடுத்தேன். இந்தக் கைவல்ய நவநீதத்தை = இப்பிரகாணரூபத்தினுல்.

எங்ஙனம் உலகில் நவநீதார்த்தி, கடாதிகளிலிருக்கும் பாலை † கதநாதஞநாதி कथनातञ्चनादि யோகத்தினுல் (செய்கைகளால்) கிளம்பும் நவநீதமடைகிருனே, அங்ஙனமே, பூர்வாசிரியர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கிற பிரகாணகும்பத்துள்ள உபநிடதார்த்தபாலை § விசாராக்நிஸம்ஶோதநயுக்த்யாதஞ்சநத்யாநநிர்மதநாதிநாऽऽவிர்பூதம் विचाराग्निसंशोधनयुक्त्यातञ्चनध्याननिर्मथनादिनाऽऽविर्भूतं கைவல்யநவநீதம் செய்கிறேன் என.

அடைந்தவர் = இக்கைவல்யநெய்யை ஏற்று உண்ட பிரஞ்ஞாவான்கள், இந்நூல் ரகசியார்த்தம் நன்கு குருவுபதேசத்தினுலறிந்து, கைவல்யசுகானுபவிகளாவர்.

ஆகவே தான், அடைந்தவர் = பிராஞ்ஞர். அறியப்பட்டிருக்கிற அறியத்தக்கினதையுடையவர். சீவன்முக்தர் என தாத்பர்யம்.

எனவே, விடயமண் = சாம்சாரிக விஷயசுக விஷமண். தின்று = சாப்பிட்டு. (அனுபவித்து) அலைவரோ = சுழல்வரா? சுழலாரென ஜனனமரணாத்மக காலசக்ரசுழற்சியில் மேலும் கீழும் நடுவும்.

பசியிலார் = நித்யதிருப்தியடைந்தவர். ஆதலின், சொற்பனத்தில் கூட இன்று அதனுசாஸ்புரணம் என்ன ஏகாரம்.

வெண்ணெய் தின்றவர் தின்னூர் மண்ணென.

* ஆத்மாநஞ்சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதி பூருஷ: । கிமி

---

† புறைகுத்துதல் முதலிய. § விசாரரூப அக்னியால் நன்கு சோஷணை, யுக்தியாகிற புறை, தியானரூபகடைதல் முதலியவைகளால் எழாநின்ற.

* புருடனுனவன், தன்னை, நான் இவனுயிருக்கிறேன் என அறிவனேயானுல் அத்தகையோன், எதை இச்சிக்கிறவனுய்க்கொண்டு, எவரு

ச்ச்ந் கஸ்ய காமாய ஶரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ आत्मानश्चेद्विजानीयादयमस्मीति पूरुषः । किमिच्छन् कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेत् ॥ என சுருதியின்றுமென.

அருமைதோன்ற அடைந்தவர் என.

கைவல்யநவநீதம், அடைந்தவர், முறையே பிரதிபாத்ய பிரதிபாதகபாவ, போத்யபோதகபாவா சம்பந்தமும், பசியிலார் பிரயோசனமும் என.

தாத்பர்யம்.

வேதாந்தங்களினின்றும் பூர்வாசிரியர்களால் கிரகிக்கப் பட்டிருக்கிற, அத்யந்த ரகசியம் அர்த்தமதைத் தானே, செய்ய வேண்டிய விசாரசகித சிரவணமனனுதிபார காரியநிவிருத்திவ ழித்தாப் பலப்பிராப்தி நின்றும் இவ்வொரு நூலிலேயே லப்பி ரயோசனத்வம் என்பது.

மூலம் எ.

முத்தனை வேங்கடேச முகுந்தனை யெனையாட் கொண்ட, கத்தனை வணங்கிச் சொல்லுங் கைவல்ய நவநீ தத்தைத், தத்துவ விளக்க மென்றுஞ் சந்தே கந் தெளித லென்றும், வைத்திரு படல மாக வகுத் துரை செய்கின் றேனே.

கைவல்யபூர்வநவநீதஸமாஹ்வயம் தத்
ஶாஸ்த்ரம் த்விதாஹி படலம் ரசயாமி சைகம்
தத்வப்ரதீபமபரம் கிலஸம்ஶயாந்த
காரப்ரதீபமிதி ஸத்குருபாதபக்த்யா ॥

कैवल्यपूर्वनवनीतसमाह्वयं तत् शास्त्रं द्विधाहि पटलं रचयामि चैकम् ।
तत्वप्रदीपमपरं किल संशयान्धकारप्रदीपमिति सद्गुरुपादभक्त्या ॥

அவதாரிகை.

நிறுத்தமுறையானே, வஸ்துவை உபாஸனமூர்த்தமாத்

டைய இச்சையின் (ஆசையின்) பொருட்டு, சரீரத்தை யனுசரித்து தா பத்தையடைவன் அடையமாட்டான் என்பது.

துதித்து, ‡ ப்ரதிஜ்ஞாதே प्रतिज्ञाते விசேஷம் காண்பிக்கிறார். முத்தனையென.

பொழிப்புரை.

பாசநீங்கி நின்றவனை, வேங்கடாசலபதியாகிய திருமாலே, அடியேனை அடிமைகொண்ட இறைவனை, பணிந்து சொல்லப்புகுந்த கைவல்யநவநீதமென்னும் இந்நூலை, தத்துவவிளக்கம் எனவும், சந்தேகந் தெளிதல் எனவும் நாமமிட்டு, இரண்டு படலமாகப் பாகுபடுத்தி சொல்லத்துணிகின்றேன்.

பதப்பொருள்.

முத்தனை = யாவன் பாசநீங்கி நிற்பவன். வேங்கடஈசமுகுந்தனை = யாவன் வேங்கடாசல ஈசனாகி (பதியாகி) முக்திகொடுக்க எழுந்தருளியிருப்பவன். எனை ஆட்கொண்டகத்தனை = அடியேனைத்தடுத்து அடிமைகொண்ட இறைவன் யாவன், அத்தகையோனை. வணங்கி = பணிந்து. பின்னர், சொல்லும் = அவரனுக்கிரகரூபத்துணிவுகொண்டுரைக்கும். கைவல்யநவநீதத்தை = கைவல்யநவநீதம் என நன்கு உரைத்தற்குறிய சாஸ்திரம். † கைவல்யபூர்வஞ்ச தந்நவநீதஞ்ச। कैवल्यपूर्वञ्च तन्नवनीतञ्च।

புருடனுக்கு சிரவணாதி * கர்தவ்யதாரூபம் ஹிதம் சாஸ்தி कर्तव्यतारूपं हितं शास्ति என சாஸ்திரம்.

§ தது³க்தம் तदुक्तम्

|| ப்ரவ்ருத்திர்வா நிவ்ருத்திர்வா நித்யேந க்ருதகேநவா। பும்ஸாம் யேநோபதி³ஶ்யேத தச்சா²ஸ்த்ரமபி⁴தீ⁴யதே॥ प्रवृत्तिर्वा निवृत्तिर्वा नित्येन कृतकेन वा। पुंसां येनोपदिश्येत तच्छास्त्रमभिधीयते॥ என.

எனக் கூறிய விலக்கணம் பிரகரணத்தைத்தானே. தத்துவவிளக்கம். தத் = கேவலம் பிரமம். (ஆனந்தம்) துவம் = அதன் பாவம். (பிரத்யக்தை) எனவே பிரஞ்ஞை என.

---

‡ பிரதிஞ்ஞை பண்ணப்பட்டிருக்கிற விஷயத்தில். † கைவல்யமென்றபதத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டதும், அத்தகை நவநீதமும்.

* செய்யத்தகுகை ரூபம் ஹிதத்தை போதிப்பிக்கிற.

§ அங்ஙனமே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

|| பிரவிருத்திமார்க்கமோ, நிவிருத்திமார்க்கமோ, வேதத்தினாலே.

‡ நிவிகலூாச விநூாதூா வ்ருத்திஃபூஜேதி கயூதெ।
निर्विकल्पाच चिन्मात्रा वृत्तिःप्रज्ञेति कथ्यते । என சுருதி நின்றும்.

ஆகவே, ஆனந்தப்பிரஞ்ஞை என தத்துவம். அதற்கு, விளக்கம் = பிரகாசிப்பிக்குகை. தீபம் போன்று. † ஸாஸகம் **भास-क्** ஆனந்தப்பிரஞ்ஞா * ப்ரகாஶகம் **प्रकाशक्** எனவே, கைவல்ய தீபஸம்ஜ்ஞை கொண்டது.

எனவும்.

சந்தேகந்தெளிதல். சந்தேகம் = சொல்லப்போவ சங்காரூப பிரதிபந்தம். தெளிதல் = தன்னிவர்த்தகவழித்தாத் தெளிவு பெறல். எனவே, சங்காரூபபிரதிபந்தநிவர்த்தக வழித்தாத் தெளிவு பெறல்.

எனவும்.

வைத்து = நாமமிட்டு. 'மேலே சொல்லப்போவதற்கும்' இரு படலமாக. வகுத்து = வகையாக்கி.(பாகுபடுத்தி) உரை செய்கின்றேன் = சொல்லுகின்றனன். (சொல் ரசிக்கின்றேன்) என.

எனவே, யாவர் பாசநீங்கி நின்றோர், அவரே ஆட்கொள்தற்கும், தத்துவம் விளக்குவித்தற்கும், சந்தேகந் தெளிவித்தற்கும், முத்தியிற் கூட்டுவித்தற்கும், உரியர் என.

உற்றுணர்ந்ததெல்லாமுணர்வாருமுண்மைதனிற், பெற்றிருப்பதற்றவிடம் பேருருங்-கற்றநூல், பேசவினிவேண்டாம் பிறிதில்லையத்துவிதம், ஆசையற நின்றவிடமாம் என்றார் சான்றோர்.

ஆகவே, உபாஸனாமூர்த்தமே குருமூர்த்தமாக் காக்ஷிதருகிறாரெனப் பரிபாககாலத்தில்.

இப்போது, மஹாதாரம்பத்துக்கும் விக்ன பகுக்களாதியால் பூர்த்தியதர்சனத்துக்கு, அன்வய வ்யதிரேகஸித்தத்வத்தில், எங்ஙனமித்தகை பிரதிஞ்ஞை.

யோ, வேறெய நூல்களினாலேயோ, புருடனுக்கு எதனால் உபதேசிக்கப் படுகிறதோ, அது சாஸ்திரமெனக் கூறப்படுகிறது.

‡ விகற்பாகித கேவல சித்ரூப விருத்தி பிரஞ்ஞையெனக் கூறப்படுகிறது. (சொல்லப்படுகிறது) † விளக்கிவைக்கிறது. * பிரகாசப்படுத்திவைக்கிறது.

† ப்ரதிபிம்பிதஶாகாபலாஸ்வாதநப்ரதிஜ்ஞேவ ஶோபதேதராம்। प्रतिबिम्बितशाखाफलास्वादनप्रतिज्ञेव शोभतेतराम् ।
என வாசங்கித்துக் கூறுகின்றார்.

காக்ஷிதந்த சற்குருபாதபக்தியால் என.

§ ஆசார்யாத்த்யேவ வித்யா விதிதா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபயதி। आचार्याद्धैव विद्या विदिता साधिष्ठं प्रापयति । என சுருதி நின்றும்.

குருபக்திக்கு ஸர்வவிக்ன பஞ்ஜகத்வத்தினால், ஸர்வார்த் தஸித்திபொருட்டு, இன்றெனக்கொன்றும் விக்னமென.

தாத்பர்யம்.

உபாஸனைமூர்த்தமே பரிபக்குவகாலத்தில் குருமூர்த்த மாக்காக்ஷிதந்து, பாசநீக்குவித்து, தத்துவம் விளக்குவித்து, சந் தேகந் தெளிவித்து, முத்தியிற் கூட்டுவிக்கிறார் என்பது. எனவே, தன்மயமாக்கிக் கொள்கிறார். என.

அடக்கிப் புலனைப்பிரித்தேன், அவ னாகியமேனியி லன்பை விரித்தேன், மடக்கிக்கொண்டா னென்னைத் தன்னுள். சற்றும், வாய்பேசாவண்ணம் மரபுஞ் செய்தாண்டி. என்றார் தாயுமானவர்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

---

† பிரதிபிம்பசாகாபழச்சுவையறியும் விஷயத்தில் பிரதிஞ்ஞை போன்று, ரொம்ப அழகாயிருக்கிறது.

§ ஸதாசிரியரிடத்து நின்றுமே அறியப்பட்ட வித்தையானது சிரேஷ்டத்தன்மையை யடைவிக்கிறது.

தத்துவ விளக்கப் படலம்.

மூலம் க.

நித்திய வநித்தி யங்க ணிண்ணயந் தெரிவி வேகம், மத்திய விகப ரங்கள் வருபோகங் களினி ராசை, சத்திய முரைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் ருறு கூட்டம், முத்தியை விரும்பு மிச்சை மொழிவர்சா தனமிந் நான்கே.

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌤 𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌹𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌏𑌵 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌛𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 । 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌸𑍂𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾 ॥

नित्यानित्यविवेचनं प्रथमत स्तत्साधनं तत्पर-
श्चेहामुत्रविरागएव पठितः पश्चाच्छमाद्या अपि ।
मोक्षेच्छेति च सूरिभिर्जगदिदं मिथ्येति सत्यं परं
ब्रह्मैवेति विनिश्चयो भवसुखास्वादे विरक्तिः परा ॥

அவதாரிகை.

இன்னவாறு § 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌦𑌿 **प्रेक्षावत्प्रवृत्यङ्गभूतविषयादि** கூறினதினின்றும். † 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚, **अज्ञातत्वेन विषयत्वं, ज्ञातत्वेन प्रयोजनत्वञ्च,** பிரமத்துக்குத் தானே அர்த்தத்திறற் கூறி * 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌭𑌾𑌵 **प्रतिपाद्यप्रतिपादकभाव** ஸம்பந்தமும் நன்கு காண்பித்து, விஞ்சின அதிகாரி நிரூபணத்தின்

§ விவேகிகளுடைய பிரவிருத்திக்கு அங்கபூதமாகிய விஷயாதி.

† அறியப்படாதிருக்குகையாக விஷயத்வம், அறியப்பட்டிருக்குகை யாக பிரயோசனத்வமும்.

* பிரதிபாத்யப்ரதிபாதகபாவ.

பொருட்டு, || தத்விசேஷணதயா तद्विशेषणतया சாதன சதுஷ்டயம் உபக்கிரமிக்கிறார். நித்தியமென.

பொழிப்புரை.

நித்யாநித்யவஸ்துக்களின் நிச்சயம் தெரிகிற விவேகமும், இடையிலுள்ள இகலோகபரலோகங்களில் உண்டாகாநின்ற போக்கியவஸ்துக்களில் விராகமும், உண்மையாச் சொல்லற்குரிய சமாதி ஷட்கஸம்பத்தியும், முமுக்ஷுத்வமும், இந்நான்கினையும் சாதனம் எனக்கூறு நிற்பர் ஸத்துக்கள்.

பதப்பொருள்.

நித்தியம் = விபரிணாமரகிதம் (இடையறாது சாசுவதம்) ஆத்மாவும், சத்தியம் = திரிகாலாபாத்தியம் பிரமமும் என, அனித்தியங்கள் = அஃதற்றவை § ஆகமாபாயி आगमापायि திரிசியமும். மித்தை = பூதபௌதிகவிலக்கணம் ‡ ப்ரதீதம் प्रतीतं நாம ரூபாத்மக சகமும் என, முறையே நித்தியவனித்தியங்கள்.

* நித்யமாத்மஸ்வரூபம் ஹி த்ருச்யந்தத்விபரீதகம் । ஏவம் யோ நிச்சயஸ்ஸம்யக் விவேகோ வஸ்துதஸ்து வை ॥ नित्यमात्मस्वरूपं हि दृश्यन्तद्विपरीतकम् । एवं यो निश्चयस्सम्यक् विवेको वस्तुतस्तु वै ॥ என்றார் பகவத்பாதர். அபரோக்ஷானுபூதியில்.

† ப்ரஹ்ம ஸத்யம் ஜகந்மித்யேத்யேவம்ரூபோ விநிச்சயः । ஸோऽயம் நித்யாநித்யவஸ்துவிவேகஸ்ஸமுதாஹ்ருதः ॥ ब्रह्म सत्यं जगन्मिथ्येत्येवंरूपो विनिश्चयः । सोऽयं नित्यानित्यवस्तुविवेकस्समुदाहृतः ॥ என. சூடாமணியிலும் முறையே.

|| அவ்வதிகாரிக்கு விசேஷணதை (த்தன்மை) யாயிருக்குகையாலே. § வருவதும் போவதுமுள்ளது. ‡ தோற்றம்.

* ஆத்மசொரூபம் நித்யம், பிரஸித்தம், அனாத்மாவோ, அதற்கு விபரீதம் (அநித்யம்) திரிசியம். இன்னவாறு யாதொரு திட நிச்சயம் யாது, அதுதான் வாஸ்தவவிவேகம். எனவே திருக்கெனவுமாத்மா.

† பிரமம் சத்தியம், சகம் மித்தை என, இந்த ரூபவிசேஷநிச்சயம் யாது, அத்தகை இந்த நிச்சயமானது, நித்யாநித்யவஸ்து விவேகமென நன்கு சொல்லப்படுகிறது.

நிண்ணயம் தெரிவிவேகம் = நிச்சயம் தெரிகிற ரூப நிகழ் ஞானம். 'எனவே அவ்வவற்றின் சுபாவத்தை விசாரத்தினாற் பிரித்து வேறுபாடு' என. அத்தகையிஃதே நித்யாநித்யவஸ்து விவேகம் என நன்கு உதாஹரிக்கப்படுகிறது. முந்தின சாதனம் அதிகாரிக்கென.

இந்த சன்மத்தில் சென்மாந்தரத்தில் தானாகட்டும். நிஷ்காமனையா வனுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிற யாகாதிகளினாலே. (வர்ணாசிரம உசிதங்களாலே) § நிதாந்தவிமலஸ்வாந்தஸ்ய ஆத்மயாதார்த்ம்யம் விவிதிஷோ: புருஷதௌரேயஸ்ய ஜாயதே । नितान्तविमलस्वान्तस्य आत्मयाथार्थ्यं विविदिषोः पुरुषधौरेयस्य जायते । என விவேகம்.

|| நநு ஸ்வர்கே லோகே நபயம் கிஞ்சநாஸ்தி ந தத்ர த்வம் ந ஜரயா பிபேதி। உபே தீர்த்வா(அ)ஸநாயாபிபாஸே ஸோகாதிகோ மோததே ஸ்வர்கலோகே ॥ ननु स्वर्गे लोके नभयं किञ्चनास्ति न तत्र त्वं न जरया बिभेति । उभेतीर्त्वाऽशनायापिपासे शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके ॥

இது முதல் சுருதியில், சுவர்க்காதிபலத்துக்கு நித்யதை அறியப்படுகிறபடியால், எங்ஙனம் அதில் அநித்யதாபுத்தியுதயம் எனில்.

† ந, தத்யதேஹ கர்மசிதோ லோக: க்ஷீயதே ஏவமேவாமுத்ர புண்யசிதோ லோக: க்ஷீயதே ॥ न, तद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयते एवमेवामुत्र पुण्यचितो लोकः क्षीयते ॥

இதுமுதல் * உபபத்திமத் उपपत्तिमत् சுருதியினாலே அதன் அன்யதாத்வ பிரதிபாதனத்தினால், சுவர்க்காதிபலத்துக்கு

---

§ அத்யந்தம் நிர்மலாந்தக்கரணமுடைய, தனது எதார்த்த சொரூபமறிய இச்சையுடைய. புருஷசிரேஷ்டனுக்கு உண்டாகிறது.

|| இப்போது, சுவர்க்கலோகத்தில் கொஞ்சமும் பயமில்லை. அங்கு வார்த்திகத்தினால் பயப்படுகிறதில்லை. பசி தாகமிரண்டையும் தாண்டி, சோகத்தை யதிக்கிரமிக்கிறவனாய் சுவர்க்கலோகத்தில் சந்தோஷிக்கிறான். † அப்படியன்று. எப்படி இந்தவுலகில் கிருஷ்யாதி செய்கைகளால் சம்பாதித பலன் நசிக்கிறதோ, இன்னவாறு தானே, பரலோகத்திலும் யாகாதி புண்யகர்மாக்களால் சம்பாதித பலமும் நசிக்கிறது.

* யுக்தியோடு கூடின.

ஸாபேக்ஷிகநித்யத்வந்தானே § ஸஷ்டவ்யம் ஏஷ்டவ்யம். ஆகவே, யின்ருென்றும் விரோதமென.

‡ ஆபூதஸம்ப்லவம் ஸ்தானம் அம்ருதத்வம் ஹி பாஷ்யதெ। आभूतसंप्लवं स्थानं अमृतत्वं हि भाष्यते।

கேட்டதும் பார்த்ததுபோன்று துக்கமே. † ஸ்பர்தாஸூயா स्पर्धासूया இது முதலியவைகளால். || பஹ்வந்தராயகாமத்வாத் बह्वन्तरायकामत्वात् கிருஷி போன்றும் அதி நிஷ்பலம்.

* ஏதச்ச்ரேயோ யெऽபிநந்தந்தி மூடா ஜராம்ருத்யும் தெ புநரேவாபியந்தி। एतच्छ्रेयो येऽभिनन्दन्ति मूढा जरामृत्युं ते पुनरेवापियन्ति। என.

இதுமுதல் சுருதிஸ்மிருத்யாதி தாத்பர்ய ஆலோசனையினுல் அடையப்படுகிறதென, நித்யாநித்யவிவேகம்.

அதன் பின்னர் இகாமுத்ரார்த்தவிராகமுமாகிறது.

மத்திய = கூறியுள்ள நித்யாநித்ய வேறுபாடு இடையினுள்ள. இகபரங்கள் = பிரமாதிஸ்தம்பபர்யந்தம், உத்தம, மத்திம, அதம தேகங்கள். அவைகளில், வரு = ஸ்புரணரூபமாவுதிக்கின்ற. போகங்கள் = அநித்ய, தர்சன சிரவணுதி ஸ்ரக்சந்தன வநிதாதி அப்ஸர ஸ்திரீபோகாதி விஷயங்கள்.

அவைகளில், நிராசை = உதாசீனம். 'தோஷதிருஷ்டி பூர்வகமா' சுவவாந்தாசனமலமூத்ராதிகளில் உண்டாகாநின்ற ஜுகுப்ஸாபுத்திபோன்று. / அநாபோகாத்மிகா अनाभोगात्मिका புத்தி. உபேக்ஷை என அடிக்கடி. பவசுகாமிப்பில் அத்யந்தம் (உத்கிருஷ்டம்) விரக்தி எனவும், முறையே.

---

§ இச்சிக்கத்தக்கது. ‡ பூதபரியந்த பிரளயஸ்தானம் யாது. அது, அமிருதத்வம் எனச் சொல்லப்படுகிறது, பிரஸித்தம். † பரஉத்கர்ஷ அஸஹனம். (உத்கிருஷ்டகுணத்தில் தோஷாரோபணம்).

|| பகுவிக்னங்களோடு கூடியிருத்தலின். (பகுவிக்னங்கள் செய்பவர்களையுடைத்தாயிருத்தலின்).

* இந்த சிரேயசை எந்த மூடர்கள் சந்தோஷிக்கிருர்களோ, அவர்கள் ஜரை, மிருத்யு, இவைகளைப் பின்னருமடைகிருர்கள்.

/ சுகபோகானுபவமில்லாரூப.

§ ததாசோக்தம் । **तथाचोक्तम् ।**

† த்ருஷ்டாநுச்ரவிகவிஷயவித்ருஷ்ணஸ்ய வசீகாரஸம்ஜ்ஞா வைராக்யம் । **दृष्टानुश्रविकविषयवितृष्णस्य वशीकारसंज्ञा वैराग्यम् ।** என.

ஆகவே போகஸ்தானமென சரீரங்கள்.

‡ பஞ்சீக்ருதமஹாபூதஸம்பவம் கர்மஸஞ்சிதம் । சரீரம் ஸுகது:கானாம் போகாயதநமுச்யதே ॥ **पञ्चीकृतमहाभूतसम्भवं कर्मसञ्चितम् । शरीरं सुखदुःखानां भोगायतनमुच्यते ॥** என்றூர் பகவத்பாதர், ஆத்மபோத பிரகரணத்தில்.

அதற்குமேல். சத்தியம் உரைக்கவேண்டும் = திரிகாலாபாத்தியதை சொல்லவேணும். எனவே, எந்த வஸ்துவுக்கு விவேகத்தில் நித்யதை சொல்லப்பட்டதோ, அந்த வஸ்துவுக்கே இங்கு. (சமாதிஷட்கசம்பத்தி கூறுமிடத்து) என.

முன்னர் விவேக இலக்கணங் கூறுமிடத்து பிரமாணமாகக் காட்டியுள்ள பகவத்பாதாள் வசனங்கள் காண்க.

ஆகவே, இதனுல் அந்தர் நிர்விகற்பகசமாதியில், நித்யசொரூப ஆத்மாவை ஸாத்தியமாக்கிக் கொள்ள சாதனசதுஷ்டயத்தில் விவேக வைராக்கியங்கள் முக்கியமெனவும், அந்தர் நிற்விகற்பக சகசசமாதியில், சத்யசொரூப பிரம்மத்தை சாத்தியமாக்கிக்கொள்ள சமாதிஷட்கசம்பத்தி, முமுக்ஷுத்வங்கள் முக்கியமெனவும் குரிப்பு.

அடுத்த படலம் கடு, கசு, கஎ, கஅ-களில் விவரிக்கப்பட்டிருப்பது காண்க.

சமாதி என்று ஆறு கூட்டம் = சமம் முதலியன என ஆறு கும்பல். * சமாதிஷட்கஸம்பத்தி **शमादिषट्कसम्पत्ति** என.

---

§ அப்படியே சொல்லப்பட்டுமிருக்கிறது. † பார்க்கப்படுவ, கேழ்க்கப்படுவ, விஷயவாசையற்றவனுக்கு, வசீகாரம். (சுவாதீனம்) என்கிற வைராக்கியம்.

‡ பஞ்சீகரிக்கப்பட்டிருக்கிற மகாபூதத்தினின்றும் உண்டானது. கர்மத்தினுல் சம்பாதிக்கப்பட்டது. இத்தகை சரீரமானது சுகதுக்க போகங்களுக்கு, இருப்பிடமெனச் சொல்லப்படுகிறது.

* சமம் முதற் ஆறு சம்பத்தி.

§ 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 **शान्तोदान्त उपरतस्तितिक्षुः श्रद्धावित्तोभूत्वेत्यादि** சுருதி உபதேசிக்கிற சொல்லப்போவ ஆறு குணங்களாவாகிறதுகள்.

கூறிய குணவான்கள் எனினும், சில யோகிகளிடம் முமுக்ஷுதை அதர்சனத்தினால், முமுக்ஷுதையும், † 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 **भवितव्यं** எனக்காண்பிக்கிறார்.

முத்தியை விரும்பும் இச்சை = மோசனம் (விடுதி) அபேக்ஷிக்கிற இச்சை. கூறியுள்ள சாதனங்கள் மூன்றினின்றும்.

எனவே, சமாதானாதியென்றாறு முதல் விவேகாந்த ஸாதனானுபவ பந்தங்களை, அஞ்ஞான கற்பிதங்களை, தனது சொரூப ஞானமாத்திரத்தினாலே முறையே மோசிப்பிக்க இச்சை முமுக்ஷுதை என.

இப்போது, இயமாதிகள் பகுகுணங்கள். ‡ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 **तत्रापि** வேறுபடுத்தப் பட்டிருக்கிறதுகள் அஹிம்ஸாதிகள். | 𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌸𑌮𑌯𑌾𑌨𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 **ते तु देशकालस्मयानवच्छिन्ना स्सार्वभौमाः महाव्रतं** எனவும் வர்ணிக்கப்பட்டவைகள். அங்ஙனமிருக்க, எங்ஙனமிவைகள் சாதனங்களெனில்; கூறப்படுகிறது.

மொழிவர் = கூறு நிற்பர். யாது காரணத்தினால், வியாஸ பகவத்பாதர் முதலிய அறிஞர், பாஷ்யாதிகளில் சாதனம் இந் நான்கே என. ஏகாரமன்னிய திரஸ்காரம்.

|| 𑌤𑌥𑌾𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 **तथाचोक्तं**

* 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 **नित्यानित्यवस्तुविवेकः** இது முதல் பாஷ்யத்தில். % 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 **शिष्टपदं**

---

§ சம தம உபாதி திதிக்ஷை சிரத்தையோடு கூடினவனாகி, இது முதல். † ஆகத்தகுகை. ‡ அதிலும்.

| அவர்களோ வென்றால், தேசகாலகர்வ இதுகள் சம்பாதிக்கப்படாத சர்வ இடத்தையும் சமனாக பாவித்தவர்களாயு மிருப்பவர்கள் என்பது சிறந்த விரதம்.

|| அப்படியே சொல்லப்பட்டுமிருக்கிறது. * நித்யாநித்யவஸ்து விவேகம். % பாக்கி பதம் வெளிப்படையான அர்த்தம்.

स्पष्टार्थं எனவே வஸ்துதத்துவமென சாத்தியம். பாயிரம் ரு-ல் காண்க.

ஆகவே, இந்த சகம் மித்தை, பிரமம் சத்தியம் என இத்தகை விவேகமும். ஜனனமரணாத்மக சுகம். இதன் ரமிப்பில் அத்யந்தம் (சிரேஷ்டமான) விரக்தியும், முறையே முதலிரண்டாவது சாதனமென சகசசமாதிக்கு.

‡ 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 । **अतो विमुक्त्यै प्रयतेत विद्वान् सन्यस्तबाह्यार्थसुखस्पृहस्सन्** । என்றார் பகவத்பாதர். சூடாமணியில்.

தாத்பர்யம்.

நித்தியமாத்மா என விவேகத்தில் எதனே, அதனேயே, சத்தியம் பிரமமெனக்கோடற்கு. சத்தியமுரைக்கவேண்டும் எனச்சமாதிஷ்டகம் கூறுமிடத்து. எனவே, அநித்தியவனாத்மா, மித்யாசகமெனவும் முறையே.

வருபோகங்களினிராசை, என விராகத்தில் எதனே, அதனேயே, பவசுக ஆஸ்வாதத்தில் (ரமிப்பில்) பராவிரக்தியெனக் கோடற்கு, உபரதி, திதிக்ஷை, எனச்சமாதியில். எனவும் முறையே. எனவே இரண்டினும், பிந்தினவிரண்டும் அனுபவசாதனம் என. ஆகவே அப்பியாசசாதனமென முந்தினவிரண்டும்.

மூலம் உ.

சமம் தமம் விடல் சகித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தை யாறும், சமமகக் கரண தண்டந் தமம்புறக் கரண தண்டம், அமர்மனே விவகா ரங்க ளருகலே விடலென் றுகும், அமர் செயுஞ் சுகதுக் காதி யனுபவிப் பது சகித்தல்.

𑌶𑌮𑍋𑌦𑌮𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑍋𑌪𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌷𑌡𑍇𑌵

---

‡ ஆகையினலே, வித்வானென்போன் விடப்பட்டிருக்கிற புறக்கரண விஷயசுக சம்பந்தமுள்ளவனாய்க் கொண்டு விமுத்தியின் பொருட்டு நன்கு யத்தனம் பண்ணவேணும்.

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌐𑌕𑌤𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌦𑌮𑌃 ॥

शमोदमश्चोपरतिस्तितिक्षा श्रद्धा समाधानमितीह षट्के ।
लक्ष्यैकतानत्वमुशन्ति शान्तिं चित्तस्य बाह्यार्थविनिग्रहो दमः ॥

அவதாரிகை.

ஸம்ஜ்ஞா பரிபாஷிக்கப்பட்டிருக்கிற சமாதிஷ்டகம், விசதயிக்கிறார், (ஸ்பஷ்டமாக்குகிறார்) இரண்டுகளால் சமமென.

பொழிப்புரை.

சமம் தமம் உபரதி திதிக்ஷை சமாதானம் சிரத்தை என ஆறு ஆகும். முன் கவியில் சமாதியென்றுறுகூட்டம் எனக் கூறியுள்ளது. சமமோ, மனோதண்டமாகும். தமமாவது, புறக்கரணமாகிய தசேந்திரியங்களை தண்டித்தலாம். உபரதியென்பது, தான் இருத்தற்குரிய ஸ்தான (குடும்ப) விருத்திகளைச் சுருங்கச் செய்தலாம். கலகம் செய்கின்ற இன்பதுன்ப முதலியவைகளை வெறுக்காமல் சகித்து அனுபவித்தல் திதிக்ஷை என.

பதப்பொருள்.

சமாதியென்பன; சமம் முதல் சமாதானமீறுவுள்ள ஆறு குணங்கள் என இதயத்து. சத்தியமுறைக்கவேண்டும், என முன்கவி, ஆதலின். அவற்றினிலக்கணம் முறையே. சமமோ, அகக்கரணதண்டம் = காரணரூபமனோதண்டமாகும். எங்ஙனமெனில், மனதுக்கு, தனது இலக்கியத்தில். (சுபாவசத்துவத்தில்) தைலதாரைபோன்று இடையறுவவஸ்தை (ஸ்திதி) என வைராக்ய அவஸானத்தில் கூறியுள்ள வுபேக்ஷாபுத்திமேல்,

‡ 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌃𑌶𑌮 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । **स्वलक्ष्ये नियतावस्था मनसश्शम उच्यते ।** என்றார் பகவத்பாதர் சூடாமணியில்.

லக்ஷ்ய ஆலம்பனம். (பிடிப்பு) அஃதிருவிதம். ஸக்திகம் ஸயோகம் என.

---

‡ மனதுக்குத் தனது இலக்கியத்தில் இடையறுவவஸ்தை சமமெனக் கூறப்படுகிறது.

ஸயோக்மோவென்றால்,

§ ஸ விதர்க்கவிசாராநந்தாஸ்மிதாரூபாநுகமாத் ஸம்ப்ரஜ்ஞாதஇதி ஸூத்ரிதலக்ஷணம் । स वितर्कविचारानन्दास्मितारूपानुगमात् संप्रज्ञातइति सूत्रितलक्षणम् ।

பக்தியோ, சகுணதேவதாபிரியானுதிரூபம். இதனால், சகுணதேவதா சாக்ஷாத்காரபரியந்த, உபாஸ்தியனுஷ்டாவான்களுக்கே, சமாதிகுண உதயம் நிஷ்பிரதிபந்தகமெனத. ‡ த்யோதிதம் द्योतितं. எனவே, உபாஸனுகாண்டானுஷ்டானத்தினின்றுமெனவிது. ஆகவே, முன்னர் கூறியுள்ளதோ, விவேகத்தில் கன்மகாண்ட அனுஷ்டானத்தினின்றும் என. பிரதிபந்தக ஸஹிதத்தினால்.

† ததாசோக்தம் । तथाचोक्तम् ।

* ஸமாதிரீஸ்வரப்ரணிதாநாத் । समाधिरीश्वरप्रणिधानात् । என.

அத்ததி அந்தக்கரணதர்ப்பகாமாதிதோஷம் சமனமடைகிறதென சமம். ரசோதமோகுணாகிதமுறுதலின்.

எனவே, விவேகவைராக்கியமும் என ஒருவாறு. ஸிம்மாவலோகனமிது.

தமமோ, புறக்காணதண்டம் = வாஸனுவிஷயத்தியாகமாகும் சித்தத்துக்கு. (உள்ளத்துக்கு) இதினின்றும்.

அமர் = தான் அமர்தற்குறிய. மனே = ஸ்தானம் (புத்தி) என. இதன் விவகாரங்கள் = விருத்திகள். (கூறியுள்ள இடையருஸ்திதியும், வாஸனுவிஷயத்தியாகமும்) அருகல் = சுருங்குதல் என்பது யாது? வாஸனுக்ஷீணத்தினின்றும், அது. விடல் என்

---

§ அது விடவேண்டியதை விட்டு, கிரகிக்கவேண்டியதை கிரகித்தலோடு கூடிய விசாரத்தினுலுண்டாகிற, ஆனந்தாகார அஹம்விருத்தியின் இடையருத் தொடர்ச்சியினுலே, ஸம்பிரஞ்ஞாதம் என, சூத்திரத்தினுல் கூறப்பட்டயிலக்கணம்.

‡ பிரகாசப்படுத்தப்பட்டது. † அப்படியே சொல்லப்பட்டுமிருக்கிறது. * ஈசுவரனிடத்திலேயே நிலைத்திருத்தல் ஸமாதி.

று ஆகும் = உபாதியென் கொள்ளற்குறியது. ஏகாரமன்னிய திரஸ்காரம்.

† 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌰𑍇𑌷𑍋𑌪𑌰𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 । बाह्यानालम्बनं वृत्ते रेषोपरतिरुत्तमा । என்றார் சூடாமணியில் பகவத்பாதர்.

எனவே அருகினவிரண்டும் அம்சமுள்ளத்தின்.

அமர் = புத்தியில் அமர்தலை. செயும் செய்விக்கும் அல்லது, அமர் செயும் = கலகஞ்செய்கின்ற, சுகதுக்கம் = முறையே அருகின்ற சமமும் தமமும், ஆதிசப்தத்தால் முறையே அந்தர்கத விவேக வைராக்கியம், இதுகளையும். அனுபவிப்பது = அம்சிமயமா (புத்திமயமா) உபசம்ஹரிப்பது. சகித்தல் = திதிக்ஷை என.

* 𑌸𑌹𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌾 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌮𑌤𑌾 । सहनं सर्वदुःखानां तितिक्षा सा शुभामता । என்றார் பகவத்பாதர். அபரோக்ஷானுபூதியில்.

‡ 𑌸𑌹𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 । 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌾 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ सहनं सर्वदुःखानां अप्रतीकारपूर्वकम् । चिन्ताविलापरहितं सा तितिक्षा निगद्यते ॥ எனவும் சூடாமணியில்.

தாத்பர்யம்.

சமம் முதல் நான்கின் இலக்கணம் கூறினதென்பது.

---

† விருத்திக்குப் புறப்பிடிப்பு அற்றிருத்தல் யாது, இதுதான் உத்தம உபாதி.

* சர்வதுக்கங்களுடைய ஸஹநம் யாது. அது மங்களகரமான திதிக்ஷை.

‡ சிந்தனத்து சிரமம் இன்றி, நிவிருத்திக்கும் பிரயத்தனம் இன்றி, துக்கமனைத்தையும் பொருக்கிறது. (வகிக்கிறது) என்பது யாது, அது திதிக்ஷையென சொல்லப்படுகிறது.

மூலம் ந.

சிரவணப் பொருளைத் தானே சித்தஞ்சிந் திக்குமாறு, சரசமா வைக்கு மித்தைச் சமாதான மென்பர் மேலோர், பரமசற் குருநூ லன்பு பற்றலே சிரத்தை யாகும், வரமிகு சமாதி யாறு வகையாஞ் சொற்பொருளி தாமே.

𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌹𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌵𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌽𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌰𑍈𑌕𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇
𑌧𑍀𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥

न्यासं वदन्त्युपरतिं सहनं शुचां यत्
क्षान्तिं च देशिकवरोदितशास्त्रमार्गे ।
श्रद्धाऽतिविश्वसनमात्मपरैक्यमात्रे
धीस्थापनं खलु वदन्ति समाधिमार्याः ॥

அவதாரிகை.

நிறுத்த முறையானே மேலும்.

பொழிப்புரை.

வேதாந்த சிரவண அர்த்தத்தையே, உள்ளமானது பிரியமாச்சிந்திக்கும் விதமா இனிய லீலையாச்செய்யும் இதனை மகான்கள் சமாதானமென்று சொல்லுவார்கள். மேலான ஆசிரியரிடத்தும் அவரால் அனுக்கிரகிக்கப்படுகிற வேதாந்தசாஸ்திரத்தினிடத்தும் பிரீதிவைத்தலே சிரத்தை எனக் கூறத்தகுவதாகும். மேன்மை மிகுந்த சமம் முதலியன என்னும் ஆறு பிரிவான பதத்துக்கு அர்த்தம் இதுவாகும். ஏகாரம் உறுதிப்படுத்த.

பதப்பொருள்.

பரமவென, பரமசற்குரு = பாயிரம் ருெ-ல் கூறியுள்ளவாறு சுரோத்திரியத்வம், பிரமநிஷ்டத்வம், பிரமவித்யாஸம்பிரதாயப்பிரவர்த்தகத்வமும் உடைய தேசிகர். நூல் = அவராலனுக்கிரகிக்கப்பட்டிருக்கிற பிரமாணவாக்கியம். அதற்குரிய மார்க்

கத்தில், அன்புபற்றல் = ஸத்ரூபபுத்தியவதாரணம் யாது. 'வஸ்துப் பிராப்திக்குரிய' அது. எனவே, அகம்புத்தியென அன்பு. புத்தியில் அந்தர்பாவமாதலின் அகம். ஆகவே ஸதாத்மாவென அகம் புத்தி.

அடக்கிப் புலனைப்பிரித்தேன், அவ ளுகிய மேனியிலன்பை விரித்தேன். என்ருர் தாயுமானவர்.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி என்ருர் பத்திரகிரியாரும். வகார மன்னியதிரஸ்காரம்.

சிரத்தை ஆகும் = சிரத்தை எனக்கொள்ளத் தகுவது ஆம். எனவே, இறந்தது தழுவி நின்றதென குருபக்தியை, என்னே? இன்றியமையாச்சிறப்பினது. சிரத்தை ஆதலின்.

‡ 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 । 𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
शास्त्रस्य गुरुवाक्यस्य सत्यबुद्ध्यवधारणम् । सा श्रद्धा कथिता सद्भिर्यया-वस्तूपलभ्यते ॥ என்ருர் பகவத்பாதர் சூடாமணியில்.

* 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 ।
निगमाचार्यवाक्येषु भक्तिःश्रद्धेति विश्रुता । எனவும் அபரோக்ஷானுபூதியில்.

சிரவணப்பொருளே = ஆத்மபர ஐக்கியமாத்திரத்தை. (பிரத்யக்பிரமதாதாத்மிய ஒரே விஷயத்தை) தானே = தான். அத்தகைய சுத்தப்பிரமத்தை, வகார மன்னியதிரஸ்காரம், சித்தம் = உள்ளமானது (புத்தியானது) சிந்திக்குமாறு = சிந்திக்கும் விதமா. 'ஆதரவோடு' சரஸமா = இனிமையா. (அதேரஸமா) வைக்கும் = ஸ்தாபித்தல் என்பது யாது இத்தநி. இத்தை = இதனை. சமாதானம் என்பர் = எனக்கூறுகிற்பர். மேலோர் = மகான்கள். (மௌனநிஷ்டாவான்கள்)

---

‡ குருவாக்கியமாகிய சாஸ்திரத்துக்கு, ஸத்யரூப புத்திதாரணை என்பது யாது, அது சிரத்தையென சத்துக்களால் சொல்லப்படுகிறது. எதனுல் வஸ்து அடையப்படுகிறதோ அத்தகைய. * வேதாசிரிய வாக்கியங்களில் யாது பக்தி. அது சிரத்தையெனப் பிரசித்தம்.

* 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌤𑍁 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌾𑌲𑌨𑌮𑍍 ॥ **सर्वदा स्थापनं बुद्धेः शुद्धे ब्रह्मणि सर्वदा । तत्समाधानमित्युक्तं नतु चित्तस्य लालनम् ॥** என்றார் பகவத்பாதர், சூடாமணியில்.

§ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌖𑌲𑍁 । **श्रुतवस्तुचिन्तनमिदं यत्सा समाधिः खलु ॥** என பிரபோதாமிருதவசனமுமாதலின்.

‡ 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑍈𑌕𑌗𑍋𑌚𑌰𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 । **ध्येयैकगोचरं चित्तं समाधिः ।** எனவும் பகவத்பாதர்.

சிரத்தை சமாதானம் என மாற்றிப் பொருள்கொண்டனம். முறைப்படி முன்பின்னே.

வரம் மிகும் = மேன்மை மீக்கூற்ற. சமாதி ஆறுவகை ஆம் = சமம்முதல் ஆறு பிரிவாகிய. சொற்பொருள் = பத அர்த்தம். இது ஆமே = அன்னியமாகாதே, என் செய்தும். எனவே, இஃதே யாகுமென்பது.

முன்னரே கூறியுள முமுக்ஷுத்வவிலக்கணம், பின்னையுமிருவிதம் பிரகாராந்தரமா.

எங்ஙனமெனில்.

அகந்தை, இது அஞ்ஞானகற்பிதத்தினின்றும். (அவித்யாவிலாஸத்தினின்றும்) நன்கு உதிக்கிறதினாலே ஆத்ம சூரிய தேஜசு மறைபடுகிறது. ஆதித்தனைத்தமம் போன்று. அப்படியானல், அந்த மறைவினின்றும் (அகங்காராதி தாதாத்மிய அத்யாஸ பந்தங்களினின்றும்) நிஜரூபபோதமாத்ர = நித்யஸித்த ஆத்

---

* புத்திக்குப் போதும் சுத்தப் பிரமத்தினிடத்தில் நிலைக்கச் செய்தல் யாது. அது சமாதானமெனச் சொல்லப்படுகிறது. பின்னையோ, எப்போதும் சித்தத்தின் லீலையன்று.

§ கேட்ட வஸ்து சிந்தனம் என்ற இது யாது? அது சமாதியல்லவா?

‡ தியேயம் அதாவது தியானிக்கப்படும் பொருள் ஒன்றையே விஷயமாக் கொண்ட சித்தம் சமாதி.

மதத்வஞானமாத்ர எதார்த்த அவகதியினாலே அதிசீக்கிரமா மோசன அவா, முமுக்ஷுதை என, சொல்லப்படுகிறது.

𑌅𑌹𑌮𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑌬𑍋𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥ **अहमोऽज्ञानसमुत्थादात्मार्कज्योतिरावृतेस्तूर्णम् । निजरूपबोधमात्रादिच्छामोक्तुं मुमुक्षुता कथिता ॥** என மூலச்லோகமாதலின்.

மேலும்

அகங்காராதி தேகாந்தபந்தங்களை, அஞ்ஞான கற்பிதங்களை, தனது சொரூபானுபவஞானத்தினால் மோசிப்பிக்க இச்சை, முமுக்ஷுதை எனவும்.

𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌬𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑌾 ॥ **अहङ्कारादिदेहान्तान् बन्धानज्ञानकल्पितान् । स्वस्वरूपावबोधेन मोक्तुमिच्छा मुमुक्षुता ॥** என்றார் பகவத்பாதர் சூடாமணியில்.

* 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌲𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃 ॥ **अहङ्कारग्रहान्मुक्तः स्वरूपमुपपद्यते । चन्द्रवद्विमलः पूर्णस्सदानन्दस्वयंप्रभः ॥** எனவும் பகவத்பாதர்.

முமுக்ஷுதைக்குப் பிரகாரம் மூன்றெனினுமிங்வனம் ஒன்றே நிலை என விசாரதிருஷ்டிக்கு.

தாத்பர்யம்.

ஏனையவிரண்டினிலக்கணங் கூறினதென்பது.

நித்யப்பிராப்தி நிமித்தகுணங்களே சாதனசதுஷ்டய மன்னிய நீக்கி, என.

---

* அகப்பேயினின்றும் விடுபட்டவன் (அகங்காரமாகிற ராகுக்கிரகத்தினின்றும் விடுபட்டவன்) சந்திரன் போன்ற, நிமல, பூர்ண, ஸதாநந்த, சொப்பிரகாச, சொரூபமடைகிறான்.

மூலம் ச.

சாதன மின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகி லில்லை, ஆதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவர்க் கறிவுண் டாகும், நூதன விவேகி யுள்ளி நுழையாது நுழையு மாகிற், பூதஜன் மங்கள் கோடி புனிதனும் புருட னாமே.

𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌨𑌹𑌿𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋
𑌧𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮
𑌬𑍋𑌧𑍋𑌦𑌯𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌶𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑍇
𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥

त्यक्त्वा साधनसञ्चयं नहिभवेत् साध्यःप्रबोधो नृणां
तस्मात्साधनशालिनामिहभवेत् ब्रह्मात्मबोधोदयः ।
प्रत्यग्रस्य हि साधकस्य न भवेत् स्याच्चेत्क्वचित् कस्यचित्
जन्मस्तोमशतैः कृतेन तपसेत्येवं सतां निश्चयः ॥

அவதாரிகை.

இந்தப்பிரகாரம், அதிகாரி விசேஷணமாயிருக்குமவை னாலே சாதனசதுஷ்டயம் நிரூபித்து, பின்னர், அன்வயவெதிரே கங்களாலே, அத்தகையோனுக்கே புருஷார்த்தஸித்தி, இன்றன் னியனுக்கு என்ன, † தெஷு ஹி ஸத்ஸு तेषु हि सत्सु என இந் தவிடத்தில் பாஷ்யகாரஸம்மதியைப் பிரமாணிப்பிக்கிறார். அஃத மை காரணத்துடன், சாதனமென.

பொழிப்புரை.

சாதனம் இல்லாமல் ஒரு வஸ்துவை சாத்தியமாக்கிக் கொள்பவர் பூமியின்கண் இல்லை. ஆகையால் இந்த நான்கு சாத னமும் உற்றவர்க்கு ஞானோதயமாம். புதிய சாதன விவேகி உள் ளத்தின் கண் பிரவேசியாது, பிரவேசிக்குமானால், அத்தகை யோன், இறந்தகாலத்து அனந்த ஜனனங்களில் செய்த சற்கர்ம

---

† அதுகளிருக்கையில் தான்.

புண்ணியத்தால் சித்தசுத்தியுள்ள புமானுகும். இண்ணமென்ன ஏகாரம்.

பதப்பொருள்.

சாதனம் இன்றி = முன்னர் கூறிய விலக்கணம் சாதன சமூகம் விட்டு. || ருரூபஸதநபூர்வக க்ருத்ஸ்நோபநி ஷத் தாத்பர்யச்ரவணாத்யாவ்ருத்திம் । गुरूपसदनपूर्वक कृत्स्नोपनिषत् तात्पर्यश्रवणाद्यावृत्तिम् । அன்றி. ஒன்றை = பிரமாத்மைக்யாவகதி யை. சாதிப்பார் = ஸாத்யாத்துவிதமாக்குபவர். உலகில் இல்லை = நரருள் ஒருவரும் இன்று. ‡ யஸ்மாத் பாஷ்யக்ருத்பி: தெஷு ஹி ஸத்ஸு ப்ராகபி ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸாயா ஊர்த்வஞ்ச ஶக்யதெ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸிதும் ஜ்ஞாதுஞ்ச । ந விபர்யயெ । यस्मात् भाष्यकृद्भिः तेषु हि सत्सु प्रागपि ब्रह्मजिज्ञासाया ऊर्ध्वञ्च शक्यते ब्रह्मजिज्ञासितुं ज्ञातुञ्च । न विपर्यये । என.

ஆதலின், இந்த நான்கும் அடைந்தவர்க்கு = இச்சாதன சாலிகளுக்கே. (முமுக்ஷுக்களுக்கே) அறிவு உண்டாகும் = பிரமமே அஹமாத்மா, சம்சாரியன்றென ஞானேதயமாம். எனவே, யாதேனுங்குறையில் ஆகாவென.

இன்னவாறு நித்யாநித்யவஸ்துவிவேகிகளெனினும், சில பௌராணிகரிடமும், சாஸ்திரஞ்ஞரிடமும், இகாமுத்ரவிஷயவிராக அதர்சனத்தினுல், விராகத்தினுலும் கூட பவிக்கத்தக்கது எனக்கூறப்பட்டது. காணுமெனினுமிரண்டும் காஷ்டதபஸ்விகளுக்கு ஒருக்கால், கோபதாபசாபாதி காண்கையால், சமாதியினுலும் பவிக்கத்தக்கதெனக் கூறப்பட்டது.

† கிஞ்சாஸ்மின் விஷயெ ஹி ந்ருஹவ்யாபாரயோ

|| குரு சேவையாதி பூர்வகம் ஸமஸ்த உபநிடத தாத்பர்ய சிரவணுதியாவிருத்தியை.

‡ யாது காரணத்தினுல் பாஷ்யகாரர்களால், முன்னரே அது களிருக்கையில் தான் பின்னர் பிரமசிஞ்ஞாஸை = பிரமமானது அறிய விச்சிக்கிறதற்கும், அறிகிறதற்கும், சக்கியமாகிறது (கூடுகிறது) இன்றென விபரீதத்தில்.

† இன்னமும், கிரக வியாபார சம்பந்தத்தினுல் சர்ப்பம் (விஷம்)

கே பரித்யாகஸ்ஸத்பிருதாஹ்ருதஸ்ஸ்புடமஸாவேவம் ஶமாதிக்ரம: ॥ किञ्चाशीविषबुद्धिरेव हि गृहव्यापारयोगे परित्यागस्सद्भिरुदाहृतस्स्फुटमसावेवं शमादिक्रमः॥ என இதுவும், பிரபோதாமிருத கிரந்தத்தில்.

தத்திரயவான்கள் எனினும் சிலர் § ஸித்திலோலுபதயா सिद्धिलोलुपतया காணுமுமுக்ஷுதையால், அதினுலும் பலிக்கத்தக்கதென. † முமுக்ஷாபிதம் मुमुक्षाभिधं நான்காம் சாதனமும் அர்த்தத்தினுற் கூறினர். அஹம: अहमः என.

மேலும்

வியாசரால் செய்யப்பட்டிருக்கிற பிரம்மஸூத்ர ஆரம்பத்தில் * அத अथ சப்தத்தினுல் / யதோக்தஸாதனஸம்பத்த்யாநந்தர்யம் यथोक्तसाधनसम्पत्त्यानन्तर्यं என பாஷ்யகாரசம்மதி வசனத்தினுல்.

% விவேகினோ விரக்தஸ்ய ஶமாதிகுணஶாலின: । முமுக்ஷோரேவ ஹி ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸாயோக்யதா மதா ॥ विवेकिनो विरक्तस्य शमादिगुणशालिनः। मुमुक्षोरेव हि ब्रह्मजिज्ञासायोग्यता मता ॥

|| ஸாதனான்யத்ர சத்வாரி கதிதானி மனீஷிபி: । யேஷு ஸத்ஸ்வேவ ஸந்நிஷ்டா யதபாவே ந ஸித்யதி ॥ साधनान्यत्र चत्वारि कथितानि मनीषिभिः। येषु सत्स्वेव सन्निष्ठा यदभावे न सिध्यति॥

போன்றது என்கிற புத்திதானே, பரித்தியாகமெனச் சத்துக்களால் நன்ருகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்பிரகாரம் சமாதிகளின் கிரமம்.

§ ஸித்தியிலாசக்தியா யிருத்தலினுலே.

† முமுக்ஷுதை யெனப் பெயர் கொண்ட.

* பின்னர்.

/ எங்ஙனம் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்திக்குப் பின்னர்.

% விவேகமுடைய, விரக்தி யுடைய சமாதிகுண சாலியாயுள்ள, முமுக்ஷுவுக்கே பிரம ஜிஞ்ஞாசையில் தகுதி யென சம்மதம்.

|| இந்த விடத்தில் சாதனங்கள் நான்கு சொல்லப்படுகிறதுகள், வித்வான்களால். எதுகளிருக்கையில்தானே பிரம நிஷ்டை, எதன் இல்லாமையில் சித்திக்கிறதில்லையோ அத்தகைய.

|| 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ **मोक्षस्य हेतुः प्रथमो निगद्यते वैराग्यमत्यन्त मनित्यवस्तुषु । ततश्शमश्चापि दमस्तितिक्षा न्यासः प्रसक्ताखिलकर्मणां भृशम् ॥**

* 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌨𑌂 𑌸𑌤𑌤𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 । 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌹𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ **ततः श्रुतिस्तन्मननं सतत्वध्यानं चिरं नित्यनिरन्तरं मुनेः । ततोऽविकल्पं परमेत्य विद्वानिहैव निर्वाणसुखं समृच्छति ॥**

‡ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । **उक्तसाधनसम्पन्नस्तत्वजिज्ञासु रात्मनः ।** எனவும் சூடாமணியில் பகவத்பாதர்.

இப்போது லோக, வேதங்களில், சிலவிடங்களில், அகிருத விசாரர்களாயிருந்தபோதினும் † 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । **केषाञ्चित् ब्रह्मवित्त्वमवगम्यते ।**

§ 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌏𑌵𑍈𑌤𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 । **गर्भएवैतच्छयानोवामदेव एव मुवाच ।** இது முதற் வேதத்தில், ஐத

|| மோக்ஷத்துக்கு முதற்காரணம் அனித்திய வஸ்துக்களில் அத்யந்தம் வைராக்கியம். அதன் பின்னர் சமமும், தமமும், திதிக்ஷையும், கர்த்ருத்வ புத்தியால் ஸம்பவித்த ஸமஸ்த கர்மங்களையும் ஸங்கரகிதமா விடுதல் எனவும், சொல்லப்படுகிறது.

* அதன் பின்னர் சிரவணம், அதன் மனனம் ஸ்திரமா, எப்போதுமிடையறுது அதன் எதார்த்தசொருப தியானம், மனனசீலனுக்கு. அதற்குமேல், விகற்பரகித பிரமத்தையறிந்து வித்வானென்போன் இங்கேயே (இந்த சரீரத்திலேயே) ஆவரணரகித (நிராவரண) சீவன்முக்த சுகத்தையடைகிருன்.

‡ கூறப்பட்டுள்ள சாதனங்களோடு கூடினவன் ஆத்மயாதார்த்யம் அறிய எண்ணங்கொண்டவன்.

† சிலபேர்களிடத்தில் பிரமத்தையறிந்த தன்மையறியப்படுகிறது.

§ கற்பத்திலேயேயிருக்கிற வாமதேவர் இன்னவாறு சொன்ஞர்.

ரேயத்தில். உலகத்தினும், * ஜ்ஞாநஸம்பந்தாதீநாம் ज्ञानसम्बन्धादीनां என. இந்த விஷயத்தில் கூறுகின்றார்.

நூதன விவேகி உள்ளில் = நவீனசாதகனது (அப்பியாசியின்) உள்ளம் கண். (இதயாம்பரத்தில்) நுழையாது = பிரவேசியாது (ஆவிர்ப்பவிக்காது) நிஷ்பிரதிபந்தக பிரமாத்மாவகதி. நுழையுமாகில் = எந்தவிடத்திலாவது எவனுக்காவது உதயமாகுமேல் (ஆவிர்ப்பவிக்குமேல்) வாமதேவாதிபோன்று, அத்தகையோன். (அவ்விவேகி) பூர்வசன்மங்கள் கோடி புனிதன் ஆம் புருடன் ஆமே = பூர்வசன்மார்ஜித நிஷ்காமஸத்கன்மதபோவிசேஷத்தினாலே தானே சித்த சுத்த பரிபாகன் ஆகிய புமான் எனப்படுவன். அச்சீவன் முத்தன் இச்சம்பிரதாயவித்துக்களால், இன்றிவ் விஷயத்தில் அதிகம் கூறத்தக்கதென ஏகாரம்.

யாது காரணத்தினால்,

|| யேஷாமஸ்தி பரிஜ்ஞாநம் விநேஹ ஜ்ஞாநஸாதநம்। கல்ப்யம் தத்ஸாதநம் தேஷாம் பூர்வஜந்மஸு ஸூரிபி:॥ येषामस्ति परिज्ञानं विनेह ज्ञानसाधनम् । कल्प्यं तत्साधनं तेषां पूर्वजन्मसु सूरिभिः ॥ என இது முதற்வசனங்களினாலும்.

வாமதேவர், சுகர், ஹஸ்தாமலகர், சடபாதர், ஞானசம்பந்தர் என வசனத்தினால்.

‡ அநேகஜந்மஸம்ஸித்த: अनेकजन्मसंसिद्धः § பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம் ப்ரபத்யதே। बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते । இதுமுதல் கீதாவசனங்களினாலும்.

† மோக்ஷோ நைவ ஹி ஜந்மகோடிஸுக்ருதை: ஸ...

---

* ஞானஸம்பந்தமூர்த்தி முதலானவர்களுடையவும்.

|| இந்த சன்மத்தில் ஞானசாதனமில்லாமல் எவர்களுக்கு நன்கு ஞானமிருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு அத்தகைய சாதனம் பூர்வஜன்மாந்தரங்களில் ஏற்பட்டிருக்குமென வித்வான்களால் கற்பித்துக் கொள்ளத் தக்கது. ‡ அநேக ஜன்மங்களில் நன்கு ஞானஸித்தியடைந்தவன்.

§ பகுசன்மங்களின் முடிவில் ஞானமுடையவனாகி என்னை அடைகிறான். † மோக்ஷமென்பது அனந்தசன்மங்களிற் செய்த சற்கர்மஸமூக புண்ணியங்களினாலே யல்லாமல் அடையப்படமாட்டாது.

புண்யைர்விநா லப்யதே । मुक्तिर्नो शतजन्मकोटिसुकृतैः पुण्यैर्विना लभ्यते । என்றார் பகவத்பாதர் சூடாமணியில்.

மெய்யுணர்வை அறிவென. அஃது அயலறியாது, தன்னைத்தானெனத் தன்னில்.

மெய்ம்மையறிவல்லதயில்வேறறிவதெல்லாம், தம்மையறியும்மறிவதேயறிவுதானே. என்றார் தத்துவராயர்.

† யத்ரசைவாத்மநாத்மாநம் பஶ்யந்நாத்மநி துஷ்யதி । यत्रचैवात्मनात्मानं पश्यन्नात्मनि तुष्यति । என பகவத்வசனமும் சு- அத்தியாயத்தில்.

தாத்பர்யம்.

எவனுக்கு சாதனம் நான்கும் பொருந்தியிருக்கிறதோ, அவனுக்கே ஸாத்தியப் பிரபோத உதயம் எனவும், புதிய சாதனசாலிகளுக்கு உதயமாகாதெனவும், உதயமாகுமானால், அவன் பூர்வஜன்மாந்தரங்களில் ஸத்கர்ம பரிபாக சித்தசுத்தியுள்ளவன் எனவும் கூறினதென்பது.

மூலம் ரு.

இவனதி காரி யானே னிந்திரி யங்க ளாலும்,
புவனதெய் வங்க ளாலும் பூதபௌ திகங்க ளாலும்,
தவனமூன் றடைந்து வெய்யிற் சகித்திடாப் புழுப்
போல் வெம்பிப், பவமறு ஞான தீர்த்தம் படிந்திடப்
பதறி னானே.

[illegible]

---

† எத்தகைகாலத்தில் தானே, சமாதிபரிசுத்தத்தினால், அந்தக்கரணத்தினால், யாது பரம் சைதன்னியம் ஜோதிஸ்வரூபம் அதை உபலபித்தவனாகி, தன்னாத்மா (ஸ்வாத்மா)வில் சந்தோஷத்தை பஜிக்கிறானோ.

कश्चित्कोटिशतेषु देहिषु नरो देहोत्थितैर्व्याधिभिः
दैवादापतितैस्तथाक्षजनितै भूतोत्थितैर्भौतिकैः ।
दुःखैर्नित्यसुपीडितोऽर्ककिरणैस्सन्तप्तकीटो यथा
भीतस्संसृतिमोक्षणाय चकमे प्राप्तुं स्वतत्त्वामृतम् ॥

அவதாரிகை.

இந்தப்பிரகாரம், விஷயப்பிரயோசனாதிகம் சாதனத்தோடு உபவர்ணித்து, அதிகாரியால் விசாரத்துக்குச் செய்யத் தகுவரூப சம்பந்தம் சொல்ல இச்சைகொண்டவராய், கூறிய புனித புருடனுக்கு எப்படி ஞானோதய முறை என ஆசங்கித்து, அத்தகைய § விஶிஷ்டாதிகாரிணம் குரூபஸதநவிதிஞ்ச **विशिष्टाधिकारिणं गुरूपसदनविधिञ्च** தர்சிப்பிக்கிறார். இவனென.

பொழிப்புரை.

அதிகாரி எனற்குரிய, சாதனசதுஷ்டய ஸம்பத்தியுள்ளவனை இவன், ஆத்யாத்மிகத்தினாலும், ஆதிதெய்விகத்தினாலும், ஆதிபௌதிகத்தினாலும், தாபத்திரய அக்கினியை அடைந்து, சூரியனது உஷ்ணகிரணத்தை சகிக்கமாட்டாத புழுவைப்போல வெப்பமுற்று, பிறவியை ஒழிக்கின்ற தனது ஆத்ம அமிருதத்தில் (ஸ்வாத்மதீர்த்தத்தில்) மூழ்க, தீவிரமுற்றான்.

பதப்பொருள்.

இவன் = அஸங்க்ய தேகிகளுள் கூறியுள்ள புனிதபுருடன். அதிகாரி ஆனோன் = கூறிய விலக்கண முமுக்ஷு எனற்குரியவன். இதனால் ஞானாதிகாரி துர்லபமென்பது குறிப்பு.

|| ஏவம் ஸம்ஸாரார்ணவநிமஜ்ஜநது:கிதேஷு லோகேஷு பூர்வஜநிஸஞ்சிதபுண்யபுஞ்ஜை: । கஶ்சித் ஶுத்தா

---

§ விசிஷ்ட (விஞ்சின) அதிகாரியையும் சற்குருவை யடைதல்பொருட்டுள்ள விதியையும்.

|| இந்தப் பிரகாரம் பவசாகரத்தில் மூழ்கின, துக்கிதர்களான மனிதருள், பூர்வஜனனஸஞ்சித புண்யராசிகளினாலே எவனொருவன் சித்தசுத்தியுள்ளவன், கருணைக் கடலாகிய குருவை யடைந்து நமஸ்கரித்து பவசாகரத்தை தாண்ட இச்சையுள்ளவனாய் சொல்கிறான்.

மதிரேத்ய குரும் க்ருபாப்திம் ப்ராஹ ப்ரணம்ய பவஸாகர லங்கநேச்சு: ॥ एवं भवार्णवनिमज्जनदुःखितेषु लोकेषु पूर्वजनिसञ्चित-पुण्यपुञ्जैः । कश्चिद्विशुद्धमतिरेत्य गुरुं कृपाब्धिं प्राह प्रणम्य भवसागरलङ्घ-नेच्छुः ॥ என்றார் ஸதாசிவபிரமேந்திரர். பிந்தினதற்கும்.

இந்திரியங்களாலும் = ஆத்யாத்மிகத்தினாலும். எனவே அந்தரிந்திரியம் ௪, பகிரிந்திரியம் ௧௦, பிராணாதி ௫, ஆக ௧௯ களினாலும் என.

புவனதெய்வங்களாலும் = ஆதிதெய்விகத்தினாலும். (கூறிய தத்துவங்களின் அதிஷ்டான தேவதைகள் ௧௯-களினாலும்.) எனினும் பிராணாதி நீக்கி ஏனையபுவனம் ௧௪, என.

பூதபௌதிகங்களாலும் = பூதோத்பன்ன, ஆதிபௌதிகத்தினாலும். (கூறிய தத்துவவிஷயம் ௧௯-களினாலும்.) என.

தவன மூன்று அடைந்து = தாபத்திரயாக்கினியுற்று. தேகவான்களால் அசக்யபரிகாரங்களினால், சாதனசகிதத்தினின்றும், யாது எனக்கு எனத்தஞ்சம் அதைத் தேடுகிறவனாயும். வெய்யில் சகித்திடாப்புழுப்போல் = துக்கசமயம் * மத்யாஹ்நார்கமரீசிதப்தாத்யுந்நதபூமத்யகத मध्याह्नार्कमरीचितप्तात्यु-न्नतभूमध्यगत கிருமி அங்ஙனம். வெம்பி = பீடிக்கப்பட்டு. 'அத்யந்தம்' பவம் அறுஞானதீர்த்தம் = சஞ்சிதமொழிக்கும் † ஸநிதாநஸாம்ஸாரிகது:கமோக்ஷார்த்தம் सनिदानसांसारिकदुःखमो-क्षार्थं யாது ஸ்வாத்மஞானமிருதம் அதில். ‡ 'தமேவ விதித்வா तमेव विदित्वा என சுருதியால் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிற குருபதேசசிரவணதியால்' படிந்திட = மூழ்கிவிட. பதறினன் = விரைவுற்றனன். (ஹாஹாகாரமுற்றனன்) பிரயத்தனம் செய்பவனாயினன். தாஷ்டாந்தத்தில் சீவன் என்ன, புழு திருஷ்டாந்தம்.

---

* மத்தியான சூரியகிரணத்தினால் தபிக்கப்பட்ட அதி உன்னதமலையுச்சியடைந்த.

† காரணசகித சாம்சாரிகதுக்கமோசனத்தின்பொருட்டு.

‡ அவனையேயறிந்து.

தாத்பர்யம்.

யாவன் தாபத்திரய சாம்சாரிக துன்பங்களுக்கு ஆற்றாதவன், அவனே பிரமானந்தமடைய விரைவன் என அவை நீக்க வழித்தா. என்பது.

மூலம் ௬.

ஆனவிம் மனைவி மக்க ளர்த்தவீ டணைகண் மூன்றிற், கானவர் வலையிற் பட்டுக் கைதப்பி யோடு மான்போற், போனவன் வெறுங்கை யோடே போகாத வண்ணஞ் சென்று, ஞானசற் குருவைக் கண்டு நன்றாக வணங்கி னானே.

ஏஷோऽதிகாரீ ஸுததாரவித்த-
வாஞ்சா விலூய்யேண இவாத ஜாலம் ।
யாவந் ஸமித்பாணிரஶேஷதத்வ-
வேத்தாரமேவாப குரும் ஶரண்யம் ॥

एषोऽधिकारी सुतदारवित्तवाञ्छा विलूयैण इवाथ जालम् ।
धावन् समित्पाणिरशेषतत्ववेत्तारमेवाप गुरुं शरण्यम् ॥

அவதாரிகை.

இத்தகைய அதிகாரிக்கு, ஈசுவரப்பிரஸாதத்தினலேதானே சற்குரு லாபமுண்டாகிறது, என்ற அர்த்தம் சித்தம், எனினும்.

* தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத் ஸமித்பாணி: ஶ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம்। तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत् समित्पाणिःश्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम् । என இதுமுதற் முண்டகம் உ-வது கண்டத்தினல் சுருதியுபதேச சாம்பிரதாயிக அர்த்தம் காண்பிக்கிறார். ஆனவென.

பொழிப்புரை.

தனக்கு ஒத்த இவ்வில்லாளும், புத்திரர்களும், தனமும் ஆகிய ஈஷணாதிரயங்களினின்றும், வேடர் வீசும் வலைக்குள்

---

* அத்தகைய ஆத்மவிஜ்ஞானத்தின் பொருட்டு அவன் சமித்பாரஹஸ்தனாய் சுருதிசோதனையும் பிரமநிஷ்டையுமுடைய குருவைத்தானே சரணமடையவேணும்.

அகப்பட்டு தெய்வகதியால் தப்பித்துக்கொண்டு ஓடுகின்ற மானைப் போல ஓடினவன், சும்மா போகாதபடி, அதாவது உளத்தில் அன்பும் புறத்தில் ஆராதனைக்குறிய வஸ்துக்களும் கொண்டு போய், ஞானசிரியரை தர்சித்து, திரிகரணசுத்தியாகப் பூசித்துப் பணிந்தான்.

பதப்பொருள்.

ஆனபின் = கூறிய நிலையினனு நின்றபின்னர். (ஆன = கூறிய விலக்கண நிலையுற வைதிகதர்மமார்க்கத்துக்கு இதுகாறும் அனுகூலமா நின்ற. † ஸஹதர்மசரீதவ **सहधर्मचरी तव** என இதுமுதற் ஜனகாதி வாக்கியம் கொண்டு.

இம்மனைவிமக்கள் அர்த்த ஈடணைகள் மூன்றில் = இவ்வீடணைத்திரயங்களினின்றும், 'பாயிரம் க-ல் கூறியுள்ளபடி' கானவர் வலையில் பட்டு = வேடாது ஜாலம் அதன்கண் அகப்பட்டு. கைதப்பி ஓடும் மான்போல் = தெய்வகதியால் தவரி (தப்பித்துக் கொண்டு) திரும்பிப்பாராது வேகமாயோடுகின்றமான் எங்ஙனம் அங்ஙனம். போனவன் = ஓடிப்போன இம்முமுக்ஷு. 'குருதர்சன நிமித்தம்' யாதெனக்கு எனத் தஞ்சம் என முன்கவி உரை ஆதலின்.

வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணம் = ‡ ஸமித்பாணி: **समित्पाणिः** எனக்கூறிய சுருதி தாத்பர்யம் அனுசரித்து. (உளத்தில் அன்பும் புறத்தில் சமித்பாரஹஸ்தனுமாக) சென்று. ஞான சற்குருவை = அசேடதத்துவவேத்தாவைத்தானே. § 'விதிதவேத்யம்' '**विदितवेद्यम्**' அன்றெனக் கலைஞானமாத்திர வேத்தாவை.

சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்த மணற்சோற்றையொக்கும், மன்னுங்கலை ஞானமார்க்கம் பராபரமே. என்றார் தாயுமானவர்.

கண்டு = தர்சனம் செய்து. நன்றாக = திரிகரணசுத்தியா, நைஷ்கர்மிய பரிபாகம் காட்டவென்ன நன்றாக, அன்றேற்

---

† உன்னை யனுசரித்து உனது தர்மத்தை யாசிக்கிறவள்.

‡ ஸமித்பாரஹஸ்தனாய்.

§ அறியவேண்டியதை அறிந்தவராகிய.

சுத்தியாகா, 'பூதசன்மங்கோடிபுனிதனும் புருடன்' என சூடல் கூறியிருத்தலின். நன்று = நன்மை. (சுகம்) எனவே ஸ்வரூபபூதபிரமமாகவெனினுமமையும். வணங்கினான் = பணிந்தான். ஸாம்ஸாரிகபய § 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ज्ञातार्थं प्राप्तवान् எனவே, அவதாரிகையில் கூறியுள்ள சுருதி தாத்பரியம் நன்கு கிரகித்தவனாயினன் என.

தெய்வகதி குறிக்கக் கைதப்பி, ஊழ் என்ன தெய்வமொக்கும். அஃதிருவகை. சுகிருதம் துஷ்கிருதம் என. முறையே அனுக்கிரக, நிக்கிரகரூபம். இங்கு அனுக்கிரகரூபகதி உன்முகமாயிற்றென. அன்றேல் முறையே. எடுத்துவலியும், குருதர்சனமும், பேதிக்கப்படா, ஆகா, எனவாதலின்.

‡ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 । 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥

दुर्लभं त्रयमेवैत देवानुग्रहहेतुकम् । मनुष्यत्वं मुमुक्षुत्वं महापुरुषसंश्रयः ॥

என்றார் பகவத்பாதர் சூடாமணியில்.

எடுத்துவழித்தாகாது என்ன, திரும்பிப்பாராது, உத்தமாதிகாரியிலக்கணம் காட்ட என்ன, சமித்பாணித்வம், அதிகாரம் குருவறியவும், அன்றேல் அதிகாரம் பயன்படா, சஞ்சிதங்களை ஞானாக்கினியில் ஆகுதிநிமித்தமென்ன, சமித்து. † 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 तत्वज्ञानेन सञ्चितम् என சுருதியின்றும்.

சஞ்சித மெல்லாஞானத் தழல்சுட்டு வெண்ணீராக்கும், என்றார் இந்நூலாசிரியர் கூசுடல்.

* 𑌯𑌥𑍈𑌧𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌤

---

§ ரக்ஷகரை யடைந்தான்.

‡ துர்லபம் இம்மூன்றே. தேவானுக்கிரகத்தைக் காரணமாவுடையது, மனுஷ்யத்வம், முமுக்ஷுத்வம், மகாபுருஷாது நன்கு ஆசிரயம்.

† தத்துவஞானத்தினலே சஞ்சிதம்.

* ஏ அர்ஜுனா. எப்படி ஜ்வலிக்கிற அக்கினியானது காய்ந்த விறகுகளை பஸ்மாவாக (நீறாக) ச்செய்கிறதோ. அப்படியே ஞானாக்கினியானது கர்மங்களனைத்தையும் பஸ்மாவாக்குகிறது.